

**แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)**

เปลี่ยนแปลง ครั้งที่ ๑

**เทศบาลตำบลทุ่งทอง
อำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ**

จัดทำโดย: สำนักปัด
ฝ่ายแผนงานและงบประมาณ

<http://www.facebook.com/ເກສິນາ@ຕຳບ@ກຸ່ມ@໑>

คำนำ

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลทุ่งทอง (พ.ศ.2561-พ.ศ.2565)เปลี่ยนแปลงครั้งที่ 1 ฉบับนี้ ได้มีการปรับปรุงให้เป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 12 แผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ รวมถึงที่กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ทั้งนี้เทศบาลตำบลทุ่งทองยังได้ยึดแนวทางตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนา วัตถุประสงค์ และเงื่อนไขที่ระบุไว้อย่างชัดเจน ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต เพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนตามวิสัยทัศน์ของรัฐบาลที่ได้วางแนวทางไว้ ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลทุ่งทอง (พ.ศ.2561-พ.ศ.2565) เปลี่ยนแปลงครั้งที่ 1 ได้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๒/๒ ในกรณีการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่เกี่ยวกับโครงการพระราชดำริ งานราชพิธี รัฐพิธี นโยบายรัฐบาล และนโยบายกระทรวงมหาดไทยให้เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น

ในการที่ผู้บริหารท้องถิ่นเทศบาลตำบลทุ่งทอง จึงมีข้อสั่งการให้เปลี่ยนแปลงชื่อโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-พ.ศ.2565) เปลี่ยนแปลงครั้งที่ 1 จากเดิมเป็นโครงการอำเภอเคลื่อนที่/จังหวัดเคลื่อนที่ เปลี่ยนแปลงเป็น โครงการหน่วยบำบัดทุกข์ บำรุงสุข สร้างรอยยิ้มให้ประชาชน บูรณาการแบบองค์รวม

คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลทุ่งทอง

สารบัญ

	เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ 1	สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	
	1. ด้านกายภาพ	1
	2. ด้านการเมือง/การปกครอง	3
	3. ประชากร	5
	4. สภาพทางสังคม	23
	5. ระบบบริการพื้นฐาน	24
	6. ระบบเศรษฐกิจ	24
	7. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	25
	8. ทรัพยากรธรรมชาติ	26
ส่วนที่ 2	ยุทธศาสตร์องค์การพัฒนากองคกรปกครองส่วนท้องถิ่น	
	1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	27
	2. ยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	59
	3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	64
ส่วนที่ 3	การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	
	1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	66-67
	2. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	68-238
ส่วนที่ 4	การติดตามและประเมินผล	239-251

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญของเทศบาลตำบลทุ่งทอง

1. ด้านกายภาพ

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

เทศบาลตำบลทุ่งทอง ตำบลบ้านเขว้า อำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ อยู่ห่างจากตัวจังหวัดชัยภูมิ เป็นระยะทาง 13 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งสิ้น 61.33 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 38,331.25 ไร่ หมู่บ้านซึ่งตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลทุ่งทอง มีจำนวน 17 หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนพื้นที่ (ไร่)	หมายเหตุ
หมู่ที่ 1	บ้านเขว้า	4,700	บางส่วน
หมู่ที่ 3	บ้านโนนหมาวอ	1,909	
หมู่ที่ 4	บ้านคลองไผ่งาม	2,950	
หมู่ที่ 5	บ้านโนนตาด	3,500	
หมู่ที่ 6	บ้านดอน	2,379	
หมู่ที่ 7	บ้านกุดฉนวน	1,469.5	
หมู่ที่ 8	บ้านหนองโสมง	2,010	
หมู่ที่ 9	บ้านกุดไขนุ่น	3,075	
หมู่ที่ 10	บ้านโนนโก	890	
หมู่ที่ 11	บ้านม่วง	2,400	บางส่วน
หมู่ที่ 12	บ้านอุดมผล	2,250	บางส่วน
หมู่ที่ 14	บ้านบุรพา	2,500	บางส่วน
หมู่ที่ 15	บ้านหนองอุดม	1,341	
หมู่ที่ 16	บ้านหนองแถม	1,045.25	
หมู่ที่ 17	บ้านดอนอุดม	2,543	
หมู่ที่ 18	บ้านโนนสมมอ	1,900	
หมู่ที่ 19	บ้านกุดฉนวนอุดม	1,469.5	

อาณาเขต

เทศบาลตำบลทุ่งทอง	มีอาณาเขตติดต่อกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้เคียง ดังนี้
ทิศเหนือ	ติดกับ องค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง อำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ
ทิศตะวันออก	ติดกับ เทศบาลตำบลชีลอง และ เทศบาลตำบลลุ่มลำชี
ทิศใต้	ติดกับ เทศบาลตำบลลุ่มลำชี และ องค์การบริหารส่วนตำบล ส้มป่อย
ทิศตะวันตก	ติดกับ องค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง และเทศบาลตำบล ตลาดแร่

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

เทศบาลตำบลทุ่งทอง ไม่มีพื้นที่ราบ พื้นที่ป่า และภูเขา มีลักษณะเป็นพื้นที่ราบลุ่ม มีคลองน้ำ ลำธาร ลำห้วย ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลทุ่งทอง จำนวน 5 แห่ง ดังนี้

1. ลำห้วยคลองไผ่งาม
2. ลำห้วยกุดเบ้น
3. ลำห้วยกุดไข่มุน
4. ลำห้วยหวาย
5. ลำห้วยชีลอง

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

เทศบาลตำบลทุ่งทอง อยู่ในภูมิอากาศแบบมรสุมเขตร้อน มีฤดูกาล 3 ฤดู คือ

ฤดูร้อน	ประมาณ เดือนมีนาคม	-	เดือน พฤษภาคม
ฤดูฝน	ประมาณ เดือนมิถุนายน	-	เดือน ตุลาคม
ฤดูหนาว	ประมาณ เดือนพฤศจิกายน	-	เดือน กุมภาพันธ์

1.4 ลักษณะของดิน

ภายในเขตเทศบาลตำบลทุ่งทอง มีลักษณะดินอยู่ 3 กลุ่ม คือ

- กลุ่มลักษณะดินเหนียว ใช้ในการทำนา
- กลุ่มลักษณะดินร่วนละเอียด ใช้ในการปลูกพืชไร่
- กลุ่มดินตื้นเป็นก้อนหินหรือเศษหินในที่ดอน ใช้ในการปลูกพืชไร่ หรือไม้ผล บางส่วนที่มีลักษณะดินเช่นนี้ยังคงสภาพเป็นป่า

2. ด้านการเมือง การปกครอง

2.1 เขตการปกครอง

เทศบาลตำบลทุ่งทองประกอบด้วยหมู่บ้าน จำนวน 17 หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อผู้ใหญ่บ้าน	เบอร์โทร
หมู่ที่ 1	บ้านเขว้า	นายบุญปลุก พรหมแพง	087-379-3997
หมู่ที่ 3	บ้านโนนหมากวอ	นางละออล ทองหอ	088-370-5081
หมู่ที่ 4	บ้านคลองไผ่งาม	นายปรีชา ทองเจริญ	091-342-6751
หมู่ที่ 5	บ้านโนนตาด	นายทองใบ อ่อนเขว้า	088-477-8210
หมู่ที่ 6	บ้านดอน	นายนาวิน แป้นหาญ	082-142-2596
หมู่ที่ 7	บ้านกุดฉนวน	นายสวัสดิ์ โถชัย	087-964-8114
หมู่ที่ 8	บ้านหนองโสมง	นายสุรียา เสมมา	089-282-6745
หมู่ที่ 9	บ้านกุดไข่นุ่น	นายทองสูงน ข้าเขว้า	088-477-2625
หมู่ที่ 10	บ้านโนนโก	นายคะนอง สีแสง	087-253-1825
หมู่ที่ 11	บ้านม่วงพันธนะ	นางเพ็ญศรี อธิราชเทวินทร์	089-426-4988
หมู่ที่ 12	บ้านอุดมผล	นายไสว สีแสง	081-064-3488
หมู่ที่ 14	บ้านบุรพา	นายประพันธ์ เกิดถาวร	080-333-4949
หมู่ที่ 15	บ้านหนองอุดม	นายพัทธิยะ น้อยทอง	083-369-8911
หมู่ที่ 16	บ้านหนองแถม	นายทินกร เสนชัย	089-283-0043
หมู่ที่ 17	บ้านดอนอุดม	นางสุดันท์ ทุคนธ์ชัย	089-583-6916
หมู่ที่ 18	บ้านโนนสมมอ	นายเสถียร ยวงสุวรรณ	089-083-4983
หมู่ที่ 19	บ้านกุดฉนวนอุดม	นายสำเร็จ ปราบคะเชนทร์	082-042-8078

แบ่งเขตการปกครอง เป็น 2 เขต คือ

เขตการปกครองที่ 1 ได้แก่ หมู่ 1 บ้านเขว้า (นอกเขตบางส่วน)
หมู่ 11 บ้านม่วง (นอกเขตบางส่วน)
หมู่ 12 บ้านอุดมผล (นอกเขตบางส่วน)
หมู่ 14 บ้านบุรพา (นอกเขตบางส่วน)
หมู่ 6 บ้านดอน
หมู่ 7 บ้านกุดฉนวน
หมู่ 9 บ้านกุดไข่นุ่น
หมู่ 15 บ้านหนองอุดม
หมู่ 17 บ้านดอนอุดม

	หมู่ 19 บ้านกุดจนวนอุดม
เขตการปกครองที่ 2 ได้แก่	หมู่ 3 บ้านโนนหมาว้อ
	หมู่ 4 บ้านคลองไผ่งาม
	หมู่ 5 บ้านโนนตาด
	หมู่ 8 บ้านหนองโสมง
	หมู่ 10 บ้านโนนโก
	หมู่ 16 บ้านหนองแวม
	หมู่ 18 บ้านโนนส้มมอ

2.2 การเลือกตั้ง

ฝ่ายการเมือง ประกอบด้วย คณะผู้บริหารท้องถิ่น และสภาเทศบาลตำบลทุ่งทอง

* คณะผู้บริหารท้องถิ่นประกอบด้วย นายกเทศมนตรีตำบลทุ่งทอง มาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง จำนวน 1 คน รองนายกเทศมนตรีตำบลทุ่งทอง จำนวน 2 คน มาจากการแต่งตั้งของนายกเทศมนตรีตำบลทุ่งทอง เลขานุการนายกเทศมนตรีตำบลทุ่งทอง จำนวน 1 คน มาจากการแต่งตั้งของนายกเทศมนตรีตำบลทุ่งทอง และที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลทุ่งทอง จำนวน 1 คน มาจากการแต่งตั้งของนายกเทศมนตรีตำบลทุ่งทอง

* สภาเทศบาลตำบลทุ่งทองมาจากการเลือกตั้ง 2 เขต ๆ ละ 6 คน

มีสมาชิกสภาเทศบาลตำบลทุ่งทองทั้งหมดรวม 12 คน

เทศบาลตำบลทุ่งทอง มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลทุ่งทอง และนายกเทศมนตรีตำบลทุ่งทอง ขึ้นในวันที่ 31 มีนาคม 2556 ตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2546 โดยมีผู้มาใช้สิทธิ์ ปรากฏตามรายละเอียด ดังนี้

1. การเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบล โดยใช้เขตเทศบาลตำบลทุ่งทองเป็นเขตเลือกตั้ง มีผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งสิ้น 2 คน สามารถเลือกได้ 1 คน จำนวน ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งจำนวน 4,971 คน มีผู้มาใช้สิทธิ์ 3,760 คน คิดเป็นร้อยละ 75% บัตรเสียจำนวน 99 บัตร คิดเป็นร้อยละ 1.99 บัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน จำนวน 16 บัตร คิดเป็นร้อยละ 0.32%

2. การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล แบ่งออกเป็น 2 เขต โดยถือเขต หมู่บ้านเป็นเขตเลือกตั้ง เลือกได้เขตละ 1 คน เฉลี่ยผู้มาใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลทุ่งทอง ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งจำนวน 2,418 คน มีผู้มาใช้สิทธิ์ 1,893 คน คิดเป็นร้อยละ 78% บัตรเสียจำนวน 102 บัตร คิดเป็นร้อยละ 4.22 บัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน จำนวน 8 บัตร คิดเป็นร้อยละ 0.33%

ครบวาระ 31 มีนาคม 2560

ปัจจุบัน ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2562 คณะผู้บริหารท้องถิ่น และสภาเทศบาลตำบลทุ่งทอง ยังคงอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อ ตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

3. ประชากร

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร (เปรียบเทียบย้อนหลัง ธันวาคม พ.ศ.2558- ธันวาคม พ.ศ.2561)

เดือน ปี(พ.ศ.)	ชาย	หญิง	รวม
ธันวาคม พ.ศ.2558	3,294	3,215	6,509
มกราคม พ.ศ.2559	3,294	3,215	6,509
กุมภาพันธ์ พ.ศ.2559	3,287	3,218	6,505
มีนาคม พ.ศ.2559	3,290	3,217	6,507
เมษายน พ.ศ.2559	3,296	3,212	6,508
พฤษภาคม พ.ศ.2559	3,297	3,218	6,515
มิถุนายน พ.ศ.2559	3,302	3,223	6,525
กรกฎาคม พ.ศ.2559	3,303	3,224	6,527
สิงหาคม พ.ศ.2559	3,301	3,227	6,528
กันยายน พ.ศ.2559	3,313	3,233	6,546
ตุลาคม พ.ศ.2559	3,315	3,232	6,547
พฤศจิกายน พ.ศ.2559	3,313	3,229	6,542
ธันวาคม พ.ศ.2559	3,312	3,227	6,539
มกราคม พ.ศ.2560	3,309	3,229	6,538
กุมภาพันธ์ พ.ศ.2560	3,306	3,228	6,534
มีนาคม พ.ศ.2560	3,300	3,225	6,525
เมษายน พ.ศ.2560	3,294	3,228	6,522
พฤษภาคม พ.ศ.2560	3,302	3,227	6,529
มิถุนายน พ.ศ.2560	3,299	3,218	6,517
กรกฎาคม พ.ศ.2560	3,292	3,216	6,508
สิงหาคม พ.ศ.2560	3,293	3,216	6,509
กันยายน พ.ศ.2560	3,284	3,216	6,500
ตุลาคม พ.ศ.2560	3,291	3,217	6,508
พฤศจิกายน พ.ศ.2560	3,290	3,215	6,505
ธันวาคม พ.ศ.2560	3,289	3,218	6,507

เดือน ปี(พ.ศ.)	ชาย	หญิง	รวม
มกราคม พ.ศ.2561	3,290	3,221	6,511
กุมภาพันธ์ พ.ศ.2561	3,288	3,216	6,504
มีนาคม พ.ศ.2561	3,286	3,215	6,501
เมษายน พ.ศ.2561	3,292	3,214	6,506
พฤษภาคม พ.ศ.2561	3,292	3,216	6,508
มิถุนายน พ.ศ.2561	3,291	3,214	6,505
กรกฎาคม พ.ศ.2561	3,287	3,215	6,502
สิงหาคม พ.ศ.2561	3,286	3,212	6,498
กันยายน พ.ศ.2561	3,289	3,214	6,503
ตุลาคม พ.ศ.2561	3,281	3,210	6,491
พฤศจิกายน พ.ศ.2561	3,278	3,219	6,497
ธันวาคม พ.ศ.2561	3,273	3,215	6,488

3.2 ช่วงอายุและจำนวนประชากร

สถิติประชากร แยกรายละเอียด เดือน ธันวาคม พ.ศ.2558

จำนวนประชากรแยกตามเพศ

ชาย	หญิง	รวม
3,294	3,215	6,509

จำนวนประชากรแยกตามสัญชาติ

	ชาย	หญิง	รวม
สัญชาติไทย	3,294	3,214	6,508
สัญชาติอื่นที่ไม่ใช่ไทย	0	1	1
สัญชาติอื่นที่ไม่ใช่ไทย/จีน	0	1	1
ทุกสัญชาติ	3,294	3,215	6,509

จำนวนประชากรแยกตามเกณฑ์อายุ

	ชาย	หญิง	รวม
เป็นบุคคลที่ทำบัตรประจำตัวประชาชน	43	27	70
เป็นบุคคลที่มีสิทธิ์เลือกตั้งอายุ 15 ปี	2,641	2,681	5,322
เป็นบุคคลที่มีสิทธิ์เลือกตั้งอายุ 18 ปี	2,514	2,581	5,095
เป็นบุคคลที่มีสิทธิ์เลือกตั้งอายุ 20 ปี	2,437	2,511	4,948
เป็นบุคคลที่ต้องขึ้นทะเบียนทหาร	39	0	39
เป็นบุคคลที่ต้องเข้ารับการเกณฑ์ทหาร	46	0	46

จำนวนประชากรแยกตามช่วงอายุ (เฉพาะผู้มีสัญชาติไทย)

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุน้อยกว่า 1 ปี	36	29	65
อายุ 1 ปี	34	26	60
อายุ 2 ปี	48	31	71
อายุ 3 ปี	23	33	56
อายุ 4 ปี	32	34	66
อายุ 5 ปี	36	33	69
อายุ 6 ปี	46	22	68
อายุ 7 ปี	43	27	70
อายุ 8 ปี	38	31	69
อายุ 9 ปี	39	22	61
อายุ 10 ปี	35	30	65
อายุ 11 ปี	31	30	61
อายุ 12 ปี	43	29	72
อายุ 13 ปี	32	32	64
อายุ 14 ปี	27	36	63
อายุ 15 ปี	45	35	80
อายุ 16 ปี	43	24	67
อายุ 17 ปี	39	41	80
อายุ 18 ปี	38	40	78
อายุ 19 ปี	39	31	70
อายุ 20 ปี	42	40	86
อายุ 21 ปี	39	30	69
อายุ 22 ปี	30	32	62
อายุ 23 ปี	43	43	86
อายุ 24 ปี	59	59	118
อายุ 25 ปี	48	49	97
อายุ 26 ปี	36	39	75
อายุ 27 ปี	38	32	70
อายุ 28 ปี	55	44	99

อายุ 29 ปี	44	53	97
ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุ 30 ปี	54	49	103
อายุ 31 ปี	58	39	97
อายุ 32 ปี	42	41	83
อายุ 33 ปี	48	49	97
อายุ 34 ปี	40	37	77
อายุ 35 ปี	41	41	82
อายุ 36 ปี	56	48	104
อายุ 37 ปี	45	52	97
อายุ 38 ปี	51	48	99
อายุ 39 ปี	44	45	89
อายุ 40 ปี	39	40	79
อายุ 41 ปี	53	52	105
อายุ 42 ปี	62	47	109
อายุ 43 ปี	58	71	129
อายุ 44 ปี	52	68	120
อายุ 45 ปี	55	48	103
อายุ 46 ปี	45	51	96
อายุ 47 ปี	54	68	122
อายุ 48 ปี	50	52	102
อายุ 49 ปี	57	60	117
อายุ 50 ปี	73	37	110
อายุ 51 ปี	59	61	120
อายุ 52 ปี	59	61	120
อายุ 53 ปี	49	60	109
อายุ 54 ปี	44	50	94
อายุ 55 ปี	54	54	108
อายุ 56 ปี	42	44	86
อายุ 57 ปี	50	51	101
อายุ 58 ปี	49	43	92
อายุ 59 ปี	34	41	75
อายุ 60 ปี	30	35	65

อายุ 61 ปี	31	39	70
ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุ 62 ปี	29	34	63
อายุ 63 ปี	37	41	78
อายุ 64 ปี	31	47	78
อายุ 65 ปี	37	24	61
อายุ 66 ปี	37	28	65
อายุ 67 ปี	32	32	64
อายุ 68 ปี	24	23	47
อายุ 69 ปี	17	22	39
อายุ 70 ปี	10	38	48
อายุ 71 ปี	20	23	43
อายุ 72 ปี	28	21	49
อายุ 73 ปี	18	23	41
อายุ 74 ปี	30	25	55
อายุ 75 ปี	29	23	52
อายุ 76 ปี	13	24	37
อายุ 77 ปี	12	12	24
อายุ 78 ปี	16	19	35
อายุ 79 ปี	8	19	27
อายุ 80 ปี	18	18	36
อายุ 81 ปี	11	11	22
อายุ 82 ปี	19	17	36
อายุ 83 ปี	9	13	22
อายุ 84 ปี	6	8	14
อายุ 85 ปี	4	10	14
อายุ 86 ปี	6	8	14
อายุ 87 ปี	6	11	17
อายุ 88 ปี	8	4	12
อายุ 89 ปี	5	3	8
อายุ 90 ปี	3	4	7
อายุ 91 ปี	1	2	3
อายุ 92 ปี	1	0	1

อายุ 93 ปี	1	0	1
ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุ 94 ปี	2	3	5
อายุ 95 ปี	0	1	1
อายุ 96 ปี	1	0	1
อายุ 97 ปี	0	2	2
อายุ 98 ปี	0	1	1
อายุ 99 ปี	2	0	2
อายุ 100 ปี	0	0	0
อายุมากกว่า 100 ปี	0	1	1
รวม	3,294	3,214	6,508

สถิติประชากร แยกรายละเอียด เดือน ธันวาคม พ.ศ.2559

จำนวนประชากรแยกตามเพศ

ชาย	หญิง	รวม
3,312	3,227	6,539

จำนวนประชากรแยกตามสัญชาติ

	ชาย	หญิง	รวม
สัญชาติไทย	3,312	3,226	6,538
สัญชาติอื่นที่ไม่ใช่ไทย	0	1	1
สัญชาติอื่นที่ไม่ใช่ไทย/จีน	0	1	1
ทุกสัญชาติ	3,312	3,227	6,539

จำนวนประชากรแยกตามเกณฑ์อายุ

	ชาย	หญิง	รวม
เป็นบุคคลที่ทำบัตรประจำตัวประชาชน	46	23	69
เป็นบุคคลที่มีสิทธิ์เลือกตั้งอายุ 15 ปี	2,651	2,698	5,349
เป็นบุคคลที่มีสิทธิ์เลือกตั้งอายุ 18 ปี	2,530	2,605	5,135
เป็นบุคคลที่มีสิทธิ์เลือกตั้งอายุ 20 ปี	2,453	2,524	4,977
เป็นบุคคลที่ต้องขึ้นทะเบียนทหาร	44	0	44
เป็นบุคคลที่ต้องเข้ารับการเกณฑ์ทหาร	40	0	40

จำนวนประชากรแยกตามช่วงอายุ (เฉพาะผู้มีสัญชาติไทย)

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุน้อยกว่า 1 ปี	26	33	59
อายุ 1 ปี	38	29	67
อายุ 2 ปี	35	24	59
อายุ 3 ปี	47	30	77
อายุ 4 ปี	25	36	61
อายุ 5 ปี	32	33	65
อายุ 6 ปี	38	34	72
อายุ 7 ปี	46	23	69
อายุ 8 ปี	45	27	72
อายุ 9 ปี	39	32	71
อายุ 10 ปี	41	25	66
อายุ 11 ปี	34	31	65
อายุ 12 ปี	30	30	60
อายุ 13 ปี	43	28	71
อายุ 14 ปี	33	32	65
อายุ 15 ปี	29	36	65
อายุ 16 ปี	48	32	80
อายุ 17 ปี	44	25	69
อายุ 18 ปี	39	41	80
อายุ 19 ปี	38	40	78
อายุ 20 ปี	40	31	71
อายุ 21 ปี	36	39	75
อายุ 22 ปี	37	30	67
อายุ 23 ปี	32	33	65
อายุ 24 ปี	46	43	89
อายุ 25 ปี	58	56	114
อายุ 26 ปี	49	48	97
อายุ 27 ปี	39	38	77
อายุ 28 ปี	38	32	70

อายุ 29 ปี	56	47	103
ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุ 30 ปี	44	54	98
อายุ 31 ปี	52	50	102
อายุ 32 ปี	54	38	92
อายุ 33 ปี	42	41	83
อายุ 34 ปี	47	49	96
อายุ 35 ปี	39	38	77
อายุ 36 ปี	40	41	81
อายุ 37 ปี	59	46	105
อายุ 38 ปี	45	52	97
อายุ 39 ปี	52	48	100
อายุ 40 ปี	46	46	92
อายุ 41 ปี	39	39	78
อายุ 42 ปี	53	52	105
อายุ 43 ปี	62	47	109
อายุ 44 ปี	57	72	129
อายุ 45 ปี	52	67	119
อายุ 46 ปี	56	48	104
อายุ 47 ปี	42	50	92
อายุ 48 ปี	54	69	123
อายุ 49 ปี	52	52	104
อายุ 50 ปี	58	59	117
อายุ 51 ปี	72	36	108
อายุ 52 ปี	59	63	122
อายุ 53 ปี	60	62	122
อายุ 54 ปี	49	60	109
อายุ 55 ปี	44	51	95
อายุ 56 ปี	54	54	108
อายุ 57 ปี	41	44	85
อายุ 58 ปี	49	51	100
อายุ 59 ปี	49	42	91
อายุ 60 ปี	34	41	75

อายุ 61 ปี	31	35	66
ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุ 62 ปี	32	39	71
อายุ 63 ปี	28	34	62
อายุ 64 ปี	36	41	77
อายุ 65 ปี	34	47	81
อายุ 66 ปี	36	24	60
อายุ 67 ปี	37	28	65
อายุ 68 ปี	30	31	61
อายุ 69 ปี	24	23	47
อายุ 70 ปี	16	22	38
อายุ 71 ปี	10	38	48
อายุ 72 ปี	19	23	42
อายุ 73 ปี	26	20	46
อายุ 74 ปี	19	21	40
อายุ 75 ปี	30	25	55
อายุ 76 ปี	27	22	49
อายุ 77 ปี	11	23	34
อายุ 78 ปี	12	12	24
อายุ 79 ปี	15	18	33
อายุ 80 ปี	8	17	25
อายุ 81 ปี	16	16	32
อายุ 82 ปี	10	10	20
อายุ 83 ปี	17	16	33
อายุ 84 ปี	9	13	22
อายุ 85 ปี	5	7	12
อายุ 86 ปี	4	8	12
อายุ 87 ปี	5	7	12
อายุ 88 ปี	5	9	14
อายุ 89 ปี	7	3	10
อายุ 90 ปี	5	2	7
อายุ 91 ปี	3	4	7
อายุ 92 ปี	1	2	3

อายุ 93 ปี	1	0	1
ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุ 94 ปี	1	0	1
อายุ 95 ปี	2	2	4
อายุ 96 ปี	0	1	1
อายุ 97 ปี	1	0	1
อายุ 98 ปี	0	2	2
อายุ 99 ปี	0	1	1
อายุ 100 ปี	2	0	2
อายุมากกว่า 100 ปี	0	0	0

สถิติประชากร แยกรายละเอียด เดือน ธันวาคม พ.ศ.2560

จำนวนประชากรแยกตามเพศ

ชาย	หญิง	รวม
3,289	3,218	6,507

จำนวนประชากรแยกตามสัญชาติ

	ชาย	หญิง	รวม
สัญชาติไทย	3,289	3,217	6,506
สัญชาติอื่นที่ไม่ใช่ไทย	0	1	1
สัญชาติอื่นที่ไม่ใช่ไทย/จีน	0	1	1
ทุกสัญชาติ	3,289	3,218	6,507

จำนวนประชากรแยกตามเกณฑ์อายุ

	ชาย	หญิง	รวม
เป็นบุคคลที่ทำบัตรประจำตัวประชาชน	37	32	69
เป็นบุคคลที่มีสิทธิ์เลือกตั้งอายุ 15 ปี	2,630	2,693	5,323
เป็นบุคคลที่มีสิทธิ์เลือกตั้งอายุ 18 ปี	2,520	2,592	5,112
เป็นบุคคลที่มีสิทธิ์เลือกตั้งอายุ 20 ปี	2,438	2,526	4,964
เป็นบุคคลที่ต้องขึ้นทะเบียนทหาร	48	0	48
เป็นบุคคลที่ต้องเข้ารับการเกณฑ์ทหาร	39	0	39

จำนวนประชากรแยกตามช่วงอายุ (เฉพาะผู้มีสัญชาติไทย)

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุน้อยกว่า 1 ปี	32	19	51
อายุ 1 ปี	29	35	64
อายุ 2 ปี	36	32	68
อายุ 3 ปี	36	26	62
อายุ 4 ปี	45	31	76
อายุ 5 ปี	25	35	60
อายุ 6 ปี	33	33	66
อายุ 7 ปี	37	32	69
อายุ 8 ปี	49	22	71
อายุ 9 ปี	44	27	71
อายุ 10 ปี	40	34	74
อายุ 11 ปี	42	25	67
อายุ 12 ปี	34	31	65
อายุ 13 ปี	30	31	61
อายุ 14 ปี	43	29	72
อายุ 15 ปี	33	33	62
อายุ 16 ปี	29	35	64
อายุ 17 ปี	48	33	81
อายุ 18 ปี	44	25	69
อายุ 19 ปี	38	41	79
อายุ 20 ปี	39	39	78
อายุ 21 ปี	38	31	69
อายุ 22 ปี	36	41	77
อายุ 23 ปี	40	30	70
อายุ 24 ปี	32	35	67
อายุ 25 ปี	46	44	90
อายุ 26 ปี	58	58	116
อายุ 27 ปี	49	47	96
อายุ 28 ปี	38	38	76

อายุ 29 ปี	38	33	71
ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุ 30 ปี	54	47	101
อายุ 31 ปี	41	54	95
อายุ 32 ปี	51	49	100
อายุ 33 ปี	56	36	92
อายุ 34 ปี	38	40	78
อายุ 35 ปี	47	47	94
อายุ 36 ปี	39	37	76
อายุ 37 ปี	41	39	80
อายุ 38 ปี	58	46	104
อายุ 39 ปี	46	51	97
อายุ 40 ปี	52	49	101
อายุ 41 ปี	47	48	95
อายุ 42 ปี	40	38	78
อายุ 43 ปี	53	52	105
อายุ 44 ปี	59	46	105
อายุ 45 ปี	58	70	128
อายุ 46 ปี	52	67	119
อายุ 47 ปี	54	48	102
อายุ 48 ปี	43	51	94
อายุ 49 ปี	52	70	122
อายุ 50 ปี	52	52	104
อายุ 51 ปี	57	59	116
อายุ 52 ปี	68	38	106
อายุ 53 ปี	58	62	120
อายุ 54 ปี	60	61	121
อายุ 55 ปี	48	61	109
อายุ 56 ปี	42	51	93
อายุ 57 ปี	53	54	107
อายุ 58 ปี	41	42	83
อายุ 59 ปี	46	50	96
อายุ 60 ปี	49	42	91

อายุ 61 ปี	33	41	74
ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุ 62 ปี	29	32	61
อายุ 63 ปี	31	39	70
อายุ 64 ปี	27	34	61
อายุ 65 ปี	35	41	76
อายุ 66 ปี	33	46	79
อายุ 67 ปี	35	24	59
อายุ 68 ปี	36	28	64
อายุ 69 ปี	29	31	60
อายุ 70 ปี	23	21	44
อายุ 71 ปี	16	21	37
อายุ 72 ปี	9	37	46
อายุ 73 ปี	17	22	39
อายุ 74 ปี	24	19	43
อายุ 75 ปี	17	22	39
อายุ 76 ปี	29	21	50
อายุ 77 ปี	24	19	43
อายุ 78 ปี	11	23	34
อายุ 79 ปี	11	12	23
อายุ 80 ปี	14	18	32
อายุ 81 ปี	7	16	23
อายุ 82 ปี	15	14	29
อายุ 83 ปี	9	9	18
อายุ 84 ปี	14	13	27
อายุ 85 ปี	9	10	19
อายุ 86 ปี	5	6	11
อายุ 87 ปี	4	7	11
อายุ 88 ปี	5	7	12
อายุ 89 ปี	4	7	11
อายุ 90 ปี	6	3	9
อายุ 91 ปี	5	2	7
อายุ 92 ปี	1	4	5

อายุ 93 ปี	1	2	3
ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุ 94 ปี	0	0	0
อายุ 95 ปี	1	0	1
อายุ 96 ปี	2	2	4
อายุ 97 ปี	0	1	1
อายุ 98 ปี	1	0	1
อายุ 99 ปี	0	0	0
อายุ 100 ปี	0	1	1
อายุมากกว่า 100 ปี	1	0	1
รวม	3,289	3,217	6,506

สถิติประชากร แยกรายละเอียด เดือน ธันวาคม พ.ศ.2561

จำนวนประชากรแยกตามเพศ

ชาย	หญิง	รวม
3,273	3,215	6,488

จำนวนประชากรแยกตามสัญชาติ

	ชาย	หญิง	รวม
สัญชาติไทย	3,273	3,214	6,487
สัญชาติอื่นที่ไม่ใช่ไทย	0	1	1
สัญชาติอื่นที่ไม่ใช่ไทย/จีน	0	1	1
ทุกสัญชาติ	3,273	3,215	6,488

จำนวนประชากรแยกตามเกณฑ์อายุ

	ชาย	หญิง	รวม
เป็นบุคคลที่ทำบัตรประจำตัวประชาชน	32	32	64
เป็นบุคคลที่มีสิทธิ์เลือกตั้งอายุ 15 ปี	2,624	2,703	5,327
เป็นบุคคลที่มีสิทธิ์เลือกตั้งอายุ 18 ปี	2,520	2,605	5,125
เป็นบุคคลที่มีสิทธิ์เลือกตั้งอายุ 20 ปี	2,428	2,547	4,975
เป็นบุคคลที่ต้องขึ้นทะเบียนทหาร	29	0	29
เป็นบุคคลที่ต้องเข้ารับการเกณฑ์ทหาร	39	0	39

จำนวนประชากรแยกตามช่วงอายุ (เฉพาะผู้มีสัญชาติไทย)

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุน้อยกว่า 1 ปี	37	23	60
อายุ 1 ปี	34	20	54
อายุ 2 ปี	29	34	63
อายุ 3 ปี	36	32	68
อายุ 4 ปี	33	25	58
อายุ 5 ปี	44	29	73
อายุ 6 ปี	24	34	58
อายุ 7 ปี	32	32	64
อายุ 8 ปี	36	32	68
อายุ 9 ปี	49	22	71
อายุ 10 ปี	42	27	69
อายุ 11 ปี	40	34	74
อายุ 12 ปี	42	24	66
อายุ 13 ปี	35	30	65
อายุ 14 ปี	32	33	65
อายุ 15 ปี	43	30	73
อายุ 16 ปี	32	33	65
อายุ 17 ปี	29	35	64
อายุ 18 ปี	48	34	82
อายุ 19 ปี	44	24	68
อายุ 20 ปี	39	40	79
อายุ 21 ปี	33	39	72
อายุ 22 ปี	33	31	66
อายุ 23 ปี	43	41	84
อายุ 24 ปี	41	31	72
อายุ 25 ปี	32	34	66
อายุ 26 ปี	45	43	88
อายุ 27 ปี	57	58	115
อายุ 28 ปี	48	49	97

อายุ 29 ปี	38	37	75
ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุ 30 ปี	40	33	73
อายุ 31 ปี	53	48	101
อายุ 32 ปี	40	54	94
อายุ 33 ปี	49	48	97
อายุ 34 ปี	56	36	92
อายุ 35 ปี	36	41	77
อายุ 36 ปี	44	46	90
อายุ 37 ปี	37	36	73
อายุ 38 ปี	41	39	80
อายุ 39 ปี	57	46	103
อายุ 40 ปี	46	51	97
อายุ 41 ปี	51	47	98
อายุ 42 ปี	49	49	98
อายุ 43 ปี	39	37	76
อายุ 44 ปี	54	52	106
อายุ 45 ปี	59	46	105
อายุ 46 ปี	58	70	128
อายุ 47 ปี	51	68	119
อายุ 48 ปี	50	48	98
อายุ 49 ปี	43	49	92
อายุ 50 ปี	49	71	120
อายุ 51 ปี	53	52	105
อายุ 52 ปี	55	58	113
อายุ 53 ปี	66	39	105
อายุ 54 ปี	57	63	120
อายุ 55 ปี	58	63	121
อายุ 56 ปี	46	61	107
อายุ 57 ปี	41	51	92
อายุ 58 ปี	54	54	108
อายุ 59 ปี	41	42	83
อายุ 60 ปี	44	49	93

อายุ 61 ปี	48	42	90
ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุ 62 ปี	33	41	74
อายุ 63 ปี	29	32	61
อายุ 64 ปี	30	38	68
อายุ 65 ปี	25	33	58
อายุ 66 ปี	33	41	74
อายุ 67 ปี	32	45	77
อายุ 68 ปี	36	25	61
อายุ 69 ปี	36	27	63
อายุ 70 ปี	27	31	58
อายุ 71 ปี	23	21	44
อายุ 72 ปี	17	20	37
อายุ 73 ปี	9	37	46
อายุ 74 ปี	17	23	40
อายุ 75 ปี	23	19	42
อายุ 76 ปี	16	22	38
อายุ 77 ปี	27	21	48
อายุ 78 ปี	24	19	43
อายุ 79 ปี	11	22	33
อายุ 80 ปี	11	11	22
อายุ 81 ปี	14	18	32
อายุ 82 ปี	7	16	23
อายุ 83 ปี	15	13	28
อายุ 84 ปี	7	8	15
อายุ 85 ปี	12	13	25
อายุ 86 ปี	9	6	15
อายุ 87 ปี	5	5	10
อายุ 88 ปี	3	6	9
อายุ 89 ปี	5	6	11
อายุ 90 ปี	3	5	8
อายุ 91 ปี	6	2	8
อายุ 92 ปี	5	2	7

อายุ 93 ปี	1	3	4
ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุ 94 ปี	1	1	2
อายุ 95 ปี	0	0	0
อายุ 96 ปี	1	0	1
อายุ 97 ปี	1	1	2
อายุ 98 ปี	0	1	1
อายุ 99 ปี	1	0	1
อายุ 100 ปี	0	0	0
อายุมากกว่า 100 ปี	1	1	2
รวม	3,273	3,214	6,487

ปี พ.ศ.2562

จำนวนประชากรสามารถแบ่งได้เป็นหมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	บ้าน	จำนวน ครัวเรือน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
1	บ้านเขว้า (บางส่วน)	71	29	21	50
3	บ้านโนนหมากว้อ	101	105	125	230
4	บ้านคลองไผ่งาม	239	389	370	759
5	บ้านโนนตาด	278	425	445	870
6	บ้านต้อน	202	299	316	615
7	บ้านกุดฉนวน	147	213	224	437
8	บ้านหนองโสมง	181	272	298	570
9	บ้านกุดไข่มุน	227	426	378	801
10	บ้านโนนโก	57	75	73	148
11	บ้านม่วง (บางส่วน)	26	23	11	34
12	บ้านอุดมผล (บางส่วน)	28	6	1	7
14	บ้านบุรพา (บางส่วน)	61	44	33	77
15	บ้านหนองอุดม	107	135	145	280
16	บ้านหนองแหม	134	237	222	464
17	บ้านต้อนอุดม	92	144	141	285
18	บ้านโนนสัมมอ	89	126	96	222
19	บ้านกุดฉนวนอุดม	133	223	228	451
	รวม	2,173	3,171	3,129	6,300

ที่มาจาก สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครองอำเภอบ้านเขว้า

รายงานสถิติประชากรและบ้าน ระดับตำบล ของตำบลบ้านเขว้า

ข้อมูลวันที่ 31 พฤษภาคม 2562

มีความหนาแน่นเฉลี่ย 103 คน / ตารางกิโลเมตร

4. สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา

ระดับประถมศึกษา

การศึกษาระดับประถมศึกษา ในเขตเทศบาลตำบลทุ่งทอง มีโรงเรียนสังกัดสำนักงาน พื้นที่เขตการศึกษา เขต 1 มีโรงเรียนทั้งสิ้น จำนวน 5 แห่ง ได้แก่

- โรงเรียนบ้านกุดฉนวน
- โรงเรียนบ้านโนนตาด
- โรงเรียนบ้านต้อน
- โรงเรียนบ้านคลองไผ่งาม
- โรงเรียนบ้านหนองโสมง

ระดับเด็กเล็กก่อนวัยเรียน

การพัฒนาการสำหรับเด็กเล็กก่อนวัยเรียนในเขตเทศบาลตำบลทุ่งทอง มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 6 แห่ง ได้แก่

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดปราสาท	ที่ตั้ง	บ้านต้อน
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดสายตะคลอง	ที่ตั้ง	บ้านกุดฉนวน
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดคลองสายบัว	ที่ตั้ง	บ้านโนนหมาว้อ
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดสุวรรณาราม	ที่ตั้ง	บ้านคลองไผ่งาม
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดทองธรรมชาติ	ที่ตั้ง	บ้านโนนตาด
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดเกาะสามัคคีธรรม	ที่ตั้ง	บ้านหนองโสมง

4.2 ด้านสาธารณสุข

มี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคลองไผ่งาม (รพ.สต.คลองไผ่งาม) จำนวน 1 แห่ง

4.3 อาชญากรรม

-ไม่มี-

4.4 ยาเสพติด

เทศบาลตำบลทุ่งทองได้จัดอบรมให้ความรู้ในเรื่องของโทษยาเสพติด การป้องกัน แก้ไข ครอบครองเป็นประจำทุกปีทำให้จากเดิมเคยมีผู้เสพและได้รับการอบรม บำบัด จนปัจจุบัน ไม่ค้นพบผู้เสพ

4.5 การสังคมสงเคราะห์

เทศบาลตำบลทุ่งทองได้จัดให้มีสวัสดิการให้กับผู้ยากไร้,ผู้ด้อยโอกาส อย่างครบถ้วน สมบูรณ์

5. ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคมขนส่ง (ทางบก,ทางน้ำ,ทางราง ฯลฯ)

เทศบาลตำบลทุ่งทองมีเส้นทางคมนาคมเชื่อมกับทางหลวงโยธาธิการสายบ้านเขว้า – โนนจาน และ สายบ้านเขว้า – หอนงบัวบาน สำหรับถนนภายในเขตเทศบาลตำบลทุ่งทอง ส่วนใหญ่เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก มีบางส่วนที่ยังเป็นถนนลูกรังอยู่

5.2 การไฟฟ้า

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า ประมาณร้อยละ 95% ของครัวเรือนทั้งหมด

5.3 การประปา

จำนวนครัวเรือนที่ใช้น้ำประปาภูมิภาค ประมาณร้อยละ 40 คือ บ้านโนนตาด หมู่ 5 ,บ้านต้อน หมู่ 6 และ หมู่ 17 คิดเป็นร้อยละ 60 ของครัวเรือน ในเขตเทศบาลตำบลทุ่งทอง ใช้น้ำประปาหมู่บ้านที่ได้รับโอนทรัพย์สินสาธารณูปโภคระบบประปาหมู่บ้านจากสำนักงานทรัพยากรน้ำภาค 4 จำนวน 3 แห่ง และได้รับการจัดสรรเงินอุดหนุนเฉพาะกิจจากกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นในการสร้างประปาหมู่บ้าน จำนวน 3 แห่ง รวมทั้งหมด 6 แห่ง ดังนี้ คือ

แห่งที่ 1. ครอบคลุมพื้นที่ บ้านกุดฉนวน หมู่ 7 และ บ้านกุดฉนวนอุดม หมู่ 19

แห่งที่ 2. ครอบคลุมพื้นที่ บ้านหนองโสมง หมู่ 8

แห่งที่ 3. ครอบคลุมพื้นที่ บ้านหนองอุดม หมู่ 15 และ บ้านโนนหมาว้อ หมู่ 3

แห่งที่ 4. ครอบคลุมพื้นที่ บ้านคลองไผ่งาม หมู่ 4

แห่งที่ 5. ครอบคลุมพื้นที่ บ้านกุดไข่มุน หมู่ 9

แห่งที่ 6. ครอบคลุมพื้นที่ บ้านหนองแถม หมู่ 16

5.4 โทรศัพท์

การสื่อสารทางโทรศัพท์ หมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลทุ่งทองมีการใช้โทรศัพท์ประจำบ้านและการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่

5.5 ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

การสื่อสารผ่านทางโทรคมนาคมทางวิทยุสื่อสาร และหอกกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน สำหรับที่ทำการไปรษณีย์ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทุ่งทองจะใช้บริการจากที่ทำการไปรษณีย์อำเภอบ้านเขว้า ซึ่งเป็นเขตอำเภอเดียวกัน

6. ระบบเศรษฐกิจ

6.1 การเกษตร

ราษฎรส่วนใหญ่ ประมาณร้อยละ 90% ประกอบอาชีพหลักคือ ทำนา

6.2 การประมง

ราษฎรบางส่วนทำการประมงแบบไว้บริเวณในครัวเรือน และจำหน่ายในท้องตลาดเพียงเล็กน้อย ไม่ได้ประกอบเป็นอาชีพหลัก

6.3 การปศุสัตว์

มีการประกอบการฟาร์มหมู อยู่หลายพื้นที่ ในเขตเทศบาลตำบลทุ่งทอง

6.4 การบริการ

ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลทุ่งทอง มีเพียงการบริการในรูปแบบลักษณะร้านเสริมสวย ร้านอินเทอร์เน็ต

6.5 การท่องเที่ยว

เทศบาลตำบลทุ่งทองได้ค้นพบแหล่งท่องเที่ยว คือ เมืองหามหอก ซึ่งเป็นพื้นที่อยู่ในบ้านกุดไข่มุน หมู่ 9 ซึ่งกำลังจะพัฒนาให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยว ปัจจุบัน เดิมเรามีหมู่บ้านทอผ้าไหม โสมเสดย์ หมู่ 6, หมู่ 17 ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยว

6.6 การอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมของเทศบาลตำบลทุ่งทองจะเป็นลักษณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ ได้แก่ การทอผ้าไหม ซึ่งสามารถส่งออกขายยังท้องตลาดและพื้นที่ใกล้เคียงได้

6.7 การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์ในเขตเทศบาลตำบลทุ่งทองมีธุรกิจการค้าส่วนใหญ่เป็นธุรกิจขนาดเล็ก มีทุนดำเนินการน้อยซึ่งร้านค้าส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะร้านค้าปลีก มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพ อยู่หลายกลุ่ม เช่น กลุ่มทอผ้าไหม และเทศบาลตำบลทุ่งทองได้จัดให้มีการฝึกอบรมอาชีพให้กับประชาชนเป็นประจำทุกปี

6.8 แรงงาน

ประชาชนส่วนใหญ่ที่พักอยู่ในเขตเทศบาลตำบลทุ่งทอง เป็นวัยผู้สูงอายุ สำหรับวัยแรงงานนั้นได้อพยพแรงงานไปทำงานนอกพื้นที่ มีเพียงไม่ถึง 50 % ที่อาศัยและทำงานอยู่ในเขตเทศบาลตำบลทุ่งทอง

7. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

7.1 การนับถือศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตเทศบาลตำบลทุ่งทอง ประมาณร้อยละ 99% นับถือศาสนาพุทธ นับถือศาสนาคริสต์ ประมาณร้อยละ 0.5% นับถือศาสนาอิสลาม ประมาณร้อยละ 0.5% มีวัดในเขตเทศบาลตำบลทุ่งทอง จำนวน 9 แห่ง ดังนี้

1.วัดปรางค์ปราสาท	สถานที่ตั้ง บ้านต้อน
2.วัดสายตะคลอง	สถานที่ตั้ง บ้านกุดฉนวน
3.วัดคลองสายบัว	สถานที่ตั้ง บ้านโนนหมาว้อ
4.วัดสุวรรณาราม	สถานที่ตั้ง บ้านคลองไผ่งาม
5.วัดทองธรรมชาติ	สถานที่ตั้ง บ้านโนนตาด
6.วัดเกาะสามัคคี	สถานที่ตั้ง บ้านหนองโลมิง
7.วัดดอนตะไก่อ	สถานที่ตั้ง บ้านบุรพา หมู่ 14
8.วัดธรรมาราม	สถานที่ตั้ง บ้านกุดฉนวน (วัดป่ากุดฉนวน)

7.2 ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญ ที่ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทุ่งทองให้ความสำคัญ คือ
- ประเพณีงานเจ้าพ่ออนุสาวรีย์ จะจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี
- ประเพณีวันสงกรานต์ จะจัดขึ้นในเดือนเมษายนของทุกปีกิจกรรมที่จัดได้แก่ พิธีสงฆ์
พระ พิธีรดน้ำคำหัวผู้สูงอายุ และพบปะครอบครัว

7.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นในพื้นที่ จะมี ประชาชนชาวบ้าน ทำเครื่องจักสาน สำหรับด้านภาษาประชาชนส่วนใหญ่เป็นคนไทยอีสานย้ายถิ่นฐานมาจากจังหวัดนครราชสีมา ตั้งรกรากมาเป็นเวลานานมีภาษาอีสานเป็นภาษาท้องถิ่น

7.4 สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สำหรับสินค้าพื้นเมืองที่ราษฎรทำและจำหน่าย คือ เครื่องจักสาน อาทิเช่น ไซ ข้อง ตระกร้า ส่วนของที่ระลึก ของฝาก คือ ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไหม เช่น ผ้าไหม สบู่ใยไหม เป็นต้น

8. ทรัพยากรธรรมชาติ

8.1 น้ำ

พื้นที่เขตเทศบาลตำบลทุ่งทองมีคลองน้ำ หลาสาย เป็นเส้นทางแม่น้ำชีไหลผ่าน เมื่อถึงฤดูฝนน้ำฝนจะมีมาก จนทำให้น้ำเอ่อล้นท่วมไร่นา ของราษฎรในเขตพื้นที่ สำหรับการช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม หลังน้ำลด เทศบาลตำบลทุ่งทอง ได้จ่ายขาดเงินสะสมของเทศบาลตำบลทุ่งทอง เพื่อจัดซื้อถุงยังชีพแจกจ่าย และสนับสนุนการจัดซื้อน้ำมันเพื่อใช้สำหรับเครื่องสูบน้ำ

8.2 ป่าไม้

ในพื้นที่เขตเทศบาลมีพื้นที่ ที่เป็นป่าไม้เพียงบางส่วนประมาณ 20% ของพื้นที่ทั้งหมด

8.3 ภูเขา

ในพื้นที่เขตเทศบาลเป็นพื้นที่ราบลุ่ม ไม่มีภูเขา

8.4 ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

-ไม่มี-

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคกรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560– 2579)

1. ความเปนมมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2558 เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนและให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ 2 ของรัฐบาล (ปี 2558 – 2559) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ 3 ปี (2560 เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ 2 คณะ ได้แก่

1. คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี และ
2. คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ เพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้อายุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป ได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการรวมถึงได้พิจารณาข้อคิดเห็นจากสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม 2559 ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (ตุลาคม 2559 – กันยายน 2564) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งเป็นแผนระยะ 5 ปีมาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขา ในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม 2560

2.สาระสำคัญ

2.1 สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและหลายมิติ ทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ก่อให้เกิดโอกาส ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมเทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทย และในขณะเดียวกันก็เป็นความเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลกระทบต่อโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยจากเดิมที่มีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง”ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก”การพัฒนาในภาคเกษตรลาชากว่าฐานการผลิตอื่นที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้น ตามลำดับจึงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบท ในขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาดเชื้อสายยาเสพติดข้ามชาติ และการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกที่รุนแรงขึ้น โดยที่การ ก่อการร้ายจะยังเป็นภัยคุกคามของโลกและอาชญากรรมข้ามชาติเป็นปัญหาที่มีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้นตามกระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้น การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีของบุคคล สินค้าและบริการ เงินทุน และองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างเสรีภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นจะเอื้อให้สามารถประกอบอาชญากรรมในรูปแบบและช่องทางใหม่ๆ ที่แบบฉบับมากขึ้นสถานการณ์และแนวโน้มดังกล่าวบ่งชี้ว่าประเทศไทยต้องเตรียมความพร้อมในการพัฒนาระบบการเตือนภัยและการบริหารความเสี่ยงที่ดีและประชาชนจะต้องได้รับความรู้ที่สามารถใช้วิจารณ์ญาณได้ดีในสถานการณ์ที่ล่อแหลมและมีความเสี่ยง

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ 21 กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ประกอบกับในขนาด 20 ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติเงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคตได้แก่กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของบุคคล เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้และเทคโนโลยีและสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบ ในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ 10 ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี 2551- 2552 และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลังขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิด

ภาวะเงินเฟ้อโตเมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่รวมทั้งอาจจะมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้ การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเขาสูงจุดอิมตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป้นวงกว้างเช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการกอดตัวที่ชัดเจนแต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเป้นโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ ๆ ซึ่งภายในเดือนไฮดั่งกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง 10 ปข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 5.1 ในช่วง 5 ปก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก(2546- 2550) ดังนั้น ภายในสถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่าง ๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ 10 - 15 ป ข้างหน้านี้ จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เดือนไฮดั่งกล่าวเป้นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกไว้และเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้นน่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี 2560- ป 2579 มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้งโดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวีปและพหุภาคีเป้นองคประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศสำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป้นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป้นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีการหาอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ภายในเดือนไฮที่กดดันให้ต้องมีความสอดคล้องกับแนวคิดสีเขียวด้วยเช่นกัน และในขณะเดียวกัน เทคโนโลยีก็จะมีสวนสำคัญในการแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่าง ๆ รวมทั้งน้ำมันซึ่งในช่วงที่ผ่านมามีต้องเผชิญกับภาวะที่ปริมาณลดลง ราคาแพงขึ้น และผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก นอกจากนี้ ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเขาสูงสังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เขาสูงสังคมสูงวัยแมจะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลาย ๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้นกดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป้นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้นในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาใหม่มีความทั่วถึงมากขึ้นประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป้นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป้นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมภายในเดือนไฮการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวการ

ยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มชนมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับโดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี 2531 และโตขึ้นสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี 2553 และล่าสุดในปี 2557 รายได้ประชาชาติ ต่อหัว เพิ่มขึ้นเป็น 5,7392 ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อปี ฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าอุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น 38.1 ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน 38.6 ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 1 ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับ จากร้อยละ 20.0 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 10.9 ในปี 2556 คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกๆ ด้านโอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณสุขและโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่าง ๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่าง ๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี 2540- 2541 ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกันให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดี อันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพโปร่งใสรับผิดชอบต่อและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้นมีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการคลัง เป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่าง ๆ ได้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น สร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่าง ๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้าน ทั้งทางเศรษฐกิจสังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทย ได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุ มากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับกลาง ผลผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลผลิตภาพการผลิตรวมต่ำต่อของอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลักขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีสัดส่วนภาคการค้ำระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัย

ภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำโดยที่การใช้ของคความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยิ่งขาดการบูรณาการจึง สิ้นเปลืองงบประมาณการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาภาคความต่อเนื่อง ประสิทธิภาพต่ำขาดความ โปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ ระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และสาขาการบังคับใช้ กฎหมายยังขาดประสิทธิผลและกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงคนไทยยังมีปัญหา ดานคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ ขณะที่ความเหลื่อม ล้าและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ทาทายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลต่อ อนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสูงวัยอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา 15- 20 ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานลดลง สูงอายุจะเพิ่มขึ้น อย่างรวดเร็วย่อมส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่าย การลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุขณะเดียวกันประเทศไทย ก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิต และสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชน นอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่าง ๆ ก็มีนัยยะ ต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นใน การลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและการปฏิรูป กฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเปราะบางและลดความเหลื่อมล้ำและที่สำคัญเงื่อนไขจำเป็นที่ ต้องปรับตัวคือการแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูป ระบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าวจะ ส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแส โลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้นเป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่าง ๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลก รุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่าง ๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและ การดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งใน เรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชนและกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่าง ๆ ดังกล่าวจะเป็น แรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การ ปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกถึงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้าง เพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการ

สร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ 4 - 5 ปี ต่อ จากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับ ให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะย่ำต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านั้นได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้าน ขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นโดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนาดใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลก ยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ มิฉะนั้นจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิต การทำงาน และการเรียนรู้ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพ มีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเพนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาวเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศนั้นเพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้านคนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืนทั้งนี้การวิเคราะห์ให้โดยขอสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมาย ของประเทศที่ชัดเจน และได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมาประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ ประเทศเป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาด

ความต่อเนื่อง ถือเป็นโอกาสและสิ่งเปลี่ยนแปลงทรัพยากรของประเทศดั่งนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกัน และเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่าง เป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลก ยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่าง ๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดใหม่ “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคมรวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตและสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อม ๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาทบพาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถาวรหนากัน

สาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้นี้จะประกอบด้วย วิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกัน รวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทาง และวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการคือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติอันได้แก่การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2.2 วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า **“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”** ทั้งนี้ วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปกติมีความมั่นคงทางสังคมตามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ

ความเป็นธรรมและความยุติธรรมมีสุขของประชาชนความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ดานความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและ สามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

2.3 ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาวและกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาวเพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่ การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือ คติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยุติ กินดี สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเปนครวม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปีต่อไป จะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (1) ยุทธศาสตร์ ดานความมั่นคง
- (2) ยุทธศาสตร์ ดานการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (3) ยุทธศาสตร์ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- (4) ยุทธศาสตร์ ดานการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- (5) ยุทธศาสตร์ ดานการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ
- (6) ยุทธศาสตร์ ดานการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

3. การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

การพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/อำเภอการพัฒนาตามนโยบายรัฐบาลและแผนการบริหารราชการแผ่นดิน (รัฐบาลพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา) รัฐบาลภายใต้การนำของพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2557 สรุปสาระสำคัญดังนี้

1. การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นองค์ประกอบสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ตามประเพณีการปกครองของไทยรัฐบาลจึงถือเป็นหน้าที่สำคัญยิ่งยวด ในอันที่จะเชิดชูสถาบันนี้ไว้ด้วยความจงรักภักดีและปกป้องรักษาพระบรมเดชานุภาพโดยจะใช้มาตรการทางกฎหมายมาตรการทางสังคมจิตวิทยาและมาตรการทางระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินการกับผู้ละเมิด ปากยามใจหรือประสงค์ร้าย มุ่งสันคลอนสถาบันหลักของชาติโดยไม่คำนึงถึงความรู้สำนึกและความผูกพันภักดีของคนอีกเป็นจำนวนมากตลอดจนเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นจริงเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์และพระราชกรณียกิจเพื่อประชาชนทั้งจะสนับสนุนโครงการทั้งหลายอันเนื่องมาจากพระราชดำริส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่สถานศึกษาตลอดจนหน่วยงานทั้งหลายของรัฐเรียนรู้เข้าใจหลักการทรงงานสามารถนำหลักดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการและการพัฒนาตลอดจนเร่งขยายผลตามโครงการและแบบอย่างที่ดีที่ทรงวางรากฐานไว้ให้แพร่หลายเป็นที่ประจักษ์และเกิดประโยชน์ในวงกว้าง อันจะช่วยสร้างความสมบูรณ์ พูนสุขแก่ประชาชนในที่สุด

2. การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

2.1 ในระยะเร่งด่วนรัฐบาลให้ความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนในกิจการ5ด้านได้แก่การบริหารจัดการชายแดน การสร้างความมั่นคงทางทะเล การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติการสร้างควมไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้านและการเสริมสร้างศักยภาพในการปฏิบัติการทางทหารร่วมกันของอาเซียนโดยเน้นความร่วมมือเพื่อป้องกันแก้ไขข้อพิพาทต่างๆและการแก้ไขปัญหาเส้นเขตแดนโดยใช้กลไกทั้งระดับทวิภาคีและพหุภาคีทั้งจะจัดระเบียบการพัฒนาตามกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนทั้งทางบกและทางทะเลรองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษตามแนวชายแดนโดยใช้ระบบเฝ้าตรวจที่มีเทคโนโลยีทันสมัย กำหนดให้ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การค้ามนุษย์ การกระทำ อันเป็นโจรสลัดการก่อการร้ายสากล และอาชญากรรมข้ามชาติเป็นปัญหาเฉพาะหน้าที่ต้องได้รับการป้องกันและแก้ไขโดยการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวดและจัดการปัญหาอื่นๆที่เชื่อมโยงต่อเนื่องให้เบ็ดเสร็จเช่นปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลการปรับปรุงระบบการเข้าเมืองการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว เป็นต้น

2.2 เร่งแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยนำยุทธศาสตร์เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนามาใช้ตามแนวทางกัลยาณมิตรแบบสันติวิธี ส่งเสริมการพูดคุยสันติสุขกับผู้มีความคิดเห็นต่างจากรัฐสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมตามหลักนิติธรรมและหลักสิทธิมนุษยชนโดยไม่เลือกปฏิบัติควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ซึ่งเป็นพลังสังคมจัดการฉวยโอกาสก่อความรุนแรงแทรกซ้อนเพื่อซ้ำเติมปัญหาไม่ว่าจากผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมืองทั้งจะเพิ่มระดับปฏิสัมพันธ์กับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศที่อาจช่วยคลี่คลายปัญหาได้

2.3 พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้ทันสมัย มีความพร้อมในการรักษาอธิปไตยและผลประโยชน์ของชาติปลอดภัยจากการคุกคามทุกรูปแบบส่งเสริมและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการป้องกันประเทศตลอดจนการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเองในการผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์สามารถบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศได้พร้อมทั้งนำศักยภาพของกองทัพในยามปกติมาสนับสนุนการพัฒนาประเทศ การป้องกันบรรเทาสาธารณภัยการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และการรักษาความมั่นคงภายในโดยมุ่งระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วนทั้งในระดับชุมชนท้องถิ่นภูมิภาคและนานาชาติโดยเฉพาะอาเซียนและประชาคมโลก

2.4 เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศบนหลักการที่วางนโยบาย การต่างประเทศเป็นส่วนประกอบสำคัญของนโยบายองค์รวมทั้งหมดในการบริหารราชการแผ่นดินไม่ว่าในด้านการเมืองเศรษฐกิจหรือสังคมโดยจะนำกลไกทางการทูตแบบบูรณาการมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อมเช่น การคุ้มครองดูแลคนไทยและผลประโยชน์ของคนไทยในต่างแดน การแลกเปลี่ยนทางการศึกษาวัฒนธรรมการค้า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการเปิดโลกทัศน์ให้มีลักษณะสากล เป็นต้น

3. การลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ

ความเหลื่อมล้ำในสังคมเป็นอีกสาเหตุหนึ่งของปัญหาความขัดแย้งและความเดือดร้อนทั้งหลายของประชาชนจึงมีนโยบายที่จะดำเนินการดังนี้

3.1 ในระยะเฉพาะหน้าจะเร่งสร้างโอกาสอาชีพและการมีรายได้ที่มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงานรวมทั้งสตรีผู้ด้อยโอกาสและแรงงานข้ามชาติที่ถูกต้องกฎหมายพร้อมทั้งยกระดับคุณภาพแรงงานโดยให้แรงงานทั้งระบบมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีมาตรฐานทั้งจะเชื่อมโยงข้อมูลและการดำเนินการระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชนเพื่อให้ตรงกับความต้องการของพื้นที่และของประเทศโดยรวมนอกจากนี้จะส่งเสริมให้แรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบที่ถูกกฎหมายมากขึ้น

3.2 ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์รวมถึงปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง การทารุณกรรมต่อแรงงานข้ามชาติการท่องเที่ยวที่เน้นบริการทางเพศและเด็ก และปัญหาคนขอทานโดยการปรับปรุงกฎหมายข้อบังคับที่จำเป็นและเพิ่มความเข้มงวด ในการระวังตรวจสอบ

3.3 ในระยะต่อไปจะพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมระบบการออมและระบบสวัสดิการชุมชนให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืนมากยิ่งขึ้นรวมทั้งการดูแลให้มีระบบการกู้ยืมที่เป็นธรรมและการสงเคราะห์ผู้ยากไร้ตามอัตภาพ พัฒนาศักยภาพคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิจัดสวัสดิการช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุสตรีและเด็ก

3.4 เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีงานหรือกิจกรรม ที่เหมาะสมเพื่อสร้างสรรค์และไม่ก่อภาระต่อสังคมในอนาคต โดยจัดเตรียมระบบการดูแลใน

บ้านสถานพักฟื้นและโรงพยาบาลที่เป็นความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชนชุมชนและครอบครัวรวมทั้ง พัฒนาระบบการเงินการคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ

3.5 เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมที่มีความหลากหลายเนื่องจากการเข้าสู่ประชาคม อาเซียนโดยสร้างความเข้มแข็งและความพร้อมแก่แรงงานไทยและร่วมพัฒนาระบบความคุ้มครองทาง สังคมของแรงงานอาเซียน

3.6 จัดระเบียบสังคมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรมจริยธรรมและธรรมาภิบาลให้แก่ เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทั่วไปโดยใช้ค่านิยมหลัก12ประการตามนโยบายของคณะกรรมการความสงบ แห่งชาติที่ได้ประกาศไว้แล้ว

3.7 แก้ปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการรุกกล้าเขตป่าสงวน โดยการกระจาย สิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รุกกล้าและออกมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ใน ครอบครองของผู้ที่มีใช้เกษตรกรใช้เทคโนโลยีดาวเทียมสำรวจและวิธีการแผนที่ที่ทันสมัยแก้ไขปัญหาเขต ที่ดินทับซ้อนและแนวเขตพื้นที่ป่าที่ ไม่ชัดเจนอันก่อให้เกิดข้อขัดแย้งระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ

4. การศึกษาและเรียนรู้การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

รัฐบาลจะนำการศึกษาศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ความภาคภูมิใจ ในประวัติศาสตร์ และความ เป็นไทย มาใช้สร้างสังคมให้เข้มแข็งอย่างมีคุณภาพและคุณธรรมควบคู่กันดังนี้

4.1 จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษา ในระบบ และการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกันเพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้พัฒนาตนได้เต็มตาม ศักยภาพประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสมเป็นคนดีมีคุณธรรมสร้าง เสริมคุณภาพการเรียนรู้โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ลดความเหลื่อมล้ำและพัฒนา กำลังคนให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่ทั้งในด้านการเกษตรอุตสาหกรรมและธุรกิจบริการ

4.2 ในระยะเฉพาะหน้า จะปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษาให้ สอดคล้องกับความจำเป็นของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ของสถานศึกษาและปรับปรุงและบูรณาการระบบ การกู้ยืมเงิน เพื่อการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มโอกาสแก่ ผู้ยากจนหรือด้อยโอกาสจัดระบบการ สนับสนุนให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปมีสิทธิเลือกรับบริการการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอก โรงเรียนโดยจะพิจารณาจัดให้มีคู่มือการศึกษาเป็นแนวทางหนึ่ง

4.3 ให้องค์กรภาคประชาสังคมภาคเอกชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน ทั่วไปมีโอกาสร่วมจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึงและร่วมในการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ กระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาสู่สถานศึกษาเขตพื้นที่การศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามศักยภาพและความพร้อม โดยให้สถานศึกษาสามารถเป็นนิติบุคคลและบริหารจัดการได้อย่างอิสระ และคล่องตัวขึ้น

4.4 พัฒนาค้นทุกช่วงวัยโดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อให้สามารถมีความรู้และ ทักษะใหม่ที่สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายตามแนวโน้มการจ้างงานในอนาคตปรับกระบวนการ เรียนรู้และหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับภูมิสังคมโดยบูรณาการความรู้และคุณธรรมเข้าด้วยกันเพื่อให้เอื้อต่อ

การพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ ทักษะการใฝ่เรียนรู้การแก้ปัญหา การรับฟังความเห็นผู้อื่นการมีคุณธรรมจริยธรรมและความเป็นพลเมืองดีโดยเน้นความร่วมมือระหว่างผู้เกี่ยวข้องทั้งในและนอกรโรงเรียน

4.5 ส่งเสริมอาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชนเพื่อสร้างแรงงานที่มีทักษะ โดยเฉพาะในท้องถิ่นที่มีความต้องการแรงงาน และพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาให้เชื่อมโยงกับมาตรฐานวิชาชีพ

4.6 พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู เน้นครูผู้สอนให้มีความรู้ตรงตามวิชาที่สอนนำเทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเป็นเครื่องมือช่วยครูหรือเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่นการเรียนทางไกลการเรียนโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น รวมทั้งปรับระบบการประเมินสมรรถนะที่สะท้อนประสิทธิภาพการจัดการเรียน การสอนและการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ

4.7 ทะนุบำรุงและอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ สนับสนุนให้องค์กรทางศาสนา มีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตสร้างสันติสุขและความปรองดองสมานฉันท์ในสังคมไทยอย่างยั่งยืนและมีส่วนร่วมใน การพัฒนาสังคมตามความพร้อม

4.8 อนุรักษ์ฟื้นฟูและเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรมภาษาไทยและภาษาถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นรวมทั้งความหลากหลายของศิลปวัฒนธรรมไทยเพื่อการเรียนรู้สร้างความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์และความเป็นไทยนำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์อันดี ในระดับประชาชนระดับชาติระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติตลอดจนเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศ

4.9 สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน และวัฒนธรรมสากลและการสร้างสรรค์งานศิลปะและวัฒนธรรมที่เป็นสากลเพื่อเตรียมเข้าสู่เสาหลักวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนและเพื่อการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลก

4.10 ปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดี รวมทั้งสนับสนุนการผลิตสื่อคุณภาพ เพื่อเปิดพื้นที่สาธารณะให้เยาวชนและประชาชนได้มีโอกาสแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

5. การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชน

รัฐบาลจะวางรากฐานพัฒนาและเสริมความเข้มแข็งให้แก่การให้บริการ ด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชนโดยเน้นความทั่วถึง ความมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ ดังนี้

5.1 วางรากฐานให้ระบบหลักประกันสุขภาพครอบคลุมประชากรในทุกภาคส่วนอย่างมีคุณภาพ โดยไม่มีความเหลื่อมล้ำของคุณภาพบริการในแต่ละระบบและบูรณาการข้อมูลระหว่างทุกระบบหลักประกันสุขภาพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

5.2 พัฒนาระบบบริการสุขภาพโดยเน้นการป้องกันโรคมากกว่ารอให้ป่วยแล้วจึงมารักษา สร้างกลไกการจัดการสุขภาพในระดับเขตแทนการกระจุกตัวอยู่ที่ส่วนกลางปรับระบบการจ้างงานการกระจายบุคลากรและทรัพยากรสาธารณสุขให้เหมาะสมกับท้องถิ่นและให้ภาคเอกชนสามารถมีส่วนร่วมในการจ้างบุคลากร เพื่อจัดบริการสาธารณสุข โดยรัฐเป็นผู้กำกับดูแลสนับสนุนความร่วมมือระหว่างรัฐ

และเอกชนในการพัฒนาระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข โดยส่งเสริมการร่วมลงทุนและการใช้ทรัพยากรและบุคลากรร่วมกันโดยมีข้อตกลงที่รัดกุมและเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย

5.3 เสริมความเข้มแข็งของระบบเฝ้าระวังโรคระบาดโดยเฉพาะโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำโดยมีเครือข่ายหน่วยเฝ้าระวังหน่วยตรวจวินิจฉัยโรคและหน่วยที่สามารถตัดสินใจเชิงนโยบายในการสกัดกั้น การแพร่กระจายได้อย่างทันท่วงที

5.4 ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุในการจรวจอันนำไปสู่การบาดเจ็บและเสียชีวิตโดยการร่วมมือระหว่างฝ่ายต่างๆในการตรวจจับเพื่อป้องกันการรายงานและการดูแลผู้บาดเจ็บ

5.5 ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสุขภาพ ใช้กีฬาเป็นสื่อในการพัฒนาลักษณะนิสัยเยาวชนให้มีความสนใจนักกีฬามีวินัยปฏิบัติตามกฎกติกา มารยาทและมีความสามัคคีอีกทั้งพัฒนานักกีฬาให้มีศักยภาพสามารถแข่งขันในระดับนานาชาติจนสร้างชื่อเสียงแก่ประเทศชาติ

5.6 ประสานการทำงานระหว่างภาคส่วนต่างๆในสังคมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ ในวัยรุ่นและปัญหาด้านการแพทย์และจริยธรรมของการอุ้มบุญ การปลูกถ่ายอวัยวะและสเต็มเซลล์โดยจัดให้มีมาตรการและกฎหมายที่รัดกุมเหมาะสมกับประเด็นที่เป็นปัญหาใหม่ของสังคม

5.7 พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ และสาธารณสุข โดยจัดให้มีบุคลากรและเครื่องมือที่ทันสมัยและให้มีความร่วมมือ ทั้งระหว่างหน่วยงานภายในประเทศและหน่วยงานต่างประเทศโดยเฉพาะในการป้องกันและรักษาโรคที่มีความสำคัญ

6. การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

ความไม่สงบทางการเมืองที่ดำเนินมานานกว่า 6 เดือน จนถึงกลางปีนี้มีผลให้เศรษฐกิจชะลอตัวลงอย่างมาก แม้คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้ดำเนินการกระตุ้นเศรษฐกิจจนเริ่มฟื้นตัวแล้ว แต่ก็ยังไม่อาจขยายตัวเต็มตามศักยภาพนอกจากนั้น ระบบเศรษฐกิจของไทยยังมีจุดอ่อนที่จะต้องแก้ไขปรับปรุงหลายเรื่อง เพื่อที่จะสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจให้สามารถขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องและมั่นคงตั้งแต่การจัดเก็บภาษี ซึ่งยังไม่เพียงพอต่อการบริหารและพัฒนาประเทศอย่างเต็มศักยภาพปัญหาหนี้ภาครัฐ การใช้พลังงานอย่างฟุ่มเฟือยตลอดจนปัญหาการใช้น้ำในภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม ซึ่งขาดแคลนเป็นประจำในฤดูแล้ง ในขณะที่มีน้ำท่วมบ่อยครั้งในฤดูฝนซึ่งเป็นอุปสรรค ต่อการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจรัฐบาลจะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจ เป็น 3 ระยะ คือระยะเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการทันทีระยะต่อไปที่ต้องแก้ไขปัญหาค้างคาอยู่และระยะยาวที่ต้องวางรากฐานเพื่อความเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องดังนี้

6.1 ในระยะเร่งด่วนเร่งจ่ายงบลงทุนของปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 ที่ยังค้างอยู่ก่อนที่จะพ้นกำหนดภายในสิ้นปีนี้และสานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้จัดทำไว้โดยติดตามให้มีการเบิกจ่ายอย่างคล่องตัวตั้งแต่ระดับกระทรวงจนถึงระดับท้องถิ่น รวมทั้งจะดูแลไม่ให้มีการใช้จ่ายที่สูญเปล่าเพื่อช่วยสร้างงานและกระตุ้นการบริโภค

6.2 สานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้จัดทำไว้ โดยนำหลักการสำคัญของการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 ที่ให้

ความสำคัญในการบูรณาการงบประมาณและความพร้อมในการดำเนินงานรวมทั้งนำแหล่งเงินอื่นมาประกอบพิจารณาด้วยเพื่อขับเคลื่อนนโยบายให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมประหยัดไม่ซ้ำซ้อนและมีประสิทธิภาพทบทวนภารกิจที่มีลักษณะไม่ยั่งยืนหรือสร้างภาระหนี้สาธารณะของประเทศเกินความจำเป็นและแสดงรายการลงทุนในระดับจังหวัดเพื่อแสดงความโปร่งใสเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติควบคู่ไปกับการเพิ่มประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณตั้งแต่ระดับกระทรวงจนถึงระดับท้องถิ่นเพื่อช่วยสร้างงานและกระตุ้นการบริโภคโดยจะจัดให้มีระบบและกลไกในการติดตามตรวจสอบไม่ให้มีการใช้จ่ายที่สูญเปล่า

6.3 กระตุ้นการลงทุนด้วยการเร่งพิจารณาโครงการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งนักลงทุนยื่นขออนุมัติส่งเสริมการลงทุนไว้แล้วให้เสร็จสิ้นโดยเร็วและนำโครงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานประเภทที่มีผลตอบแทนดี เช่น โครงการขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครมาจัดทำเป็นโครงการลงทุนร่วมกับเอกชนซึ่งจะช่วยสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดีทั้งในวงการลงทุนก่อสร้างวงการลงทุนอสังหาริมทรัพย์และตลาดการเงิน

6.4 ดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การลดต้นทุนการผลิตการช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยตลอดจนถึงการใช้กลไกตลาดดูแลราคาสินค้าเกษตรประเภทที่ราคาต่ำผิดปกติให้สูงขึ้นตามสมควร

6.5 ลดอุปสรรคในการส่งออกเพื่อให้เกิดความคล่องตัวเช่นปรับปรุงวิธีการตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าและมาตรฐานการผลิตระดับไร่นาเป็นต้นให้สะดวกรวดเร็วขึ้นตลอดจนลดขั้นตอนของกระบวนการด้านศุลกากรและเอกสารอื่นๆที่จะช่วยให้ระบบการส่งสินค้าเร็วขึ้นพร้อมทั้งแสวงหาตลาดที่มีศักยภาพเพื่อขยายฐานการส่งออกซึ่งครอบคลุมถึงการค้าชายแดนที่มีความสำคัญมากขึ้น

6.6 ชักจูงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในประเทศไทยโดยพิจารณามาตรการลดผลกระทบจากการประกาศใช้กฎอัยการศึกในบางพื้นที่ที่มีต่อการท่องเที่ยวในโอกาสแรกที่จะทำได้และสร้างสิ่งจูงใจและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกื้อกูลต่อบรรยากาศการท่องเที่ยวส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวอันมีลักษณะโดดเด่นร่วมกันหรือจัดเป็นกลุ่มได้ เช่น กลุ่มธรรมชาติประวัติศาสตร์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและสุขภาพเช่นน้ำพุร้อนธรรมชาติทั้งจะให้เชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาจากวิถีชีวิตชุมชนรวมทั้งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในประเทศทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเดิมและแหล่งท่องเที่ยวใหม่โดยเน้นการให้ความรู้และเพิ่มมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินการควบคุมสินค้าและบริการให้มีคุณภาพราคาเป็นธรรมตลอดจนการอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆแก่นักท่องเที่ยว

6.7 ในระยะต่อไป ประสานนโยบายการเงินและการคลังให้สอดคล้องกัน เพื่อที่จะสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจพร้อมกับการรักษาเสถียรภาพของราคาอย่างเหมาะสม

6.8 แก้ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝนทั้งที่ท่วมเป็นบริเวณกว้างและท่วมเฉพาะพื้นที่ และปัญหาขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่และบางฤดูกาลซึ่งนำความเสียหายและทุกข์ร้อนมาให้แก่เกษตรกรโดยระดมความคิดเพื่อหาทางป้องกันไม่ให้เกิดน้ำท่วมรุนแรงดังเช่นเหตุการณ์น้ำท่วมในปี 2554 และหาวิธีที่จะ

แก้ปัญหาน้ำท่วมเฉพาะพื้นที่ให้ลดลงโดยเร็วไม่กระทบต่อพืชผลส่วนภาวะภัยแล้งจนเกิดการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรนั้นรัฐบาลจะเร่งดำเนินการจัดสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กให้กระจายครอบคลุมทั่วพื้นที่เพาะปลูกให้มากที่สุดซึ่งจะสามารถทำได้ในเวลาประมาณ1ปี

6.9 ปฏิรูปโครงสร้างราคาเชื้อเพลิงประเภทต่างๆให้สอดคล้องกับต้นทุนและให้มีภาระภาษีที่เหมาะสมระหว่างน้ำมันต่างชนิดและผู้ใช้ต่างประเภทเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศและให้ผู้บริโภคตระหนักว่าจะไม่ใช้อย่างฟุ่มเฟือยรวมถึงดำเนินการให้มีการสำรวจและผลิตก๊าซธรรมชาติและน้ำมันดิบรอบใหม่ทั้งในทะเลและบนบกและดำเนินการให้มีการสร้างโรงไฟฟ้าเพิ่มขึ้นโดยหน่วยงานของรัฐและเอกชน ทั้งจากการใช้ฟอสซิลเป็นเชื้อเพลิงและจากพลังงานทดแทนทุกชนิดด้วยวิธีการที่เปิดเผยโปร่งใสเป็นธรรมและเป็นมิตรต่อสภาวะแวดล้อมพร้อมกับร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาพลังงาน

6.10 ปรับปรุงวิธีการจัดเก็บภาษีให้จัดเก็บได้อย่างครบถ้วน โดยปรับปรุงโครงสร้างภาษีให้คงอัตราภาษีเงินได้ไว้ในระดับปัจจุบันทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลแต่ปรับปรุงโครงสร้างอัตราภาษีทางด้านการค้าและขยายฐานการจัดเก็บภาษีประเภทใหม่ซึ่งจะเก็บจากทรัพย์สิน เช่นภาษีมรดกภาษีจากที่ดินและสิ่งปลูกสร้างโดยให้มีผลกระทบต่อผู้มีรายได้น้อยให้น้อยที่สุดรวมทั้งปรับปรุงการลดหย่อนภาษีเงินได้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้มีรายได้น้อยและยกเลิกการยกเว้นภาษีประเภทที่เอื้อประโยชน์เฉพาะผู้ที่มีฐานะการเงินดีเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมมากขึ้น

6.11 บริหารจัดการหนี้ภาครัฐที่เกิดขึ้นในช่วงรัฐบาลที่ผ่านมาซึ่งมีจำนวนสูงมากกว่า 700,000ล้านบาทและเป็นภาระงบประมาณใน5ปีข้างหน้าอันจะทำให้เหลืองบประมาณเพื่อการลงทุนพัฒนาประเทศน้อยลงโดยประมวลหนี้เหล่านี้ให้ครบถ้วนหาแหล่งเงินระยะยาวมาสะสางหนี้ทั้งหมดและยึดระยะเวลาชำระคืนให้นานที่สุดเพื่อลดภาระของงบประมาณในอนาคต

6.12 ในระยะยาว พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและคมนาคม ด้านคมนาคมทางบกโดยเริ่มโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครและรถไฟฟ้าเชื่อมกรุงเทพมหานครกับเมืองบริวารเพิ่มเติมเพื่อลดเวลาในการเดินทางของประชาชนและเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเพื่อตั้งฐานให้รัฐบาลต่อไปทำต่อได้ทันที ด้านคมนาคมทางอากาศโดยปรับปรุงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิระยะที่2 ท่าอากาศยานดอนเมืองและท่าอากาศยานสากลในภูมิภาคส่งเสริมการใช้ประโยชน์ท่าอากาศยานในภูมิภาคเพื่อให้สามารถรองรับปริมาณการจราจรทางอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดจนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมการบินของประเทศการซ่อมบำรุงอากาศยานและการพัฒนาขีดความสามารถในการให้บริการขนส่งทางอากาศให้มีคุณภาพได้มาตรฐานในระดับสากลรวมทั้งการใช้ท่าอากาศยานในภูมิภาคเสริมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและท่าอากาศยานดอนเมืองเช่นท่าอากาศยานอุตะเถาเป็นต้นและด้านการคมนาคมทางน้ำโดยพัฒนาการขนส่งสินค้าทางลำน้ำและชายฝั่งทะเลเพื่อลดต้นทุนระบบโลจิสติกส์ของประเทศเริ่มจากการเร่งรัดพัฒนาท่าเทียบเรือชายฝั่งที่ท่าเรือแหลมฉบังท่าเรือชายฝั่งทะเลอ่าวไทยและ อันดามันตลอดจนผลักดันให้ท่าเรือในลำน้ำเจ้าพระยาและป่าสักมีการใช้ประโยชน์ในการขนส่งสินค้าภายในประเทศและเชื่อมโยงกับท่าเรือแหลมฉบังรวมทั้งการขุดลอกร่องน้ำลึก

6.13 ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการในสาขาขนส่งที่มีการแยกบทบาท และภารกิจของหน่วยงานระดับนโยบายหน่วยงานกำกับดูแลและหน่วยปฏิบัติที่ชัดเจนและจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลระบบรางเพื่อทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานการให้บริการและความปลอดภัยโครงสร้างอัตราค่าบริการที่เป็นธรรมการลงทุนการบำรุงรักษาและการบริหารจัดการซึ่งจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาระบบรางให้เป็นโครงข่ายหลักของประเทศรวมทั้งพิจารณาปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับสาขาขนส่งและการประกอบกิจการโลจิสติกส์ให้ทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันและมีความชัดเจนในทางปฏิบัติรวมทั้งสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในภาคขนส่งเพิ่มขึ้น

6.14 พัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารจัดการของรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพโปร่งใสและตรวจสอบได้โดยจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐวิสาหกิจที่ชัดเจนพร้อมทั้งกำหนดเป้าหมายและมาตรการที่จะแก้ไขปัญหาและฟื้นฟูกิจการของรัฐวิสาหกิจที่มีปัญหาด้านการเงินและการดำเนินงานให้เกิดผลในทางปฏิบัติตลอดจนพิจารณาความจำเป็นในการควบบทบาทการเป็นรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อให้รัฐวิสาหกิจเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพของรัฐในการพัฒนาประเทศและพัฒนาโลก การกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจที่เข้มแข็งเพื่อให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมค้ำึงถึงผลประโยชน์ของประเทศส่วนรวมคุ้มครองผู้ใช้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถให้บริการประชาชนได้ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้รวมทั้งมีการบริหารจัดการนี้ทั้งในส่วนที่รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจรับภาระอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพเพื่อลดภาระทางการคลัง

6.15 ในด้านเกษตรกรรมดำเนินการใน 2 เรื่องใหญ่คือการปรับโครงสร้าง การผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่างๆเช่นการแบ่งเขต เพื่อปลูกพืชผลแต่ละชนิดและการสนับสนุนให้สหกรณ์ของกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มบทบาทในฐานะผู้ซื้อพืชผลจนถึงการแปรรูปและการส่งออกได้แล้วแต่กรณีเพื่อให้สหกรณ์เป็นผู้ค้าขายสินค้าเกษตรรายใหญ่อีกรายหนึ่งซึ่งจะช่วยคานอำนาจของกลุ่มพ่อค้าเอกชนที่มีอยู่ในปัจจุบันให้มีความสมดุลมากขึ้น

6.16 ในด้านอุตสาหกรรมส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ เช่น ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ โดยการพัฒนาวัตถุดิบและกระบวนการผลิตให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่อาหารไทยบนฐานความรู้ความคิดสร้างสรรค์และภูมิปัญญาส่งเสริมการวิจัยเกษตรแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและแก้ไขปัญหาที่สำคัญของประเทศ เป็นต้นส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้การออกแบบและสร้างสรรค์และส่งเสริมอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลเทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อปรับกระบวนการผลิตสู่ระบบอัตโนมัติและกึ่งอัตโนมัติ

6.17 เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็งสามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยการเพิ่มองค์ความรู้ในด้านการปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการผลิตในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และพัฒนาการบริหารจัดการภายในองค์กรปรับโครงสร้างกลไกการสนับสนุนและการขับเคลื่อนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นระบบและมีเอกภาพที่

ชัดเจนทั้งในด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและบริการทางการเงินและการลงทุนสำหรับวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการการตลาดและโอกาสในการลงทุนในต่างประเทศ

6.18 ส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัลและวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจังซึ่งจะทำให้ทุกภาคเศรษฐกิจก้าวหน้าไปได้ทันโลกและสามารถแข่งขันในโลกสมัยใหม่ได้ซึ่งหมายรวมถึงการผลิตและการค้าผลิตภัณฑ์ดิจิทัลโดยตรง ทั้งผลิตภัณฑ์ฮาร์ดแวร์ผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์ อุปกรณ์สื่อสารดิจิทัลอุปกรณ์โทรคมนาคมดิจิทัลและการใช้ดิจิทัลรองรับการให้บริการของภาคธุรกิจการเงินและธุรกิจบริการอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคสื่อสารและบันเทิงตลอดจนการใช้ดิจิทัลรองรับการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมและการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ปรับปรุงบทบาทและภารกิจของหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงให้ดูแลและผลักดันงานสำคัญของประเทศชาติในเรื่องนี้และจะจัดให้มีคณะกรรมการระดับชาติเพื่อขับเคลื่อนเรื่องนี้ได้อย่างจริงจัง

7. การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

การรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งจะมีผลใช้บังคับอย่างเต็มที่ ณ สิ้นปี 2558 จะเกิดประโยชน์แก่ประเทศไทยเป็นอย่างมากหากประเทศไทยเตรียมการในเรื่องต่างๆ ให้พร้อมการเร่งดำเนินการเตรียมความพร้อมทั้งในเรื่องความเชื่อมโยงด้านระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ด้านกฎระเบียบการอำนวยความสะดวกทางการค้าการพัฒนาด้านชายแดนและการเตรียมการด้านทรัพยากรมนุษย์จะส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสของประเทศไทยในประชาคมอาเซียนให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนชาวไทยร่วมกับประชาชนอาเซียน

7.1 เร่งส่งเสริมความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจการค้าการลงทุนในภูมิภาค อาเซียนและขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านโดยใช้ประโยชน์จากโครงข่ายคมนาคมขนส่งและโทรคมนาคมที่เชื่อมโยงระหว่างกันของอาเซียนระบบการออกใบรับรอง/ใบอนุญาตผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกันในอาเซียนรวมทั้งการสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากความตกลงทางการค้าการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือในระดับทวิภาคีและพหุภาคีที่มีผลใช้บังคับแล้วเร่งขยายการจัดทำข้อตกลงการยอมรับร่วมกันของสินค้าด้านการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานโดยให้ความสำคัญต่อสินค้าที่ประเทศไทยมีศักยภาพสูงโดยเฉพาะกลุ่มสินค้าอุปโภคและบริโภครวมถึงการปรับปรุงกฎเกณฑ์การค้าและระบบพิธีการศุลกากรให้สะดวกลดขั้นตอนต่างๆ หรือยกเลิกขั้นตอนบางเรื่อง และปรับระบบภาษีและการอำนวยความสะดวก อื่นๆ เพื่อดึงดูดให้มีการตั้งสำนักงานปฏิบัติการประจำภูมิภาคที่กรุงเทพมหานครเพื่อพัฒนาให้กรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางทางธุรกิจการค้าการลงทุนของภูมิภาคได้ในที่สุด

7.2 พัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยทุกระดับโดยสอดคล้องกับข้อตกลงในการเคลื่อนย้ายในด้านสินค้าบริการการลงทุนแรงงานฝีมือและปัจจัยการผลิตต่างๆ ที่เปิดเสรีมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย ให้สามารถแข่งขันได้รวมทั้งสามารถดำเนินธุรกิจร่วมกับผู้ประกอบการในประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อนำไปสู่ความเชื่อมโยงกับห่วงโซ่อุปทานตลาดโลกได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ฐานการผลิตสินค้าหลายชนิดและธุรกิจเกี่ยวเนื่องที่ประเทศไทยได้เข้าไป

ลงทุนขยายฐานการผลิตในประเทศอื่นในอาเซียนมาเป็นเวลานานแล้วตลอดจนกลุ่มการผลิตที่ผู้ประกอบการของไทยเตรียมที่จะขยายฐานการผลิตเพิ่มเติมอีกหลายชนิดซึ่งช่วยให้ประเทศไทยมีฐานการผลิตสินค้าคุณภาพหลากหลาย เพื่อขายในตลาดต่างๆได้มากขึ้น ทั้งในอาเซียนและในตลาดโลก และเป็นการช่วยเหลือประเทศเพื่อนบ้านในกระบวนการพัฒนาอุตสาหกรรม

7.3 พัฒนาแรงงานของภาคอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทั้งแรงงานวิชาชีพแรงงานมีทักษะและแรงงานไม่มีทักษะโดยการเร่งรัดและขยายผล การใช้ระบบคุณวุฒิวิชาชีพให้เกิดผลในทางปฏิบัติโดยคำนึงถึงความเป็นเอกภาพกับระบบมาตรฐานฝีมือแรงงานและมาตรฐานวิชาชีพใน 8 กลุ่ม ที่มีข้อตกลงการเปิดเสรีในอาเซียนควบคู่ไปกับการวางแผนด้านการผลิตให้เพียงพอการยกระดับฝีมือแรงงานในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น การส่งเสริมการพัฒนากระบวนการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานเพื่อใช้ในการประเมินค่าจ้างแรงงาน

7.4 เร่งพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียนโดยเร่งขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนงานการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง 6 ประเทศ (GMS) แผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT) แผนความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิระวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (ACMECS) แผนความร่วมมือแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาวิชาการและเศรษฐกิจ (BIMSTEC) และแผนแม่บทความเชื่อมโยงในอาเซียนซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้ความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ในอาเซียนสัมฤทธิ์ผลได้อย่างเป็นรูปธรรม

7.5 ต่อเชื่อมเส้นทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์จากฐานการผลิตในชุมชนสู่แหล่งแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าทั้งภายในประเทศและเชื่อมโยงกับอาเซียนเพื่อยกระดับศักยภาพของผู้ประกอบการรายย่อยสู่ตลาดที่กว้างขวางยิ่งขึ้นทั้งในประเทศและระหว่างประเทศและขณะเดียวกันก็ช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจแก่พื้นที่ต่างๆภายในประเทศด้วย

7.6 พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษโดยเริ่มจากการพัฒนาด้านการค้าชายแดน และโครงการขยายการคมนาคมขนส่งบริเวณประตูการค้าหลักของประเทศเพื่อรองรับการเชื่อมโยงกระบวนการผลิตและการลงทุนข้ามแดน โดยปรับปรุงโครงข่ายระบบถนนพัฒนาระบบ National Single Window (NSW) และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้าและการขนส่งสินค้าข้ามแดนอย่างต่อเนื่องโดยในระยะแรกให้ความสำคัญกับด่านชายแดนที่สำคัญ 6 ด่านได้แก่ปางดงเบงช่าร์ สะเดาอรุญประเทศแม่สอดบ้านคลองลึกและบ้านคลองใหญ่ซึ่งจะทำให้ระบบขนส่งและโลจิสติกส์สามารถเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพและรองรับปริมาณการเดินทางและการขนส่งที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

8. การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนาและนวัตกรรม

รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการวิจัยการพัฒนาต่อยอดและการสร้างนวัตกรรม เพื่อนำไปสู่การผลิตและบริการที่ทันสมัยดังนี้

8.1 สนับสนุนการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาของประเทศเพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายให้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 1 ของรายได้ประชาชาติและมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน 30 : 70 ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทั้งนี้เพื่อให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขันและมีความก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศอื่นที่มีระดับการพัฒนาใกล้เคียงกัน และจัดระบบบริหารงานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัย และนวัตกรรมให้มีเอกภาพและประสิทธิภาพโดยให้มีความเชื่อมโยงกับภาคเอกชน

8.2 เร่งเสริมสร้างสังคมนวัตกรรมโดยส่งเสริมระบบการเรียนรู้การสอนที่เชื่อมโยงระหว่างวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์และคณิตศาสตร์การผลิตกำลังคนในสาขาที่ขาดแคลนการเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้กับการทำงานการให้บุคลากรด้านการวิจัยของภาครัฐสามารถไปทำงานในภาคเอกชนและการให้อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมมีช่องทางได้เทคโนโลยีโดยความร่วมมือจากหน่วยงานและสถานศึกษาภาครัฐ

8.3 ปฏิรูประบบการให้สิ่งจูงใจระเบียบและกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานวิจัยและพัฒนาไปต่อยอดหรือใช้ประโยชน์รวมทั้งส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาการวิจัยและพัฒนาในระดับภาคหรือกลุ่มจังหวัดเพื่อให้ตรงกับความต้องการของท้องถิ่นผลักดันงานวิจัยและพัฒนาไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์โดยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยหน่วยงานวิจัยของรัฐและภาคเอกชน

8.4 ส่งเสริมให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของประเทศเช่นด้านพลังงานสะอาดระบบรางยานยนต์ไฟฟ้าการจัดการน้ำและขยะใช้ประโยชน์จากผลการศึกษาวิจัยและพัฒนาและนวัตกรรมของไทยตามความเหมาะสมไม่เพียงแต่จะใช้เทคโนโลยีจากต่างประเทศ ส่งเสริมการใช้เครื่องมือวัสดุและสินค้าอื่นๆที่เป็นผลจากการวิจัยและพัฒนาภายในประเทศในวงกว้างโดยจัดให้มีนโยบายจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐที่เอื้ออำนวยเพื่อสร้างโอกาสการพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศในกรณีที่จะต้องจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีจากต่างประเทศจะให้มีเงื่อนไขการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ในอนาคตด้วย

8.5 ปรับปรุงและจัดเตรียมให้มีโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการวิจัยและพัฒนาและด้านนวัตกรรมซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาที่สำคัญในการต่อยอดสู่การใช้เชิงพาณิชย์ของภาคอุตสาหกรรมให้มีความพร้อมทันสมัยและกระจายในพื้นที่ต่างๆเช่นการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการตั้งศูนย์วิเคราะห์ห้องปฏิบัติการสถาบันและศูนย์วิจัยเป็นต้น

9. การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรและการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

ในปัจจุบันมีการบุกรุกที่ดินของรัฐและตัดไม้ทำลายป่ามากขึ้นทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพที่เคยอุดมสมบูรณ์เช่นป่าไม้สัตว์ป่าพันธุ์พืชและแร่ธาตุถูกทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ทางพาณิชย์โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นอันมากทั้งปัญหาภาวะมลพิษ โดยเฉพาะขยะประเภทต่างๆก็รุนแรงยิ่งขึ้นรัฐบาลจึงมีนโยบายจะรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติโดยสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนดังนี้

9.1 ในระยะเฉพาะหน้าเร่งปกป้องและฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และสัตว์ป่าโดยให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐจัดทำแนวเขตที่ดินของรัฐให้ชัดเจนเร่งรัดกระบวนการพิสูจน์สิทธิการถือครองที่ดินในเขตที่ดินของรัฐโดยนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการจัดการปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัยและ สร้างบรรทัดฐานในการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมโดยเฉพาะในพื้นที่ป่าต้นน้ำและพื้นที่อนุรักษ์ที่มีความสำคัญเชิงนิเวศกำหนดพื้นที่แนวกันชนและที่ราบเชิงเขาให้เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์การปลูกป่าเพื่อป้องกันภัยพิบัติและป้องกันการบุกรุกป่าขยายป่าชุมชนและส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจในพื้นที่เอกชนเพื่อลดแรงกดดันในการตัดไม้จากป่าธรรมชาติรวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์เช่นโครงการปลูกป่าเพื่อฟื้นฟูระบบนิเวศโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้แบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เป็นต้น

9.2 ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน คำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว สร้างโอกาสในการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์อันเกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างยุติธรรมและเท่าเทียม เพื่อสร้างความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนความมั่นคงทางด้านอาหาร สุขอนามัยสนับสนุนวิถีชีวิตของชุมชนและการพัฒนา เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจรวมทั้งให้การคุ้มครองเพื่อให้เกิดความปลอดภัยทางชีวภาพ

9.3 ในระยะต่อไปพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดินและแก้ไขปัญหาการบุกรุก ที่ดินของรัฐโดยยึดแนวพระราชดำริที่ให้ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้เช่นกำหนดเขตป่าชุมชนให้ชัดเจนพื้นที่ใดที่สงวนหรือกันไว้เป็นพื้นที่ป่าสมบูรณ์ก็ใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างเคร่งครัดพื้นที่ใดสมควรให้ประชาชนใช้ประโยชน์ได้ก็ผ่อนผันให้ตามความจำเป็นโดยใช้มาตรการทางการบริหารจัดการมาตรฐานทางสังคมจิตวิทยาและการปลูกป่าทดแทนเข้าดำเนินการทั้งจะให้เชื่อมโยงกับการส่งเสริมการมีอาชีพและรายได้อื่นอันเป็นบ่อเกิดของเศรษฐกิจชุมชนที่ต่อเนื่องเพื่อให้คนเหล่านั้นสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยที่ดินยังเป็นของรัฐจะจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการจัดทำทะเบียนผู้ถือครองที่ดินในที่ดินของรัฐปรับปรุงกลไกการบริหารจัดการที่ดินของรัฐและเอกชนให้มีเอกภาพเพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบายด้านที่ดินในภาพรวมและปรับปรุงกลไกภาษีเพื่อกระจายการถือครองที่ดินเร่งรัดการจัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้โดยไม่ต้องเป็นกรรมสิทธิ์แต่รับรองสิทธิร่วมในการจัดการที่ดินของชุมชนกำหนดรูปแบบที่เหมาะสมของธนาคารที่ดินเพื่อให้เป็นกลไกในการนำทรัพยากรที่ดินมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

9.4 บริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศให้เป็นเอกภาพในทุกมิติทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ จัดให้มีแผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศและมีกระบวนการบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดทำแผนงานโครงการไม่เกิดความซ้ำซ้อนมีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับทิศทางและนโยบายการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำโดยจัดตั้งหรือกำหนดกลไกในการบริหารจัดการน้ำพร้อมทั้งมีการนำเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูงมาใช้ในระบบของการบริหารจัดการน้ำและการเตือนภัย

9.5 เร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศขยะและน้ำเสียที่เกิดจากการผลิตและบริโภคเพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้แก่ประชาชนโดยให้ความสำคัญในการเร่งรัดแก้ไขปัญหาคัดการขยะเป็นลำดับแรกส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะ เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดขยะ ในพื้นที่วิกฤติซึ่งจะใช้ที่ดินของรัฐเป็นหลักในพื้นที่ใดที่สามารถจัดการขยะมูลฝอย โดยการแปรรูปเป็นพลังงานก็จะสนับสนุนให้ดำเนินการส่วนขยะอุตสาหกรรมนั้นจะวางระเบียบมาตรฐานการการจัดการบริหารจัดการเป็นพิเศษโดยกำหนดให้ทิ้งในบ่อขยะอุตสาหกรรมที่สร้างขึ้นอย่างถูกต้องตามมาตรฐานและให้แยกเป็นสัดส่วนจากบ่อขยะชุมชนสำหรับขยะของเสียอันตรายขยะอิเล็กทรอนิกส์และขยะติดเชื้อจะพัฒนาระบบกำกับติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังไม่ให้เกิดการลักลอบทิ้งรวมทั้งจัดการสารเคมีโดยลดความเสี่ยงและอันตรายที่เกิดจากการรั่วไหลและการเกิดอุบัติเหตุให้มีความสำคัญในการจัดการอย่างครบวงจรและใช้มาตรการทางกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาดในระดับพื้นที่ที่จะเร่งแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่มาตาพุดซึ่งเป็นฐานอุตสาหกรรมหลักของประเทศอย่างต่อเนื่องครอบคลุมทุกมิติทั้งการลดและขจัดมลพิษการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการดูแลคุณภาพชีวิตประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากอุตสาหกรรมรวมทั้งการพัฒนาปรับปรุงขีดความสามารถโครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

10. การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

ระบบราชการเป็นระบบที่ใหญ่โตมโหฬารที่ประกอบด้วยบุคลากรงบประมาณและอำนาจตามตัวบทกฎหมายตลอดจนดุลพินิจอันกว้างขวางของเจ้าหน้าที่ซึ่งสามารถให้คุณให้โทษให้ความสะดวก หรือเป็นอุปสรรคต่อการทำมาหากินและการดำรงชีวิตได้ แต่น่าเสียดายว่าในเวลาที่ผ่านมา ระบบราชการและเจ้าหน้าที่บางส่วนกลายเป็นสาเหตุหนึ่งของความขัดแย้งในสังคมตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศ เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศเพราะติดขัดที่กฎระเบียบนานาประการซึ่งมีมาแต่อดีตและยังมีได้แก้ไขให้ทันกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งยังไม่อาจใช้เป็นกลไกเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศเช่นเสียค่าใช้จ่ายสูงใช้เวลามากมีการขออนุญาตซ้ำซ้อน ใช้ระบบตรวจสอบที่ไม่จำเป็นจนเป็นภาระแก่ประชาชนบางครั้งมีการปล่อยปละละเลยสลับกับการเข้มงวดกวดขันจัดระเบียบแบบใหม่ ฟางมีการทุจริตคอร์รัปชันสร้างความไม่เป็นธรรมและเหลื่อมล้ำในสังคมไม่จูงใจให้นักลงทุนเข้ามาประกอบการในประเทศดังที่ปรากฏในผลการสำรวจหรือรายงานประจำปีของหน่วยงานต่างประเทศบางแห่งเกี่ยวกับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือและความสะดวกหรือยากง่ายในการทำธุรกิจในประเทศไทยมาแล้ว รัฐบาลจึงมีนโยบายดังนี้

10.1 ปรับปรุงระบบราชการในด้านองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาคและท้องถิ่นทบทวนการจัดโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐที่มีอำนาจหน้าที่ซ้ำซ้อนหรือล้ากันหรือมีเส้นทางการปฏิบัติงานที่ยืดยาว ปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการให้ทันสมัยโดยนำเทคโนโลยีมาใช้แก้ไขกฎระเบียบให้โปร่งใสชัดเจนสามารถบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดจนจัดระบบอัตราค่าจ้างและปรับปรุงค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐให้เหมาะสมและเป็นธรรม ยึดหลักการบริหาร

กิจการบ้านเมืองที่ดี การบริหารจัดการภาครัฐแบบใหม่การตอบสนองความต้องการของประชาชนในฐานะที่เป็นศูนย์กลางและการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นวางใจในระบบราชการลดต้นทุนดำเนินการของภาคธุรกิจเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศและการรักษาบุคลากรภาครัฐที่มีประสิทธิภาพไว้ในระบบราชการโดยจะดำเนินการตั้งแต่ระยะเฉพาะหน้าไปตามลำดับความจำเป็นและตามที่กฎหมายเอื้อให้สามารถดำเนินการได้

10.2 ในระยะแรกกระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้โดยรวดเร็วประหยัดและสะดวกทั้งจะวางมาตรการทางกฎหมาย กำหนดผู้รับผิดชอบที่ชัดเจนขั้นตอนที่แน่นอนระยะเวลาดำเนินการที่รวดเร็วและระบบอุทธรณ์ที่เป็นธรรมโปร่งใสมิให้เจ้าหน้าที่หลีกเลี่ยงประวิงเวลาหรือใช้อำนาจโดยมิชอบก่อให้เกิดการทุจริตการสูญเสียโอกาสหรือสร้างความเสียหายแก่ประชาชน โดยเฉพาะ นักลงทุน ในระยะเฉพาะหน้าจะเน้นการปรับปรุงหน่วยงานให้บริการด้านการทำธุรกิจการลงทุนและด้านบริการสาธารณะในชีวิตประจำวันเป็นสิ่งสำคัญ

10.3 ยกกระตือรือร้นของหน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพ สามารถให้บริการเชิงรุกทั้งในรูปแบบการเพิ่มศูนย์รับเรื่องร้องทุกข์จากประชาชนในต่างจังหวัดโดยไม่ต้องเดินทางเข้ามายังส่วนกลางศูนย์บริการสาธารณะแบบครบวงจรที่ครอบคลุมการให้บริการหลากหลายซึ่งจะจัดตั้งตามที่ชุมชนต่างๆ เพื่อให้ประชาชนสามารถเดินทางไปติดต่อขอรับบริการได้โดยสะดวกการให้บริการถึงตัวบุคคลผ่านระบบศูนย์บริการร่วม ณ จุดเดียว (One Stop Service) และระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ที่สมบูรณ์แบบ พัฒนาหน่วยงานของรัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้มีการสร้างนวัตกรรมในการทำงานอย่างประหยัดมีประสิทธิภาพและมีระบบบูรณาการ

10.4 เสริมสร้างระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายบุคลากรภาครัฐ วางมาตรการป้องกันการแทรกแซงจากนักการเมือง และส่งเสริมให้มีการนำระบบพิทักษ์คุณธรรมมาใช้ในการบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ

10.5 ใช้มาตรการทางกฎหมายการปลูกฝังค่านิยมคุณธรรมจริยธรรม และจิตสำนึกในการรักษาศักดิ์ศรีของความเป็นข้าราชการและความซื่อสัตย์สุจริตควบคู่กับการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับอย่างเคร่งครัดยกเลิกหรือแก้ไขกฎหมายระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่ไม่จำเป็นสร้างภาระแก่ประชาชนเกินควรหรือเปิดช่องโอกาสการทุจริตเช่นระเบียบการจัดซื้อ จัดจ้างการอนุญาตอนุมัติและการขอรับบริการจากรัฐซึ่งมีขั้นตอนยืดเยื้อใช้เวลานานซ้ำซ้อน และเสียค่าใช้จ่ายทั้งของภาครัฐและประชาชน

10.6 ปรับปรุงและจัดให้มีกฎหมายเพื่อให้ครอบคลุมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบและการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในภาครัฐทุกระดับโดยถือว่าเรื่องนี้เป็นวาระสำคัญเร่งด่วนแห่งชาติและเป็นเรื่องที่ต้องแทรกอยู่ในการปฏิรูปทุกด้าน ทั้งจะเร่งรัดการดำเนินการต่อผู้กระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในด้านวินัยและคดีรวมทั้งให้ผู้ใช้บริการมีโอกาสประเมินระดับความน่าเชื่อถือของหน่วยงานของรัฐและเปิดเผยผลการประเมินต่อประชาชนทั้งจะนำกรณีศึกษาที่เคยเป็นปัญหาเช่น การจัดซื้อจัดจ้างการรวมทุน การใช้จ่ายเงินภาครัฐการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ โดยมีขอบ

การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่การมีผลประโยชน์ขัดแย้งหรือทับซ้อนซึ่งได้มีคำวินิจฉัยขององค์กรต่างๆเป็นบรรทัดฐานแล้วมาเป็นบทเรียนให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประมวลเป็นกฎระเบียบหรือคู่มือในการปฏิบัติราชการ

10.7 ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีองค์กรภาคเอกชนและเครือข่ายต่างๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อสอดส่องเฝ้าระวัง ตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือต่อต้านการทุจริตและประพฤติ มิชอบทั้งจะวางมาตรการคุ้มครองพยานและผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่ถูกแทรกแซงหรือขัดขวาง

11. การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

ในสังคมที่อารยะการยึดหลักนิติธรรมคือมีกฎหมายเป็นใหญ่ไม่ใช่ตัวบุคคลหรืออำเภอใจของเจ้าหน้าที่ผู้ปกครองยอมเป็นสาระสำคัญแต่หลักนิติธรรมจะเป็นที่ยอมรับนับถือได้มิใช่เพียงสักแต่ว่ามีกฎหมายหากกฎหมายเหล่านั้นต้องสอดคล้องกับความเป็นจริงและความต้องการของประชาชนเป็นธรรมคุ้มครองสิทธิมนุษยชนทั้งต้องมีกระบวนการยุติธรรมที่เข้าถึงได้ง่ายมีมาตรฐานตามหลักสากลทันสมัยและเป็นธรรมด้วยมิฉะนั้นจะกลายเป็นสาเหตุแห่งความขัดแย้งและการโกรธแค้นซึ่งชังไม่สิ้นสุดรัฐบาลจึงมีนโยบายในเรื่องดังกล่าวดังนี้

11.1 ในระยะเฉพาะหน้าจะเร่งปรับปรุงประมวลกฎหมายหลักของประเทศและกฎหมายอื่นๆที่ล้าสมัยไม่เป็นธรรมไม่สอดคล้องกับความจริงและความต้องการของประเทศเป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดินการประกอบธุรกิจหรือไม่เอื้อต่อศักยภาพในการแข่งขันกับต่างประเทศโดยจะใช้กลไกของหน่วยงานเดิมที่มีอยู่และระดมผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นคณะกรรมการที่จะจัดตั้งขึ้นเฉพาะกิจเป็นผู้เร่งดำเนินการ

11.2 เพิ่มศักยภาพหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้ความเห็นทางกฎหมายและจัดทำกฎหมายให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็วสามารถให้ความช่วยเหลือแก่ภาคเอกชนและประชาชนได้ตามหลักเกณฑ์ที่จะเปิดกว้างขึ้นและให้บุคลากรของหน่วยงานทางกฎหมายมีส่วนให้ความรู้เสริมศักยภาพในทางกฎหมายมหาชนการดำเนินคดีปกครองการร่างกฎหมายและการตีความกฎหมายแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานต่างๆเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและถือกุญแจการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชน

11.3 ในระยะต่อไปจะจัดตั้งองค์กรปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ปราศจากการแทรกแซงของรัฐ

11.4 นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้เพื่อเร่งรัด การดำเนินคดีทุกขั้นตอนให้รวดเร็วเกิดความเป็นธรรมและมีระบบฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงกันสามารถใช้ติดตามผลและนำไปใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมได้

11.5 ปรับปรุงระบบการช่วยเหลือทางกฎหมายและค่าใช้จ่ายแก่ประชาชน ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมโดยให้เข้าถึงความเป็นธรรมได้ง่ายรวดเร็วส่งเสริมกองทุนยุติธรรมเพื่อคุ้มครองช่วยเหลือคนจนและผู้ด้อยโอกาสคุ้มครองผู้ถูกฉ้อโกงละเมิดสิทธิเสรีภาพและเยียวยาผู้บริสุทธิ์หรือได้รับผลกระทบ

จากความเป็นธรรมโดยเน้นความสุจริตและความมีประสิทธิภาพของภาครัฐความเป็นธรรมของผู้ได้รับผลกระทบและการไม่แอบอ้างฉวยโอกาสโดยทุจริตจากระบบการช่วยเหลือดังกล่าว

11.6 นำมาตรการทางการเงินภาษีและการป้องกันการฟอกเงินมาใช้ในการป้องกันและปราบปราม ผู้มีอิทธิพลและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตและประพฤติมิชอบหรือกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์แรงงานทาสการค้าการร้ายสากลยาเสพติดและอาชญากรรมข้ามชาติ

ค่านิยม 12 ประการ เพื่อสร้างสรรค์ประเทศไทยให้เข้มแข็ง ดังนี้

1. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นสถาบันหลักของชาติในปัจจุบัน
2. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
3. กตัญญู ต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
4. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษา เล่าเรียน ทางตรงและทางอ้อม
5. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
6. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน
7. เข้าใจ เรียนรู้ การเป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
8. มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
9. มีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
10. รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัส ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่าย จำหน่าย และขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม โดยมีภูมิคุ้มกันที่ดี
11. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ หรือกิเลส มีความละอาย เกรงกลัวต่อบาป ตามหลักของศาสนา
12. ดำเนินถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และต่อชาติ มากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ซึ่งเป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่องเพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน” การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง 5 ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสมขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจนเพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

1.1 หลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ 5 ปีที่จะสามารถต่อยอดในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยมีหลักการสำคัญของแผนพัฒนาฯ ดังนี้

1. ยึด “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ต่อเนื่องมาตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 เพื่อให้เกิดบูรณาการการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมเหตุสมผล มีความพอประมาณ และมีระบบภูมิคุ้มกันและการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี ซึ่งเป็นเงื่อนไขจำเป็นสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ สังคมไทยเป็นสังคมคุณภาพ สร้างโอกาสและมีที่ยืนให้กับทุกคนในสังคมได้ ดำเนินชีวิตที่ดีมีความสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ในขณะที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศก็เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องมีคุณภาพ และมีเสถียรภาพ การกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ชุมชนวิถีชีวิต ค่านิยม ประเพณี และวัฒนธรรม

2. ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี

รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคม
ผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์
ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

3. ยึด “วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี” มาเป็นกรอบของวิสัยทัศน์ประเทศไทยในแผนพัฒนา
ฉบับที่ 12 วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วย

การพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”
โดยที่วิสัยทัศน์ดังกล่าวสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ ได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพ
แห่งเขตอำนาจอธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคงยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ของ
ชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคง
ทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ
ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
ความมั่นคงทางพลังงานอาหารและน้ำ ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การ
เปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกันด้าน
ความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี ประเทศไทยไม่เป็นภาระของโลก
และสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจต่อยกกว่า

4. ยึด “เป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี 2579” ที่เป็นเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีมาเป็นกรอบใน
การกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน 5 ปีแรกและเป้าหมายในระดับย่อยลงมา โดยที่เป้าหมาย
และตัวชี้วัดในด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายที่ยั่งยืน (SDGs) ทั้งนี้ เป้าหมายประเทศไทย
ในปี 2579 ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกันนั้นพิจารณาจากทั้งประเด็นหลักและลักษณะของการพัฒนา ลักษณะ
ฐานการผลิตและบริการสำคัญของประเทศ ลักษณะของคนไทยและสังคมไทยที่พึงปรารถนา และ
กลุ่มเป้าหมายในสังคมไทย โดยกำหนดไว้ดังนี้ “เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและ
ยั่งยืนบนฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรมมีความเหลื่อมล้ำน้อย คนไทยเป็นมนุษย์ที่
สมบูรณ์ เป็นพลเมืองที่มีวินัยดีมีคุณธรรมและเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต มีความรู้ มีทักษะและทัศนคติที่เป็น
ค่านิยมที่ดี มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ มีความเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณ มีจิตสาธารณะและ
ทาประโยชน์ต่อส่วนรวม มีความเป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก ประเทศไทยมี
บทบาทที่สำคัญในเวทีนานาชาติ ระบบเศรษฐกิจตั้งอยู่บนฐานของการใช้นวัตกรรม ดิจิทัล สามารถ
แข่งขันในการผลิตได้และค้าขายเป็น มีความเป็นสังคมประกอบการ มีฐานการผลิตและบริการที่มี
คุณภาพและรูปแบบที่โดดเด่นเป็นที่ต้องการในตลาดโลกเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ เช่น การ
ให้บริการคุณภาพทั้งด้านการเงิน ระบบโลจิสติกส์ บริการด้านสุขภาพ และท่องเที่ยวคุณภาพ เป็นครัว
โลกของอาหารคุณภาพและปลอดภัย เป็นฐานอุตสาหกรรมและบริการอัจฉริยะที่เป็นอุตสาหกรรมแห่ง
อนาคตที่ใช้นวัตกรรม ทนมนุษย์ทักษะสูงและเทคโนโลยีอัจฉริยะ มาต่อยอดฐานการผลิตและบริการที่มี
ศักยภาพในปัจจุบันและพัฒนาฐานการผลิตและบริการใหม่ๆ เพื่อนำประเทศไทยไปสู่การมีระบบ
เศรษฐกิจ สังคม และประชาชนที่มีความเป็นอัจฉริยะ”

5. ยึด “หลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม” แผนพัฒนา ฉบับที่ 12 มุ่งเน้นการสร้างความสำเร็จเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีความครอบคลุมทั่วถึงเพื่อเพิ่มขยายฐานกลุ่มประชากรชั้นกลางให้กว้างขึ้น โดยกำหนดเป้าหมายในการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจ โอกาสทางสังคม และรายได้ของกลุ่มประชากรรายได้ต่ำสุดร้อยละ 40 ให้สูงขึ้น นอกจากนี้ การเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและพัฒนานวัตกรรมนับเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาในระยะต่อไปสำหรับทุกภาคส่วนในสังคมไทยโดยที่เส้นทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วนั้นกำหนดเป้าหมายทั้งในด้านรายได้ ความเป็นธรรม การลดความเหลื่อมล้ำและขยายฐานคนชั้นกลาง การสร้างสังคมที่มีคุณภาพและมีธรรมาภิบาล และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

6. ยึด “หลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน 5 ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว” จากการที่แผนพัฒนา เป็นกลไกเชื่อมต่อในลำดับแรกที่จะกำกับและส่งเสริมต่อแนวทางการพัฒนาและเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ 50 ปีให้เกิดการปฏิบัติในทุกระดับและในแต่ละด้านอย่างสอดคล้องกัน แผนพัฒนา ฉบับที่ 12 จึงให้ความสำคัญกับการใช้กลไกประชารัฐที่เป็นการรวมพลังขับเคลื่อนจากทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน และการกำหนดประเด็นบูรณาการของการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูง และได้กำหนดในระดับแผนงาน/โครงการสำคัญที่จะตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาได้อย่างแท้จริง รวมทั้งการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่มีความครอบคลุมหลากหลายมิติมากกว่าในแผนพัฒนาฉบับที่ผ่านมา มา ในการกำหนดเป้าหมายได้คำนึงถึงความสอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวของยุทธศาสตร์ชาติและการเป็นกรอบกำกับเป้าหมายและตัวชี้วัดในระดับย่อยลงมาที่จะต้องถูกส่งต่อและกำกับให้สามารถดำเนินการให้เกิดขึ้นอย่างมีผลสัมฤทธิ์ภายใต้กรอบการจัดสรรงบประมาณ การติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินและการติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการรวมทั้งการพัฒนาระบบราชการที่สอดคล้องเป็นสาระเดียวกันหรือเสริมหนุนซึ่งกันและกัน แผนพัฒนา ฉบับที่ 12 จึงกำหนดประเด็นบูรณาการเพื่อการพัฒนาเพื่อเป็นแนวทางสำคัญประกอบการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน รวบรวมและกำหนดแผนงาน/โครงการสำคัญในระดับปฏิบัติ และกำหนดจุดเน้นในการพัฒนาเชิงพื้นที่ในระดับสาขาการผลิตและบริการและจังหวัดที่เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญในด้านต่างๆ

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาสำคัญ

สำหรับยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 12 ถูกกำหนดจากยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ด้านภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และกำหนดเป็นแนวทางในรายละเอียดที่แสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องและการตอบสนองต่อเป้าหมายที่ต้องบรรลุในระยะ 5 ปี ที่จะเป็นการวางพื้นฐานที่สามารถสานต่อการพัฒนาในประเด็นสำคัญของประเทศในระยะต่อไปที่สนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยใช้หลักของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้ยุทธศาสตร์ทั้ง 10 ในแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาครอบคลุมรายละเอียดที่ตอบสนองต่อจุดเน้นประเด็นหลักของการพัฒนาในระยะ 5 ปี และมุ่งต่อยอดผลสัมฤทธิ์ในแผนพัฒนา

ฉบับต่อไป โดยจะต้องต่อยอดให้เกิดความต่อเนื่องของการขับเคลื่อนการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและการแก้ปัญหาสำคัญที่เป็นรากเหง้าของปัญหาต่างๆ และประเด็นปฏิรูปประเทศให้ลุล่วง รวมทั้งประเด็นร่วมที่มีความเชื่อมโยงกับหลากหลายประเด็นการพัฒนาที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อเนื่องกันไปตลอด 20 ปี ยุทธศาสตร์ที่กำหนดในแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 มีจำนวน 10 ยุทธศาสตร์ซึ่งมีรายละเอียดมากกว่าในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะภายใต้สถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องนั้นเป็นการยากในการกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาให้มีรายละเอียดที่ชัดเจนในแผนพัฒนาระยะยาว เพราะยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาจำเป็นต้องมีการกำหนดและปรับปรุงให้สอดคล้องกับเงื่อนไขและปัจจัยแวดล้อมในช่วงเวลานั้นๆ จึงจะสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยเหตุดังกล่าวยุทธศาสตร์ชาติจึงเป็นการกำหนดกรอบที่เป็นประเด็นหลักของการพัฒนาประเทศที่ครอบคลุมมิติต่างๆ ซึ่งสะท้อนทั้งในเรื่องการพัฒนาระบบการผลิตและบริการ การพัฒนา กลุ่มเป้าหมาย และการพัฒนาในเรื่องกลไกและกฎระเบียบ รวมทั้งการพัฒนาทุนมนุษย์ ภายใต้การกำหนดและการยึดหลักการสำคัญของการพัฒนา ดังนั้น ยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 จึงประกอบด้วยยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (1) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- (2) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดและความเหลื่อมล้ำในสังคม
- (3) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- (4) ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- (5) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
- (6) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย และประกอบกับอีก 4 ยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์และกลไกสนับสนุนให้การดำเนินยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ด้านให้สัมฤทธิ์ผล ประกอบด้วย
- (7) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- (8) ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- (9) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- (10) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไทยที่จะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฉบับที่ 12 โดยที่สัดส่วนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 19.8 ของจำนวนประชากรทั้งหมด ในขณะที่จำนวนประชากรวัยแรงงานได้เริ่มลดลงมาตั้งแต่ปี 2558 เป็นต้นมา ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนแรงงานในภาวะที่ผลิตภาพแรงงานไทยก็ย่ำต่ำ เนื่องจากปัญหาคุณภาพแรงงาน ความล่าช้าในการพัฒนาเทคโนโลยี และปัญหาการบริหารจัดการจึงเป็นข้อจำกัดในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและศักยภาพการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งการสร้างรายได้และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนด้วย ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาคุณภาพคนพบว่ายังมีปัญหาในแต่ละช่วงวัยและส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงกันตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่พัฒนาการไม่สมวัยในเด็กปฐมวัย ผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ขณะที่ผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพและมีแนวโน้มอยู่คนเดียวสูงขึ้น ครอบครัวมีรูปแบบที่หลากหลายและเปราะบางส่งผลต่อการบ่มเพาะให้เด็กเติบโตอย่างมีคุณภาพ ประกอบกับการเลือนไหลของวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยผ่านสังคมยุคดิจิทัล ในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ส่งผลต่อวิกฤตค่านิยม ทศนคติ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคน ให้มีความสมบูรณ์ เริ่มตั้งแต่กลุ่มเด็กปฐมวัยที่ต้องพัฒนาให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีทักษะทางสมอง ทักษะการเรียนรู้ และทักษะชีวิต เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ ควบคู่กับการพัฒนาคนไทยในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี มีสุขภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม มีทักษะความรู้ และความสามารถปรับตัวเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงรอบตัวที่รวดเร็ว บนพื้นฐานของการมีสถาบันทางสังคมที่เข้มแข็งทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันชุมชน และภาคเอกชนที่ร่วมกันพัฒนาทุนมนุษย์ให้มีคุณภาพสูง อีกทั้งยังเป็นทุนทางสังคมสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อปรับเปลี่ยนให้คนในสังคมไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม
- 1.2 เพื่อเตรียมคนในสังคมไทยให้มีทักษะในการดำรงชีวิตสำหรับโลกศตวรรษที่ ๒๑
- 1.3 เพื่อส่งเสริมให้คนไทยมีสุขภาพที่ดีตลอดช่วงชีวิต
- 1.4 เพื่อเสริมสร้างสถาบันทางสังคมให้มีความเข้มแข็งเอื้อต่อการพัฒนาคนและประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปในหลายด้าน ทั้งการสร้างความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้ที่ทำให้จำนวนคนยากจนลดลง บริการทางการศึกษาและสาธารณสุขขยายทั่วถึงมากขึ้น อย่างไรก็ตามการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมนั้นว่ามีความคืบหน้าช้า และยังเป็นปัญหาท้าทายในหลายด้าน ทั้งความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐโดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลและในกลุ่มผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับบริการที่คุณภาพต่ำกว่า รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล นอกจากนี้ยังมีเงื่อนไข/ปัจจัยเสี่ยงหลายประการที่อาจจะส่งผลให้ความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยรุนแรงขึ้นได้ อาทิ การเป็นสังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยซึ่งจำนวนประชากรวัยแรงงานลดลง ภาระพึ่งพิงต่อวัยแรงงานสูงขึ้นจากภาระเลี้ยงดูทั้งเด็กและผู้สูงอายุทำให้มีข้อจำกัดในการออมเพื่ออนาคตประกอบกับบางกลุ่มยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการเงินและการออม ซึ่งอาจกลายเป็นผู้สูงวัยที่ยากจนในอนาคตได้ นอกจากนี้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ที่สามารถเข้าถึงซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีทักษะสูงทำให้สามารถได้รับผลตอบแทนสูงขึ้นและทิ้งห่างจากผู้ที่ขาดทักษะและไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้ ขณะที่เดียวกันเทคโนโลยีก็สามารถทำให้ผู้ที่อยู่ห่างไกลสามารถเข้าถึงการศึกษา ความรู้และบริการสาธารณสุขได้ ซึ่งเป็นประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งพัฒนาและแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 เพื่อไม่ให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศที่มีรายได้สูง โดยจำเป็นต้องมีการเชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาอย่างบูรณาการเป็นองค์รวมทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาภาคและเมือง และการบริหารจัดการ ภาครัฐ ดังนั้นการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยจำเป็นต้องอาศัยการพัฒนาในยุทธศาสตร์อื่นๆ ในแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 มาเป็นพลังร่วมและสนับสนุนการพัฒนา อาทิ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืนที่จะเป็นช่องทางให้ชุมชนและผู้ใช้แรงงานได้มีศักยภาพและโอกาสได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่เน้นการบริหารจัดการที่ดินให้มีการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรมยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐที่จะช่วยสร้างความเป็นธรรมในสังคม ป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย และยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจที่จะช่วยกระจายความเจริญและรายได้ไปสู่พื้นที่ สำหรับยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในช่วง 5 ปีต่อจากนี้ ได้ให้ความสำคัญกับการดาเนินการยกระดับคุณภาพบริการทางสังคมให้ทั่วถึงโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษาและสาธารณสุข รวมทั้งการปิดช่องว่างการคุ้มครองทางสังคมในประเทศไทยซึ่งเป็นการดาเนินงานต่อเนื่องจากที่ได้ขับเคลื่อนและผลักดันในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 11 และมุ่งเน้นมากขึ้นในเรื่องการเพิ่มทักษะแรงงานและการใช้นโยบายแรงงานที่สนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพแรงงานและเสริมสร้างรายได้สูงขึ้น และการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนในเรื่องการสร้างอาชีพ รายได้ และให้ความช่วยเหลือที่เชื่อมโยงการเพิ่มผลิตภาพสำหรับประชากรกลุ่มร้อยละ 40 รายได้ต่ำสุด ผู้ด้อยโอกาส สตรี และผู้สูงอายุ

อาทิ การสนับสนุนธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคม การพัฒนาองค์การการเงินฐานรากและการเข้าถึงเงินทุนเพื่อสร้างอาชีพ และการสนับสนุนการเข้าถึง ปัจจัยการผลิตคุณภาพดีที่ราคาเป็นธรรม เป็นต้น และในขณะเดียวกันก็ต้องเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งบประมาณเชิงพื้นที่และบูรณาการเพื่อการลดความเหลื่อมล้ำ

วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อขยายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่กลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุด
- 1.2 เพื่อให้คนไทยทุกคนเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพได้อย่างทั่วถึง
- 1.3 เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 เศรษฐกิจโลกยังอยู่ในช่วงของการฟื้นตัวจากปัญหาวิกฤตต่างๆ การแข่งขันในตลาดโลกจะรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ มุ่งเน้นการนำนวัตกรรมมาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ในขณะที่เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพมาต่อเนื่องหลายปีทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซาและข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันรวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า 5 ปีต่อจากนี้ไปจึงเป็นช่วงเวลาของการฟื้นฟูเศรษฐกิจไทยให้กลับมาขยายตัวได้สูงขึ้นโดยการเร่งการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ตามแผนที่วางไว้และสร้างบรรยากาศการลงทุนที่จูงใจให้ภาคเอกชนขยายการลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาเป้าหมายสำคัญ และขณะเดียวกัน 5 ปีต่อจากนี้เป็นช่วงของการปฏิรูปเศรษฐกิจในหลายด้านเพื่อวางพื้นฐานให้สามารถพัฒนาต่อยอดให้ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงได้ภายในปี 2570 ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยการใช้นวัตกรรม คุณภาพคน และการปรับปรุงด้านกฎระเบียบและการบริหารจัดการที่ดีเป็นปัจจัยในการสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืนให้ความสำคัญกับการบริหารเศรษฐกิจมหภาคให้มีเสถียรภาพ เพิ่มประสิทธิภาพภาคการเงิน และดูแลวินัยทางการเงินการคลัง ควบคู่กับการดำเนินยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขาทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการที่เป็นฐานรายได้เดิมและขยายสาขาการผลิตและบริการใหม่ๆ สำหรับอนาคตการขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจเจริญเติบโตในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จะเน้นการพัฒนาและใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมขึ้นก้าวนำที่เข้มข้นมากขึ้น การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล การพัฒนาและยกระดับคุณภาพของกำลังคน และความคิดสร้างสรรค์ในการขยายฐานเศรษฐกิจและฐานรายได้ใหม่ควบคู่กับการเพิ่มผลิตภาพของฐานการผลิตและบริการเดิมรวมทั้งการต่อยอดการผลิตและบริการเดิมโดยใช้ดิจิทัลและเทคโนโลยีอัจฉริยะ นอกจากนี้ จะให้ความสำคัญกับการใช้ศักยภาพของทรัพยากรชีวภาพ การส่งเสริม การเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่และการพัฒนาตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ การผสมผสานภาคบริการเข้ากับการค้าและการเตรียมความพร้อมของภาคบริการให้สามารถรองรับการแข่งขันที่เสรีขึ้น การเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งการสร้างสังคมผู้ประกอบการที่ผลิตได้ขายเป็น โดยพิจารณาการเปลี่ยนแปลงความต้องการของผู้บริโภคอย่างรวดเร็วและมาตรฐานสากลของสินค้าและบริการที่สูงขึ้นรวมถึงมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมรวมทั้งพัฒนาระบบและกลไก ตลอดจนจนการพัฒนาเชิงพื้นที่เพื่อกระจายโอกาสเศรษฐกิจให้คนในชุมชนและท้องถิ่นและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ

วัตถุประสงค์

1.1 สร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ดังนี้

1.1.1 เพื่อสร้างความเข้มแข็งของแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจให้สนับสนุนเป้าหมายการเพิ่มรายได้ต่อหัว

1.1.2 เพื่อเพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตและฐานรายได้เดิมและสร้างฐานการผลิตและรายได้ใหม่

1.1.3 เพื่อสนับสนุนการกระจายการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม และสนับสนุนเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

1.1.4 เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ สร้างความเข้มแข็งและรักษาวินัยทางการเงินการคลัง และพัฒนาเครื่องมือทางการเงินที่สนับสนุนการระดมทุนที่มีประสิทธิภาพ

1.2 สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขา เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน ดังนี้

1.2.1 เพื่อส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมในการสร้างมูลค่าและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของสินค้าและบริการ

1.2.2 เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญ พัฒนาระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงและมีการปรับตัวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศเพื่อให้ฐานการผลิตภาคเกษตรและรายได้เกษตรกรมีความมั่นคง

1.2.3 เพื่อเร่งผลักดันให้สินค้าเกษตรและอาหารของไทยมีความโดดเด่นในด้านคุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัยในตลาดโลก

1.2.4 เพื่อเพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรมสำคัญเดิมให้สามารถต่อยอดสู่อุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างเข้มข้น และสร้างรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่บนฐานของความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

1.2.5 เพื่อเพิ่มศักยภาพของฐานบริการเดิมและขยายฐานบริการใหม่ในการปรับตัวสู่เศรษฐกิจฐานบริการที่เข้มแข็งขึ้น รวมทั้งพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน

1.2.6 เพื่อพัฒนาปัจจัยสนับสนุนและอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย รวมทั้งพัฒนาสังคมผู้ประกอบการ

1.2.7 เพื่อพัฒนาระบบการเงินของประเทศให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ การค้า และการลงทุน

1.2.8 เพื่อสร้างความเข้มแข็งขององค์การการเงินฐานรากและระบบสหกรณ์ให้สนับสนุนบริการทางการเงินในระดับฐานรากและเกษตรกรรายย่อย

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นปัญหาและเป็นจุดอ่อนของการรักษาฐานการผลิตและให้บริการ รวมทั้งการดำรงชีพที่ยั่งยืน ฐานทรัพยากรธรรมชาติถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมากก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่อง พื้นที่ป่าไม้ลดลง ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ และมีความเสี่ยงในการขาดแคลนในอนาคต เกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้นจากการเข้าถึงและการจัดสรรการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่เป็นธรรม รวมทั้งปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและต้นทุนทางเศรษฐกิจ ในขณะที่การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้นโดยเฉพาะอุทกภัยและภัยแล้ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจและห่วงโซ่การผลิตภายในประเทศ และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งทวีความเข้มข้นทำให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า ขณะที่วาระการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลกหลัง ค.ศ. 2015 ซึ่งเป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลกในอีก 15 ปี ข้างหน้า (ค.ศ. 2016–2030) จะส่งผลกระทบต่อแนวทางการพัฒนาประเทศ ในอนาคต ดังนั้น ประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งดำเนินการในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้แก่ การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชน เร่งแก้ไขปัญหาวิกฤติสิ่งแวดล้อมเพื่อลดมลพิษที่เกิดจากการผลิตและการบริโภค พัฒนาระบบบริหารจัดการที่โปร่งใสเป็นธรรม ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นวงกว้างมากขึ้น ต้องเร่งเตรียมความพร้อมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติ

วัตถุประสงค์

- 1.1 รักษา พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและมีการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- 1.2 สร้างความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ และบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพ
- 1.3 บริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และลดมลพิษให้มีคุณภาพดีขึ้น
- 1.4 พัฒนาขีดความสามารถในการลดก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัวเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการรับมือกับภัยพิบัติ

มั่งคั่งและยั่งยืน

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมืองอันเกิดจากกระแสโลกาภิวัตน์ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทย ในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ได้แก่ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประชาคมมหาอำนาจ ในภูมิภาคต่างๆ ของโลก ความขัดแย้งด้านอาณาเขตแบบรัฐต่อรัฐ อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย และภัยคุกคามภายในประเทศ ได้แก่ สถาบันหลักของชาติได้รับผลกระทบจากความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจโดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ในระยะ ๕ ปีต่อไปซึ่งเป็นช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญต่อการฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยเฉพาะการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และการเตรียมการรับมือกับภัยคุกคามข้ามชาติ ซึ่งจะส่งผลกระทบอย่างมีนัยยะสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ 20 ปีข้างหน้า

วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์และเสริมสร้างความมั่นคงภายใน รวมทั้งป้องกันปัญหาภัยคุกคามที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของชาติ
- 1.2 เพื่อสร้างความพร้อมและผนึกกำลังของทุกภาคส่วน ให้มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้านความมั่นคง และมีศักยภาพในการป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดจากภัยคุกคามทั้งภัยทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ
- 1.3 เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับมิตรประเทศในการสนับสนุนการรักษาความสงบสุขและผลประโยชน์ของชาติ
- 1.4 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารนโยบายด้านความมั่นคงและนโยบายทางเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความเป็นเอกภาพ

ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่สำคัญประการหนึ่งมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในเรื่องการขับเคลื่อนการบริหารจัดการภาครัฐให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ การให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นที่ยังขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใส กระบวนการที่เปิดให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจการใช้งบประมาณยังไม่เพียงพอ ระบบและกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการขาดธรรมาภิบาลในสังคมไทย ทำให้การทุจริตประพฤติมิชอบยังเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ ในช่วง 5 ปีต่อจากนี้ไปจึงเป็นช่วงเวลาสำคัญที่ต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง เพื่อให้เป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในทุกด้านให้ประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ทั้งการบริหารจัดการภาครัฐ ให้โปร่งใส มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ ตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม และประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่นและวางพื้นฐานเพื่อให้บรรลุตามกรอบเป้าหมายอนาคตในปี 2579

วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อให้ภาครัฐมีขนาดเล็ก มีการบริหารจัดการที่ดี และได้มาตรฐานสากล
- 1.2 เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารจัดการและให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และโปร่งใสตรวจสอบได้
- 1.3 เพื่อลดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศ
- 1.4 เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการทางกฎหมายให้สามารถอำนวยความสะดวกด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรมแก่ประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนเศรษฐกิจและสังคมการกระจายความเจริญ และการพัฒนาเมืองและพื้นที่ รวมทั้งการยกระดับคุณภาพชีวิตของ

ประชาชน อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาความต่อเนื่องในการดำเนินการ และปัญหาเชิงปริมาณ คุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 จะมุ่งเน้นการขยายขีดความสามารถและพัฒนาคุณภาพการให้บริการ เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจหลัก และส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกกลุ่มในสังคม สนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและในอาเซียนอย่างเป็นระบบ โดยมีโครงข่ายเชื่อมโยงภายในประเทศที่สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการพื้นฐาน และการคุ้มครองผู้บริโภค การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ และการพัฒนาผู้ประกอบการในสาขาโลจิสติกส์และหน่วยงานที่มีศักยภาพเพื่อไปหาธุรกิจในต่างประเทศ

วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งและการค้า รวมทั้งมีกลไกกำกับ ดูแล การประกอบกิจการขนส่งที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใสให้สามารถสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และยกระดับคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชน
- 1.2 เพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด ตลอดจนขยายโอกาสทางธุรกิจในภูมิภาคอาเซียน
- 1.3 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและขยายการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ ในราคาที่เหมาะสมเป็นธรรม และส่งเสริมธุรกิจดิจิทัลใหม่ และนวัตกรรม รวมทั้งพัฒนาระบบความปลอดภัยทางไซเบอร์ให้มีความมั่นคง และคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลให้แก่ผู้ใช้บริการ
- 1.4 เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและขยายการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำประปาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ลดอัตราการสูญเสียในระบบประปา และสร้างกลไกการบริหารจัดการการประกอบกิจการน้ำประปาในภาพรวมของประเทศ
- 1.5 เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อลดการนำเข้าจากต่างประเทศ และสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบพื้นฐานที่มีอยู่ทั้งด้านแรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และการนำเข้าเทคโนโลยี

สำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี การลงทุนวิจัยและพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นประยุกต์และใช้ประโยชน์ยังไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคมนวัตกรรม อีกทั้งความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งเชิงเศรษฐกิจและสังคมไปทั่วโลกโดยประเทศที่มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจสูง อาทิ เกาหลีใต้ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสวีเดน ล้วนเป็นต้นแบบสำคัญที่แสดงให้เห็นว่า หากต้องการเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศจำเป็นต้องปรับตัว เรียนรู้ และมุ่งสู่การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในระยะต่อไป การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศไทย จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับรูปแบบการดำเนินงานให้มุ่งเน้นความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาโดยกำหนดประเด็นวิจัยของชาติที่ตอบโจทย์การยกระดับศักยภาพการผลิตของภาคเกษตรอุตสาหกรรม และบริการที่เป็นฐานเดิม และการต่อยอดขยายฐานใหม่ด้วยการพัฒนานวัตกรรม รวมถึงการพัฒนานวัตกรรมที่ยกระดับคุณภาพสังคมและการดำรงชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม การส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และทักษะสูง การพัฒนาหน่วยงานทดสอบและรับรองมาตรฐานในระดับสากล การดำเนินมาตรการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรมทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย ระบบแรงจูงใจและระบบสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมต่างๆ กฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่ออำนวยความสะดวกการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการรับเทคโนโลยีจากต่างประเทศรวมทั้งมีระบบบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาที่มีประสิทธิภาพขึ้นมารองรับ เพื่อให้ประเทศไทยไม่อยู่ในสถานะเป็นเพียงแค่ผู้ซื้อและผู้รับถ่ายทอดเทคโนโลยีจากต่างประเทศ แต่สามารถพัฒนาเทคโนโลยีได้ด้วยตนเองในอนาคตตงนั้น เพื่อให้ประเทศไทยพัฒนาเข้าสู่สังคมนวัตกรรมและเตรียมการก้าวสู่ประเทศรายได้สูงในอนาคตแนวทางการพัฒนาในช่วงระยะเวลา 5 ปี จะต้องให้ความสำคัญกับการใช้องค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ผลงานวิจัยและพัฒนา ความก้าวหน้าทางเทคนิคนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์อย่างเข้มข้นทั้งในภาคธุรกิจ ภาครัฐ และภาคประชาสังคม รวมทั้งให้ความสำคัญกับการพัฒนาสภาวะแวดล้อมหรือปัจจัยพื้นฐานที่เอื้ออำนวยทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาบุคลากรวิจัย โครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการบริหารจัดการ เพื่อช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่เป้าหมายดังกล่าว

วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยกระดับความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นก้าวหน้า ให้สนับสนุนการสร้างมูลค่าของสาขาการผลิตและบริการเป้าหมาย
- 1.2 เพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงและนำเทคโนโลยีไปใช้ให้กับเกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- 1.3 เพื่อพัฒนานวัตกรรมที่มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และเพิ่มคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- 1.4 เพื่อบูรณาการระบบบริหารจัดการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้สามารถดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน

ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 การยกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น และการขยายฐานใหม่ที่ให้ความสำคัญกับการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมควบคู่ไปด้วยเป็นเป้าหมายที่สำคัญ ซึ่งการตอบสนองต่อเป้าหมายดังกล่าวประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ การดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อเสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของประชากรในเขตเมืองเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการค้าการลงทุน ช่วยลดแรงกดดันจากกระจุกตัวของการพัฒนาที่อยู่ในกรุงเทพฯ และภาคกลางซึ่งเป็นผลจากการพัฒนาที่ผ่านมา และในขณะเดียวกันก็เป็นการช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและทำให้เกิดผลตอบแทนในเชิงเศรษฐกิจและสังคมของการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ที่เป็นโครงข่ายระหว่างเมืองที่จะเป็นระบบสมบูรณ์ขึ้น เช่นเดียวกับการยกระดับคุณภาพและการส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก ทำให้มีโอกาสเป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้ดี นอกจากนี้ การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านดังนั้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงมุ่งเน้นการพัฒนาและเร่งดำเนินการในประเด็นท้าทาย ได้แก่ การสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ที่สร้างรายได้สำหรับประชาชนในภาค การพัฒนาเมืองให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตอย่างมีสมดุล และการบริหารจัดการพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เจริญเติบโตและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพกลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคและเมืองให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อกระจายความเจริญและโอกาสทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงมากขึ้น
- 1.2 เพื่อพัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม
- 1.3 เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักให้ขยายตัวอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเพิ่มคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน
- 1.4 เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาในพื้นที่อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 10 ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศของไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยึดหลัก คิดเสรี เปิดเสรีและเปิดโอกาสโดยมุ่งเน้นการพัฒนาและขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และอื่นๆ กับมิตรประเทศ และขณะเดียวกันก็เป็นการขับเคลื่อนต่อเนื่องจากการดำเนินการตามยุทธศาสตร์การเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและภูมิภาคภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนินนโยบายการค้าและการลงทุนที่เสรี เปิดกว้าง และเป็นธรรม เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศในการประกอบธุรกิจดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาดใหม่ๆ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือเพื่อพัฒนากับประเทศในอนุภูมิภาคและภูมิภาครวมทั้งประเทศนอกภูมิภาค รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมจากการเรียนรู้ภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ อาทิ กฎระเบียบ ภาครัฐที่โปร่งใสมีประสิทธิภาพ และการปฏิรูปภาคบริการภายใต้กรอบความร่วมมือ เศรษฐกิจเอเปค การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานตามมาตรฐานสากล มาตรฐานและแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในด้านการพัฒนาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาทุนมนุษย์ เป็นต้นระยะเวลา 5 ปีต่อจากนี้ไปนับเป็นช่วงเวลาสำคัญที่จะผลักดันให้ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบและในเชิงสถาบันในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคมีความชัดเจนในระดับปฏิบัติ และในแต่ละจุดพื้นที่เชื่อมโยงระหว่างประเทศภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งความร่วมมือในการลดการใช้มาตรการที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษี (Non-Tariff Barriers: NTBs) ควบคู่ไปกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพตามแผนการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทั้งโครงข่ายภายในประเทศและการต่อเชื่อมกับประเทศเพื่อนบ้านและการเตรียมความพร้อมให้ประเทศไทยเป็นประตูไปสู่ภาคตะวันตกและตะวันออกเกิดการต่อยอดจากความเชื่อมโยงเชิงกายภาพสู่การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและชุมชนตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการกระจายความเจริญในการพัฒนาชุมชนจังหวัดและเมืองตามแนวระเบียงเศรษฐกิจรวมถึงพื้นที่เชื่อมโยงอื่นภายในประเทศ ในขณะเดียวกันประเทศไทยต้องดำเนินยุทธศาสตร์ในเชิงรุกในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศ CLMV (Cambodia Laos Myanmar Vietnam) และอาเซียน รวมทั้งการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือของอาเซียนกับประเทศนอกกลุ่มอาเซ็ยนรวมถึงหุ้นส่วนการพัฒนานอกภูมิภาค เพื่อให้ประเทศไทยสามารถใช้จุดเด่นในเรื่องที่ตั้งเชิงภูมิศาสตร์ให้เกิดผลเต็มที่ในการที่จะพัฒนาไปเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการค้าที่สำคัญแห่งหนึ่งของภูมิภาคในขณะเดียวกัน ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับความร่วมมือระหว่างประเทศในระดับที่เป็นวงกว้างขึ้น อาทิ ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP) ความร่วมมือภายใต้กรอบเอเปค และกลุ่มประเทศ 77 เป็นต้น ที่ต้องสนับสนุนการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณี ตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ในฐานะประเทศสมาชิกในทุกระดับ และผลักดันให้การพัฒนาประเทศไทยสอดคล้องกับมาตรฐานสากลและข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ อาทิ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ข้อกำหนดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO2 emission) มาตรฐานด้านการบิน และ

มาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชนและแรงงานข้ามชาติ เป็นต้น และเพื่อที่ประเทศไทยจะใช้ความร่วมมือระหว่างประเทศให้เป็นกลไกสนับสนุนและขยายโอกาสการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้ให้ความสำคัญกับการปรับปรุงกลไกภายในประเทศให้มีบูรณาการให้ความสำคัญกับกลไกที่สร้างสรรค์และเป็นธรรมและมีบูรณาการกันในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค และขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญกับการดำเนินการให้เกิดความชัดเจนต่อกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านถึงบทบาทของประเทศไทยจากมุมมองของการพัฒนาอนุภูมิภาคและภูมิภาค

วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดเด่นของทำเลที่ตั้งของประเทศไทยที่เป็นจุดเชื่อมโยงสำคัญของแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย
- 1.2 เพื่อขยายโอกาสด้านการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ และยกระดับให้ประเทศเป็นฐานการผลิตและการลงทุนที่มีศักยภาพและโดดเด่น
- 1.3 เพื่อเพิ่มบทบาทของไทยในเวทีโลกด้วยการส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความร่วมมือต่างๆ รวมทั้งการสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

(Sustainable Development Goals: SDGs)

ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี กับแผนพัฒนา ฉบับที่ 12

1.3 แผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

“เมืองแห่งความสุข”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

1. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและกระจายอย่างเหมาะสม
2. ประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพตามหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
3. ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดชัยภูมิ

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจฐานรากและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

1) เป้าประสงค์

ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและกระจายอย่างเหมาะสม

2) เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว
3. อัตราการขยายตัวของ GPP ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น
4. ร้อยละที่ลดลงของของจำนวนคนจน
5. จำนวนพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 20,000 ไร่
6. จำนวนขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60
7. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว
8. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
9. จำนวนพื้นที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาระบบชลประทานเพิ่มขึ้น
10. จำนวนพื้นที่การเกษตรในเขตชลประทานเพิ่มขึ้น
11. ปริมาณการกักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น
12. ร้อยละของจำนวนเส้นทางคมนาคมได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น

3) แนวทางการดำเนินงาน

ด้านการเกษตร

1.การพัฒนาทรัพยากรการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน

1.1 อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรการเกษตรให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างยั่งยืน

1.2 บริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ เพื่อเพิ่มพื้นที่ชลประทานโดยการก่อสร้างระบบชลประทานขนาดใหญ่ กลางและเล็ก เพื่อบรรเทาอุทกภัย ภัยแล้งและเพิ่มประสิทธิภาพการกระจายน้ำ

1.3 การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำภาคเกษตร เพื่อสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต

2. พัฒนาผลิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ได้แก่ ข้าว ข้าวอินทรีย์ ข้าวปลอดภัย พริก ไม้ผล พืชผักปลอดภัย ตลอดจนห่วงโซ่อุปทานเชื่อมโยงการตลาด และเครือข่ายสินค้าเกษตร

2.1 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ เพื่อลดต้นทุนการผลิตโดยส่งเสริมการใช้ปัจจัยผลิตทางการเกษตรที่เหมาะสม รวมทั้งพัฒนาระบบการจัดการด้านการตลาด

2.2 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าปศุสัตว์และประมง

2.3 ส่งเสริมและ พัฒนาการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ไหมที่มีคุณภาพ

2.4 สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ เพื่อลดต้นทุนการผลิตโดยส่งเสริมการใช้ปัจจัยการผลิตทางการเกษตรที่เหมาะสม รวมทั้งพัฒนาระบบการจัดการด้านการตลาด

2.5 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร การกระจายทรัพยากรการผลิตทางการเกษตรในระดับชุมชนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตร

2.6 ส่งเสริมการวิจัยและ พัฒนาการใช้เทคโนโลยีด้านการเกษตรที่เหมาะสมและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อลดต้นทุนการผลิต พัฒนาคุณภาพผลผลิต และรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

2.7 ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ โดยการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้และพัฒนาองค์ความรู้ให้ชุมชน สนับสนุนการผลิตและใช้ปุ๋ยอินทรีย์เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยของสินค้าเกษตรและอาหาร

2.8 สนับสนุนการบริหารจัดการสินค้าเกษตรแบบกลุ่มการผลิต และส่งเสริมสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง และมีโอกาสทางการตลาด

2.9 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีพลังงานทดแทนและปลูกพืชพลังงานทดแทน

2.10 พัฒนาด้านการวางแผนพัฒนาการเกษตรและระบบสารสนเทศทางการเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการวางแผนการผลิต และการจำหน่ายผลผลิต

2.11 ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในพื้นที่ที่เหมาะสมและปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม

3. พัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน

3.1 สนับสนุนบทบาทของเกษตรกร สถาบันเกษตรกร สภาเกษตรกรแห่งชาติ และเครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเกษตรกร

3.2 ส่งเสริมการทำเกษตรตามแนวพระราชดำริ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรอินทรีย์ และการทำเกษตรยั่งยืน และลดการใช้สารเคมีในการผลิตสินค้าเกษตรและการปรับปรุงคุณภาพดิน เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร

3.3 เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และการบริหารจัดการของสถาบันเกษตรกร และพัฒนาการดำเนินงานขององค์กรเกษตรกรโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อรองรับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า

4. พัฒนาพื้นที่การเกษตร และการถือครองที่ดิน

4.1 วางระบบการถือครองที่ดิน การจัดที่ดินทำกินและกระจายสิทธิ โดยเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินให้ทั่วถึงและเป็นธรรม

4.2 เร่งรัดการออกเอกสารสิทธิ์/จัดสรรที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกรผู้ไร้ที่ทำกิน และประชาชนที่ยากจนให้มีที่ดินเป็นของตนเองอย่างเป็นธรรม

4.3 ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากที่ดิน โดยกำหนดแนวเขตการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม ทั้งเขตเกษตรเศรษฐกิจและการจัดทำผังเมือง และผังชุมชน

5. พัฒนาอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตการเกษตร

5.1 พัฒนาประสิทธิภาพและผลผลิตการผลิต (Productivity) ของภาคอุตสาหกรรม

5.2 ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพของจังหวัด เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรและพลังงาน อุตสาหกรรมสิ่งทอ และอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากแร่โปแตช

5.3 ส่งเสริมการสร้างคุณค่าสินค้าอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมเกษตรจากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

5.4 ส่งเสริมการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม เพื่อพัฒนาการผลิต การขนส่งสินค้า อุตสาหกรรมและสินค้าอื่น ๆ อย่างเป็นระบบ

5.5 ส่งเสริมและพัฒนาให้มีการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมหรือกลุ่มสินค้า (Cluster และ Supply Chain) เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน

5.6 พัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อยกระดับความสามารถด้านการบริหารจัดการรวมทั้งเสริมสร้างความเป็นบรรษัทภิบาลให้แก่ผู้ประกอบการ เพื่อพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีความรับผิดชอบต่อสังคมเชิงรุก และอยู่ร่วมกับชุมชนอย่างยั่งยืน

5.7 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนายกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม เพื่อรองรับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า

6. พัฒนาฝีมือแรงงานและบริหารจัดการแรงงานอย่างเป็นระบบ

6.1 สนับสนุนการฝึกอบรมแรงงานให้มีความรู้และพัฒนาทักษะฝีมือที่ได้มาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อเตรียมการรองรับการเปิดการค้าเสรีขยายแรงงานเสรีภายใต้ประชาคมอาเซียน รวมทั้งฝึกอาชีพอิสระให้กับคนหางานตามความต้องการของตลาดแรงงาน

6.2 ส่งเสริมให้กลุ่มบุคคลพิเศษมีโอกาสและทางเลือกในการทำงานภาคอุตสาหกรรม และมีความเสมอภาคในการจ้างงาน

6.3 สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อกำหนดมาตรฐานแรงงาน การคุ้มครองแรงงานให้ได้รับสิทธิตามมาตรฐานแรงงาน ส่งเสริมการคุ้มครองแรงงานนอกระบบให้ครอบคลุมมากขึ้น

6.4 พัฒนาระบบสารสนเทศบริหารจัดการด้านแรงงานให้มีประสิทธิภาพและมีการพัฒนาระบบค่าจ้าง

6.5 ส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงาน แรงงานสัมพันธ์ มีสวัสดิการแรงงานและมีหลักประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิต

6.6 จัดระเบียบบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวอย่างเป็นระบบ จัดระบบแรงงานต่างด้าวให้เหมาะสมกับความต้องการของภาคเอกชน และการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายในประเทศ

6.7 ส่งเสริมแรงงานให้เข้าสู่ระบบประกันสังคม

7. พัฒนาและส่งเสริมการทำเหมืองแร่โปแตช และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

7.1 ผลักดันอุตสาหกรรมเหมืองแร่โปแตชของจังหวัดไปสู่นโยบายระดับชาติ

7.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อรองรับการเกิดอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากแร่โปแตช

8. พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่และผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นให้มีคุณภาพ

8.1 เสริมสร้างศักยภาพองค์กรวิสาหกิจชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการให้มีความคิดในเชิงสร้างสรรค์ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของภาคการผลิตและบริการ

8.2 ส่งเสริมการดำเนินงานวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน โดยใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นควบคู่กับองค์ความรู้สมัยใหม่ ส่งเสริมกิจกรรมการประกวดแข่งขัน การประยุกต์ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในกลุ่มเยาวชนและผู้ประกอบการ

8.3 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ชุมชน สนับสนุนให้มีศูนย์กระจายและแสดงสินค้า และพัฒนาช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ+

8.4 เสริมสร้างชุมชนให้มีการใช้ความคิดสร้างสรรค์ผสมผสานกับภูมิปัญญาท้องถิ่น องค์ความรู้ เอกลักษณ์ วัฒนธรรมในการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มของสินค้า มีการรวมกลุ่มผู้ผลิตเชิงธุรกิจพึ่งพาตนเองได้

9. พัฒนาผู้ประกอบการและเครือข่ายด้านการตลาด

9.1 พัฒนาองค์ความรู้ด้านการตลาดโดยเพิ่มบทบาทศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการให้ครอบคลุมสินค้าและบริการ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถแข่งขันได้ ตลอดจนส่งเสริมสร้างองค์กรวิสาหกิจชุมชน(SMEs) ให้เกิดความเข้มแข็ง และเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้

9.2 สร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายผู้ประกอบการทั้งในระดับจังหวัด และภูมิภาคเพื่อเพิ่มช่องทางทางการค้า และกระจายผลผลิตจากแหล่งผลิตถึงผู้บริโภคให้มีความรวดเร็วและทั่วถึง รวมทั้งเชื่อมโยงเครือข่ายการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน

9.3 จัดตั้งศูนย์ประสานการลงทุนด้านอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมในระดับจังหวัดเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1. ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และทุกภาคส่วน ในการอนุรักษ์ ป่าไม้ พัฒนา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งความหลากหลายทางชีวภาพ

2. การบริหารจัดการที่ดินของรัฐเพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม รวมทั้งแก้ปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ และลดข้อพิพาทเกี่ยวกับแนวเขตที่ดินของรัฐ

3. ควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินต้นน้ำและการใช้สารเคมีการเกษตรในพื้นที่ต้นน้ำอย่างเข้มงวด

4. พัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพดิน การแก้ไขปัญหาดินเค็ม ดินขาดอินทรีย์วัตถุ และการชะล้างพังทลายของหน้าดิน ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเกษตร

5. เสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรลุ่มน้ำและองค์กรท้องถิ่นในการจัดการน้ำ และการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำในแต่ละลุ่มน้ำอย่างบูรณาการที่เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัด/กลุ่มจังหวัด เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการจัดการน้ำ

6. พัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง และส่งเสริมสิทธิชุมชนในการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์

ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน ตลอดจนสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมและพัฒนาศักยภาพของท้องถิ่นและชุมชนเพื่อให้เกิดความเป็นหุ้นส่วนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

7. ส่งเสริมให้ชุมชน ท้องถิ่น และองค์กรภาคเอกชนเกิดการรวมกลุ่มและการสร้างเครือข่ายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความตระหนักและทัศนคติที่เป็นมิตรกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

8. เพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำจัดขยะมูลฝอยและการจัดการน้ำเสียชุมชน

9. ส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการกำหนดเขตและการจัดการเชิงพื้นที่อย่างมีส่วนร่วมในพื้นที่อนุรักษ์ที่มีความสำคัญในการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ ให้ออกไปอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน

10. พัฒนาระบบฐานข้อมูล ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ การจัดการองค์ความรู้ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวางแผนและพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

11. การสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพโดยการอนุรักษ์ การวิจัยและพัฒนาพันธุกรรมท้องถิ่นและพืชพื้นบ้าน เพื่อสร้างนวัตกรรมในการผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่มตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

12. ส่งเสริมเกษตรกร ชุมชน และท้องถิ่นวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับท้องถิ่นในการใช้พลังงานทดแทน การผลิตพืชพลังงานทดแทน การปลูกพืชพลังงานทดแทนในที่ดินรกร้าง เพื่อสร้างรายได้ และลดรายจ่ายด้านพลังงาน

13. การจัดทำแผนที่เพื่อบ่งชี้พื้นที่เสี่ยงภัยทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด โดยจัดลำดับความสำคัญพื้นที่เสี่ยง เพื่อกำหนดแนวทางเฝ้าระวัง และแนวทางบรรเทาและป้องกันผลกระทบ

14. พัฒนาการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต โดยให้ความสำคัญกับการบูรณาการและสร้างเอกภาพในการบริหารจัดการ

15. พัฒนาระบบงานอาสาสมัคร โดยการวางระบบเพื่อส่งเสริมการดำเนินงานของภาคส่วนต่างๆ ให้มีมาตรฐานตามหลักสากล

16. สนับสนุนภาคเอกชน สถานประกอบการ โรงเรียน และท้องถิ่น ให้มีการเตรียมความพร้อมจัดทำแผนปฏิบัติการรองรับภัยพิบัติ และการซักซ้อมรับมือภัยพิบัติอย่างสม่ำเสมอ

17. พัฒนาศักยภาพชุมชนให้เข้มแข็งมีขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน

18. การถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศให้ทุกภาคส่วนได้ทราบ เพื่อสร้างความตระหนักให้แก่ประชาชนในการร่วมกันดำเนินการแก้ไขและบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

19. สนับสนุนครัวเรือน ชุมชนตลอดจนส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการผลิต การใช้พลังงานทดแทน

20. ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนด้านพลังงานทดแทนอย่างเหมาะสมแก่ผู้ผลิตและผู้ใช้ทั้งในและต่างประเทศ

21. ส่งเสริมการลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพธุรกิจพลังงานทดแทน

22. พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านพลังงานทดแทน

23. เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้และข้อมูลสถิติพลังงานทดแทน

24. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจด้านพลังงานทดแทน เพื่อสร้างความสามารถในการใช้ประโยชน์จากพลังงานทดแทนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

25. พัฒนาเครือข่ายด้านพลังงานทดแทนที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของเครือข่ายทั้งในระดับประเทศและในระดับนานาชาติ

ด้านโครงสร้างพื้นฐานการผลิตและบริการ

1. การพัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทานให้ครอบคลุมพื้นที่การเกษตรของจังหวัดทั้งในระบบกระจายน้ำและแหล่งน้ำต้นทุน

2. การพัฒนาระบบการขนส่งและสาธารณูปโภค เพื่อลดต้นทุนในการขนส่งสินค้าทางการเกษตรเข้าสู่ตลาด

ด้านการท่องเที่ยว

1. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิม และส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีศักยภาพให้มีคุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดเพื่อให้เป็นจังหวัดท่องเที่ยวชั้นนำของภาคอีสาน

2. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยว ปรับปรุงมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย และสุขอนามัย ตลอดจนให้ความสำคัญกับการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของผู้พิการและผู้สูงอายุ

3. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบครบวงจรและท่องเที่ยวได้ตลอดปีและทุกฤดูกาล

4. ประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมการตลาดของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพไปยังตลาดการท่องเที่ยวของกลุ่มเป้าหมาย

5. ส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวและสนับสนุนกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว

6. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และบริการให้มีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอ

7. พัฒนาระดับมาตรฐานสินค้าชุมชน และบริการ เพื่อพัฒนาสินค้าการท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์จากเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยใช้ความรู้และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม

8. พัฒนาและปรับปรุงศูนย์สารสนเทศด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและเชื่อมโยงข้อมูลการท่องเที่ยวระดับจังหวัดเข้ากับการท่องเที่ยวในระดับชาติ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

9. เสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และวิสาหกิจชุมชน ให้เข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่บูรณาการเชื่อมโยงกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม และทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืน

10. สนับสนุน พัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ โดยสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม

11. สนับสนุนชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

12. ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งศูนย์จำหน่ายสินค้าชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น

13. การดูแลรักษาความปลอดภัยและให้บริการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตให้มั่นคงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1) วัตถุประสงค์

ประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ มั่นคงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2) เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. ร้อยละการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนเพิ่มขึ้น

2. ร้อยละของจำนวนปัญหาทางสังคมของประชาชนลดลง

3) แนวทางการดำเนินงาน

1. เพิ่มศักยภาพและส่งเสริมให้ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม มีบทบาทนำในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งร่วมกับครอบครัว ชุมชน และสถาบันการศึกษา ในการสร้างค่านิยมครอบครัวอบอุ่น และการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดี มีคุณธรรมนำความรู้

2. สร้างเครือข่ายชุมชน/ท้องถิ่น และทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม เฝ้าระวังทางวัฒนธรรมที่มีผลกระทบต่อการเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรมและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน และฟื้นฟูเผยแพร่สืบสานคุณค่าของวัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม ซึ่งเป็นวิถีชีวิตที่ดีงาม

3. สร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชน และประชาชนผู้มีความรู้ความสามารถด้านวัฒนธรรม ได้มีเวทีแสดงออก เผยแพร่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มวัฒนธรรมต่างๆ ทั้งในระดับชุมชนและระดับท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

4. พัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนให้มีขีดความสามารถที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพัฒนาความรู้ทางวิชาการและสติปัญญาทางอารมณ์ที่เข้มแข็ง รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม

5. เสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่โดยส่งเสริมให้ภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกับชุมชน สามารถวางแผนและจัดทำผังเมือง การจัดบริการขั้นพื้นฐาน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของประชาชน ควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยสาธารณะ และสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด

6. ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานวัฒนธรรมไทยสายใยชุมชนจากสภาวัฒนธรรมหมู่บ้านสู่สภาวัฒนธรรมตำบล

7. ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชนและประชาชนได้ปฏิบัติตามหลักธรรมทางศาสนา มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมหลัก 12 ประการ

8. ขยายโอกาสการมีงานทำและเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพสำหรับประชาชนทุกกลุ่ม

9. ส่งเสริมและสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพโดยการจัดกิจกรรมและเพิ่มช่องทางให้ประชาชนเข้าถึงกีฬาและนันทนาการ

10. ส่งเสริมและพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพโดยการพัฒนาและนำวิทยาศาสตร์ทางการกีฬามาใช้อย่างจริงจัง

11. ส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มวัยมีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำเพื่อเสริมสร้างสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต

12. ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองการการประกันสังคมอย่างทั่วถึง

13. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับสู่มาตรฐานสากล ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อการมีงานทำให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ ปูทางจิตสำนึกค่านิยมหลัก 12 ประการ คุณธรรมจริยธรรม วัฒนธรรม ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

14. สร้างและกระจายโอกาสทางการศึกษาสำหรับประชาชนให้เข้าถึงบริการการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ตลอดจนสร้างปัจจัยและสภาพแวดล้อมเพื่อเอื้อต่อการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างต่อเนื่องให้กับคนทุกช่วงวัย

15. ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษามุ่งสู่สากล พัฒนาระบบบริหารจัดการความรู้ เพื่อการเรียนรู้ให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

16. สร้างความเสมอภาคและเพิ่มโอกาสเข้าถึงบริการการศึกษา และสร้างหลักประกันโอกาสทางการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้และผู้พิการ รวมทั้งพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการให้บริการ และช่วยเหลือทางการศึกษาให้กับผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส

17. สนับสนุนการสร้างเครือข่ายร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษากับชุมชน/วิสาหกิจชุมชน ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ช่างท้องถิ่น ทักษะอาชีพสู่ชุมชน รวมทั้งการรับรองและตรวจสอบคุณภาพสินค้าชุมชน

18. ส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน

19. ส่งเสริมประชาชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข สร้างกลไกชุมชนในการส่งเสริมประชาธิปไตย เพื่อให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

20. ส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรชุมชนและผู้นำชุมชนให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสังคมของชุมชน

21. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของชุมชน ในการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาชุมชน ผ่านกลไกการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านและชุมชน

22. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทุนชุมชนทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย ทุนมนุษย์ ทุนสังคม ทุนกายภาพ ทุนธรรมชาติ และทุนการเงิน ให้มีการบริหารจัดการที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาล

23. เพิ่มประสิทธิภาพของระบบหลักประกันสุขภาพให้ประชาชนเข้าถึงบริการได้อย่างไม่ เป็นอุปสรรค รวมทั้งพัฒนาระบบบริการสุขภาพให้มีคุณภาพมาตรฐาน

24. พัฒนาระบบบริการ วิชาการและการบริหารจัดการทางการแพทย์และสาธารณสุข ให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล

25. พัฒนาระบบเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรค รวมทั้งการดูแลสุขภาพของคนในชุมชนโดยมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งของเครือข่าย

26. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการประเมินความเสี่ยงและเตือนภัยสุขภาพ รวมทั้งพัฒนาคุณภาพมาตรฐานประสิทธิภาพ และความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์สุขภาพ

27. สนับสนุนสร้างแรงจูงใจ ทักษะความรู้แก่อาสาสมัครสาธารณสุขเพื่อรองรับ การขยายภารกิจในการปฏิบัติงานด้านพฤติกรรมสุขภาพและลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรคเรื้อรัง โดยเชื่อมโยงการดำเนินการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

28. พัฒนาคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานของรัฐแก่ประชาชน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมืออันทันสมัยมาใช้ในการให้บริการเชิงรุก เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

29. พัฒนาสมรรถนะข้าราชการให้มีจิตสำนึกสาธารณะ มาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรมธรรมาภิบาล และทัศนคติ ที่เอื้อต่อการบริการประชาชน

30. สร้างจิตสำนึกค่านิยม จรรยาบรรณ ของข้าราชการ ในการปฏิบัติราชการด้วยคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต ตลอดจนป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างต่อเนื่อง

31. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำแผนพัฒนาในทุกระดับอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเสริมสร้างขีดความสามารถของอำเภอในการประสานและบูรณาการแผนพัฒนาในระดับชุมชน ตำบล และอำเภอ ให้สามารถเชื่อมโยงกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ระบบแผนและงบประมาณของจังหวัดสามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ได้ตรงตามความต้องการของประชาชน

32. ส่งเสริมการพัฒนาหน่วยงานไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรบุคคลไปสู่ระบบที่เป็นสากลและมีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การสร้างความมั่นคงเพื่อการพัฒนาจังหวัดสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

1) วัตถุประสงค์

ประชาชนดำรงชีวิตอย่างปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

2) เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. ร้อยละของการเกิดคดีอาชญากรรมในพื้นที่ลดน้อยลง
2. ร้อยละที่ลดลงของจำนวนผู้ค้าและผู้เสพยาเสพติด
3. จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีกิจกรรมเสริมสร้างความปรองดอง

3) แนวทางการดำเนินงาน

1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน/ประชาชนในการรักษาความสงบเรียบร้อยของหมู่บ้าน/ชุมชน การแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในเชิงรุก และพัฒนาระบบการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.)

2. เสริมสร้างสมรรถนะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและระงับ

ข้อพิพาทเบื้องต้นรวมทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อย เสริมสร้างความปลอดภัยและสร้างเครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่

3. คุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนและผู้บริโภคเชิงรุก เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอำนวยความสะดวก

4. ส่งเสริมและสนับสนุนการแก้ไขปัญหาในด้านต่างๆของประชาชนโดยศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดและอำเภอ

5. สร้างภูมิคุ้มกันให้เด็กและเยาวชนต่อการรองรับสภาพปัญหาเสพติดในสังคม

6. สร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันในผู้ใหญ่และวัยแรงงาน

7. เร่งรัดปราบปรามการค้ายาเสพติด และผู้มีอิทธิพลในทุกๆ ด้าน ดำเนินการป้องกันมิให้กลุ่มเสี่ยงตกเป็นเหยื่อของยาเสพติด ตลอดจนบำบัดฟื้นฟู ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดและติดตามช่วยเหลือให้สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้ โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของหมู่บ้าน/ชุมชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคประชาสังคม

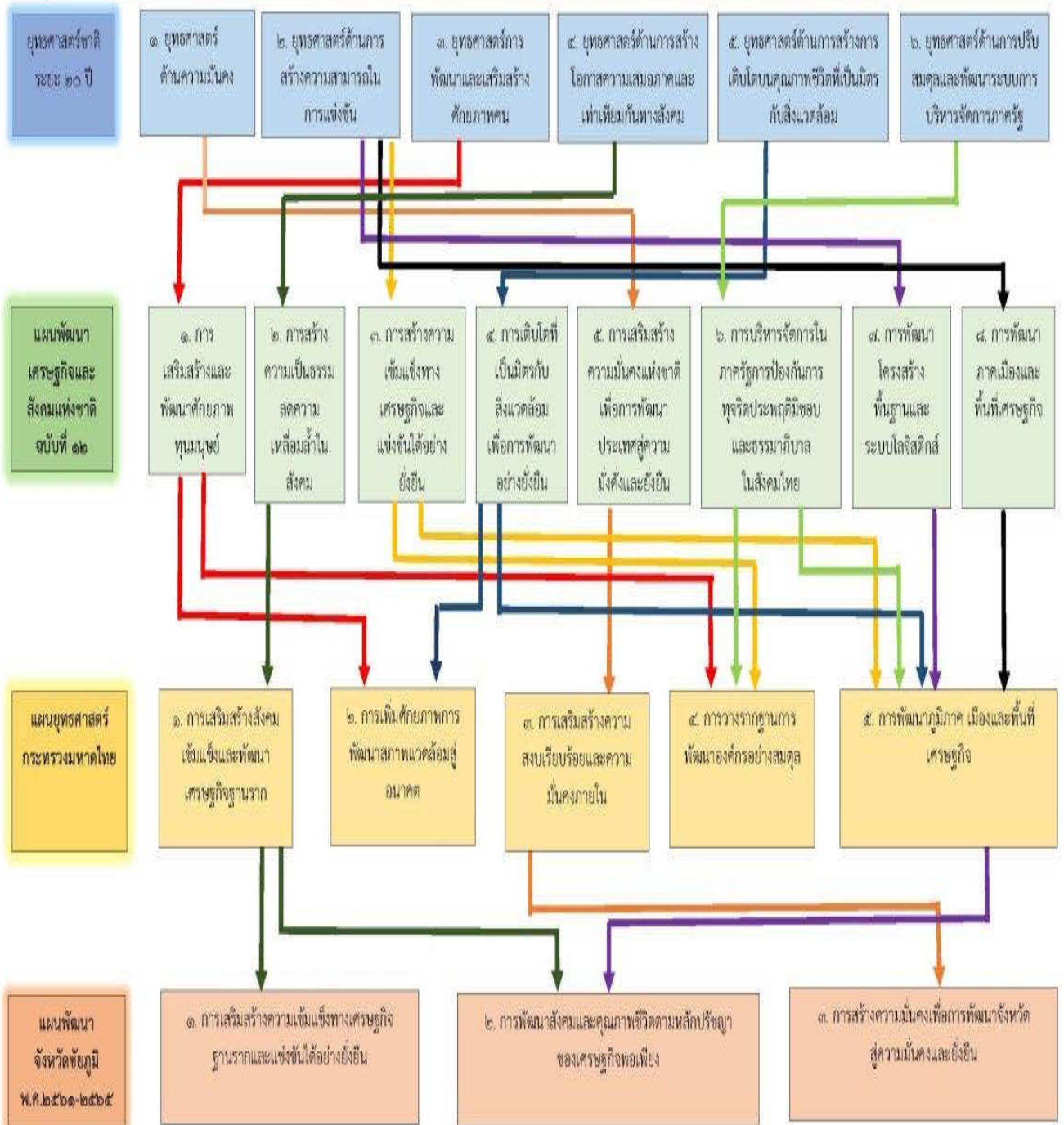
8. สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนในสังคมให้มีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดโดยให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของรัฐบาล

9. บริหารจัดการอย่างบูรณาการทุกภาคส่วนที่มีประสิทธิภาพ เอื้ออำนวยต่อการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพโดยยึดผู้เสพเป็นศูนย์กลาง

10. สร้างและพัฒนากระบวนการรองรับสนับสนุนการคืนคนดีให้สังคม

แผนผังความเชื่อมโยงแผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕ (เมืองแห่งความสุข)

1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด
ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะและสังคมที่มีคุณภาพ

พันธกิจ

ส่งเสริมการพัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์

1. เด็ก เยาวชน และประชาชนสามารถเข้าถึงและได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้น
2. ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้รับการสืบสานคุณค่า

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. ระดับผลการประเมินคุณภาพ การศึกษาของท้องถิ่น
2. ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ได้ศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงเพิ่มขึ้น
3. ร้อยละของสถานศึกษาในสังกัด อบต. ที่มีผลการประเมินคุณภาพได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน
4. ระดับผลการประเมินความคงอยู่และการสืบสานคุณค่าด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและ

ยั่งยืน

พันธกิจ

พัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน

เป้าประสงค์

1. ปัญหาการเจ็บป่วยด้วยโรคพื้นฐานทั่วไปของประชาชนในจังหวัดลดลง
2. รายได้ต่อครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น
3. ปัญหาด้านยาเสพติดและอาชญากรรมลดลง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. ร้อยละของผู้เจ็บป่วยด้วยโรคสำคัญที่เป็นปัญหาสาธารณสุขในพื้นที่ลดลง
2. ร้อยละของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มขึ้น
3. ร้อยละของคดีความด้านยาเสพติดต่อปีลดลง
4. ร้อยละของคดีความด้านอาชญากรรมต่อปีลดลง

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตร

พันธกิจ

พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถภาคการเกษตร

เป้าประสงค์

1. สินค้าการเกษตรหลักมีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น
2. สินค้าการเกษตรที่เป็นความหวังในอนาคตมีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น
3. รายได้ภาคเกษตรต่อครัวเรือนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มมากขึ้น

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. ร้อยละของแปลงข้าวหอมมะลิมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้น
2. ร้อยละของผลผลิตมันสำปะหลังต่อไร่เพิ่มขึ้น
3. ร้อยละของผลผลิตอ้อยโรงงานต่อไร่เพิ่มขึ้น
4. ร้อยละของผลผลิตพริกต่อไร่เพิ่มขึ้น
5. ร้อยละของผลผลิตยางพาราต่อไร่เพิ่มขึ้น
6. จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยงโคเนื้อพันธุ์โคราชวากิว
7. จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยงไก่บ้านโคราช
8. ร้อยละของรายได้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการข้าวหอมมะลิเพิ่มขึ้น
9. ร้อยละของรายได้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมันสำปะหลังเพิ่มขึ้น
10. ร้อยละของรายได้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการอ้อยโรงงานเพิ่มขึ้น
11. ร้อยละของรายได้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการพริกเพิ่มขึ้น
12. ร้อยละของรายได้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการยางพาราเพิ่มขึ้น
13. ร้อยละของรายได้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการโคเนื้อพันธุ์โคราชวากิวเพิ่มขึ้น
14. ร้อยละของรายได้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการไก่บ้านโคราชเพิ่มขึ้น

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว

พันธกิจ

พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์

1. นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาสู่จังหวัดชัยภูมิมากขึ้น
2. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. ร้อยละนักท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิเพิ่มขึ้น
2. ร้อยละของเงินรายได้จากการท่องเที่ยวต่อปีเพิ่มขึ้น

5. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

พันธกิจ

ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

เป้าประสงค์

1. ชุมชนพึ่งพาตนเองด้านพลังงานทดแทนของชุมชนได้มากขึ้น
2. ท้องถิ่นมีรายได้จากการผลิตและจำหน่ายพลังงานทดแทน
3. ชุมชนให้ความตระหนักและร่วมมือกันใช้พลังงานอย่างประหยัดและมีคุณค่า

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. จำนวนวิสาหกิจชุมชนที่นำพลังงานสะอาดมาใช้
2. จำนวนครัวเรือนที่นำพลังงานสะอาดมาใช้
3. ร้อยละของรายได้ที่เกิดจากการผลิตและจำหน่ายพลังงานทดแทนของชุมชนเพิ่มขึ้น
4. ระดับผลการประเมินชุมชนในด้านความตระหนักและใช้พลังงานอย่างประหยัดและมีคุณค่าตามเกณฑ์ที่กำหนด

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงสู่ประเทศในประชาคมอาเซียน

พันธกิจ

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถและรองรับการเจริญเติบโตของจังหวัด

เป้าประสงค์

มีมูลค่าการค้าสูงในเขตการพัฒนาพิเศษของจังหวัดชัยภูมิ

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

มูลค่าซื้อขายในเขตการพัฒนาพิเศษ

7. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน

พันธกิจ

บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

1. มีพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น
2. ปริมาณน้ำเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น
3. ปัญหาปริมาณขยะชุมชนลดลง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้เปรียบเทียบกับพื้นที่จังหวัดเพิ่มขึ้น
2. ร้อยละของปริมาณน้ำที่ใช้ในภาคการเกษตรเฉลี่ยต่อปีเพิ่มขึ้น
3. ขีดความสามารถในการกำจัดขยะของชุมชน

8. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

พันธกิจ

บริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์

1. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลงานการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขีดความสามารถสูงในการให้บริการ
3. ภาคประชาชนมีส่วนร่วมสูงในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. ระดับผลการประเมินความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ
2. ระดับผลการประเมินสมรรถนะ (competency) เฉลี่ยของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. ระดับผลการประเมินการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

2. ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลทุ่งทอง

เพื่อให้ทราบถึงภาพรวมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอนาคต สามารถนำมาซึ่งการตรวจสอบแผนประจำปีได้ว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การพัฒนาท้องถิ่นเพียงใด หรือมีจุดพัฒนาเน้นไปทางใด จึงกำหนดวิสัยทัศน์ของการพัฒนาขึ้น

2.1 วิสัยทัศน์การพัฒนา

จากข้อมูลสภาพทั่วไป เทศบาลตำบลทุ่งทองประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม มีศักยภาพข้อได้เปรียบที่มีทรัพยากรน้ำ จากแม่น้ำชี และลำห้วยต่าง ๆ เป็นแหล่งกักเก็บน้ำเพื่อทำการเกษตร แต่ยังมีปัญหาเรื่องที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของตำบลซึ่งเป็นพื้นที่ที่ตั้งรับกับพายุโซนร้อนและลมมรสุมทำให้เกิดปัญหาภัยทางธรรมชาติ และอุทกภัย อีกทั้งประชากรในวัยทำงานส่วนใหญ่เป็นแรงงานภาคเกษตรกรรม ซึ่งบางส่วนยังประสบปัญหาความยากจน ทำให้ประชาชนในเขตพื้นที่ได้มีการเลี้ยงไหมเป็นอาชีพรอง จึงมีการพัฒนาในด้าน อุตสาหกรรมสิ่งทอ เช่น ทอผ้าไหม ผ้าลายขิด ผ้าขาวม้า เป็นต้นจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปในปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการของประชาชน ตลอดจนโอกาสในการพัฒนาในอนาคตของจังหวัด การวิเคราะห์ดังกล่าว เมื่อนำมาวิเคราะห์ร่วมกับประเด็นการพัฒนานโยบายของรัฐบาลและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตลอดจนการประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของเทศบาลตำบลทุ่งทอง ผู้เข้าประชุมเชิงปฏิบัติการ (Work shop) ได้ร่วมกันวิเคราะห์จุดแข็ง ,จุดอ่อน ,โอกาสและอุปสรรค จากผลการประเมินศักยภาพการพัฒนาเทศบาลตำบลทุ่งทอง ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอแล้ว สามารถสรุปผลการวิเคราะห์จัดทำวิสัยทัศน์การพัฒนาเทศบาลตำบลทุ่งทอง (พ.ศ.2561-2565) ได้ดังนี้

“เกษตรก้าวหน้า แหล่งน้ำเพื่อประชา นำพาสังคมมีสุข”

2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลทุ่งทอง

จากการประชุมคณะกรรมการพัฒนาเทศบาล ร่วมกับการประชุมประชาคมหมู่บ้านและประชาคมตำบล ได้ร่วมกันกำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลทุ่งทอง (พ.ศ.2561-2565) ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาหลักที่ คสช. ยึดถือเป็นแนวทางในปัจจุบัน และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค ดังกล่าว เทศบาลตำบลทุ่งทอง ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาโดยการพิจารณาถึงเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และประเมินศักยภาพสามารถกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลทุ่งทองได้ 7 ยุทธศาสตร์โดยมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศ, แผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด สามารถสรุปได้ ดังนี้ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตร

แนวทางการพัฒนา

1.1 พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

1.2 พัฒนาคูณภาพสินค้าการเกษตร การตลาดและเครือข่ายสินค้าการเกษตรและวิสาหกิจชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปการ

แนวทางการพัฒนา

2.1 ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำของหมู่บ้านและเชื่อมโยงกับตำบลอื่น

2.2 ขยายเขตระบบประปา

2.3 ขยายเขตระบบไฟฟ้าสาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาอุตสาหกรรม

แนวทางการพัฒนา

3.1 พัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ และพัฒนาอุตสาหกรรมภายในครัวเรือน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

4.1 พัฒนาคูณภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

5.1 ส่งเสริมคุณภาพชีวิต เด็ก เยาวชน สตรี

5.2 ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา การศึกษาทุกระดับ

5.3 ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาด้านสาธารณสุขมูลฐาน

5.4 พัฒนาระบบการจัดสวัสดิการสังคมและสนับสนุนการสังคมสงเคราะห์แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

แนวทางการพัฒนา

- 6.1 การบริหารจัดการพัฒนาเทศบาลตามหลักธรรมาภิบาล
- 6.2 การบริหารจัดการเทศบาลตำบลทุ่งทองให้เป็นเมืองน่าอยู่
- 6.3 สร้างความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 6.4 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
- 6.5 พัฒนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 7 เศรษฐกิจพอเพียง ชุมชนเข้มแข็ง

แนวทางการพัฒนา

- 7.1 ส่งเสริม สนับสนุน การเรียนรู้และเสริมสร้างทักษะด้านอาชีพของชุมชน

2.3 เป้าประสงค์

1. ประชาชนมีผลผลิตของภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น
2. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
3. เด็ก เยาวชน ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาเข้าสู่อาเซียน
4. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการพัฒนา และดูแล
5. ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้รับการสืบสานถึงเยาวชน คนรุ่นหลัง
6. ประชาชนมีส่วนร่วม ในการพัฒนาบ้านเกิด เกิดจิตสำนึกรักบ้านเกิด
7. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

2.4 ตัวชี้วัด

1. ร้อยละของประชาชนมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายสินค้าภาคการเกษตร
2. จำนวนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ได้รับการพัฒนา

ทั่วถึง

3. ร้อยละของสิ่งแวดล้อมในชุมชนที่ไม่เป็นพิษ
4. จำนวนช่องทางในการรับรู้ ข้อมูลข่าวสารและข้อมูลทางการศึกษาที่ทันสมัยของ

ประชาชนเพิ่มขึ้น

5. ร้อยละของทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ วางแผนพัฒนา มีการบริหารจัดการ

ที่เพิ่มขึ้น

2.5 ค่าเป้าหมาย

1. จำนวนประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
2. จำนวนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง
3. จำนวนถนน ทางระบายน้ำ เพิ่มขึ้น
4. จำนวนเยาวชนได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้น

5. ร้อยละของจำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น
6. ร้อยละของประชาชนที่มีหลักประกันสุขภาพอย่างทั่วถึง
7. ร้อยละของประชาชนที่มีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

2.6 กลยุทธ์

1. ดำเนินการดูแล รักษาจัดให้มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อให้ภาคการเกษตรได้รับการพัฒนา ให้มีความเข้มแข็งและมีศักยภาพทางการผลิตเพิ่มขึ้น
2. ดำเนินการจัดให้มีถนน ไฟฟ้า ประปา ทางระบายน้ำ เน้นการจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ
3. ส่งเสริม/สนับสนุนการศึกษา เพื่อสร้างความเสมอภาคและโอกาสทางการศึกษา รวมถึงพัฒนาระบบบริหารจัดการความรู้มุ่งสู่อาเซียน
4. ส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีการปลูกฝังร่วมกับสถาบันการศึกษา
5. เพิ่มประสิทธิภาพการดูแลสุขภาพของประชาชน รวมทั้งเฝ้าระวัง ป้องกัน ไม่ให้เกิดโรคในชุมชน
6. จัดให้มีการกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย เพื่อให้มีความปลอดภัยต่อสุขภาพลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรค
7. ส่งเสริม การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาของชุมชนรวมถึงความสงบเรียบร้อย เฝ้าระวังปัญหาอาชญากรรม ไม่ให้เกิดขึ้นในชุมชน
8. ส่งเสริมสนับสนุน การพัฒนาอาชีพ โดยการสร้างอาชีพให้เกิดขึ้นในชุมชนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์(Positioning) ของเทศบาลตำบลทุ่งทอง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน และศักยภาพของเทศบาลตำบลทุ่งทองจึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) เทศบาลไว้ใน 5 ประเด็น คือ

1. การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้ประชาชนในพื้นที่มีน้ำใช้การเกษตรอย่างทั่วถึง
2. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ทั่วถึง ครอบคลุมทุกหมู่บ้านและได้มาตรฐาน
3. สร้างชุมชนเข้มแข็งและเป็นสุข ปราศจากโรค มีสุขภาพอนามัยที่ดี
4. เด็ก เยาวชน ได้รับโอกาสทางการศึกษา และมีคุณภาพ
5. สังคม ชุมชน มีความเข้มแข็ง อยู่เย็นเป็นสุข

2.8 ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ความสอดคล้องระหว่างยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประเทศ	ยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ	ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนา เทศบาลตำบลทุ่งทอง
ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการ สร้างความสามารถในการ แข่งขัน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งทาง เศรษฐกิจฐานรากและ แข่งขันได้อย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและ ขีดความสามารถด้าน การเกษตร	ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาศักยภาพและขีด ความสามารถด้าน การเกษตร
ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการ สร้างความสามารถในการ แข่งขัน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาสังคมและ คุณภาพชีวิตให้มั่นคงตาม หลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและ ขีดความสามารถด้าน การเกษตร	ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปการ
ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการ สร้างความสามารถในการ แข่งขัน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งทาง เศรษฐกิจฐานรากและ แข่งขันได้อย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของ ประชาชนให้เข้มแข็งและ ยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาอุตสาหกรรม
ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการ สร้างความสามารถในการ แข่งขัน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งทาง เศรษฐกิจฐานรากและ แข่งขันได้อย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาศักยภาพ การท่องเที่ยว	ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการ พัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ - ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการ สร้างโอกาสและความเสมอ	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาสังคมและ คุณภาพชีวิตให้มั่นคงตาม หลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง	- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่ มีคุณภาพ - ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของ ประชาชนให้เข้มแข็งและ ยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนาสังคมและคุณภาพ ชีวิต

ภาคทาสังคม ยุทธศาสตร์ชาติ			
- ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความมั่นคงเพื่อการพัฒนาจังหวัดสู่ความมั่นคงและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 8 การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีที่มีประสิทธิภาพ	ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
- ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ			

ยุทธศาสตร์ของ อบท. ในเขตจังหวัดและยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลทุ่งทอง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ	ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ	ยุทธศาสตร์การพัฒนา อบท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลทุ่งทอง
ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจฐานรากและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 7 เศรษฐกิจพอเพียง ชุมชนเข้มแข็ง

3.การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลทุ่งทอง

เพื่อให้วิสัยทัศน์การพัฒนาเทศบาลตำบลทุ่งทอง (2561-2565) ที่วางไว้บรรลุตามเป้าประสงค์การพัฒนา จึงได้ทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค (SWOT) ต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลทุ่งทอง ได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strength)

เทศบาลตำบลทุ่งทองเป็นพื้นที่ที่อยู่ใกล้แหล่งน้ำคือแม่น้ำชีไหลผ่าน ทำให้ได้รับประโยชน์ต่อการใช้น้ำทำการเกษตรภายในเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบลทุ่งทองมีสถานีบริการสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้า 3 สถานี ทำให้ประชาชนในพื้นที่มีน้ำใช้ในการทำการเกษตรประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่เป็นผู้มีความรู้ มีการศึกษาที่ดี นำมาซึ่งการพัฒนาผู้นำชุมชนมีความเข้มแข็งให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาการมีส่วนร่วมระหว่างประชาชนกับหน่วยงานภาครัฐในการจัดเวทีประชาคมการจัดทำแผนพัฒนา มีความเข้มแข็งขึ้น

จุดอ่อน (Weakness)

จำนวนหมู่บ้านในพื้นที่ของเขตเทศบาลตำบลทุ่งทองเป็นหมู่บ้านที่อยู่กระจายไม่รวมตัวกันจึงทำให้เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาชีพขาดการพัฒนาด้านคุณภาพและรูปแบบที่ทันสมัยผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาชีพเป็นการผลิตที่ขาดตลาดรองรับการจัดตั้งกลุ่มอาชีพไม่มีความเข้มแข็งในศักยภาพทางการผลิต ถือว่าเศรษฐกิจในชุมชนไม่ดีเท่าที่ควร

โอกาส (Opportunity)

รัฐส่งเสริมและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา รัฐบาลให้ความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิต กับผู้ด้อยโอกาส สตรี ผู้พิการ คนชรา รัฐบาลเน้นให้มีการปฏิรูปการศึกษาที่ดีขึ้น และให้บริการสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้นทำให้คนในตำบลมีการเปลี่ยนแปลงคุณภาพชีวิตในทางที่ดีขึ้น

อุปสรรค (Threat)

แรงงานที่มีการศึกษาสูง มีทักษะ และมีความรู้ ความสามารถนิยมไปทำงานในตัวจังหวัดและจังหวัดอื่น จึงทำให้บางพื้นที่เกิดภาวะสมองไหลมีสถานประกอบการที่เป็นแหล่งจ้างแรงงานไม่มากทำให้เกิดแรงงานอพยพ รัฐบาลมีข้อจำกัดในการทำงานตาม พ.ร.บ.กระจายอำนาจ มากขึ้นแต่งบประมาณในการพัฒนาได้อุดหนุนให้กับเทศบาลตำบลทุ่งทองลดลงพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ของเขตเทศบาลตำบลทุ่งทองเมื่อพิจารณาประกอบกับสภาพทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทยในด้านทำเลที่ตั้ง พบว่าได้รับผลกระทบจากพายุดีเปรสชันบ้าง และช่วงเดือนกรกฎาคม ถึงเดือนกันยายน ได้รับผลกระทบจากพายุไต้ฝุ่นที่ผ่านเข้ามาทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ทำให้เกิดปัญหาอุทกภัยและภัยทางธรรมชาติ

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

1. สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ การขาดงบประมาณ ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลกระทบในการพัฒนา เนื่องจากงบประมาณอุดหนุนที่ลดลง แต่รายจ่ายประจำที่มียอดสูงขึ้น
2. สภาพแวดล้อมทางสังคม ระดับการศึกษาของประชาชนที่มีความรู้ ทำให้เกิดการย้ายถิ่นฐานและอพยพแรงงาน
3. สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ซึ่งพื้นที่ในเขตจะเป็นพื้นที่ติดลำน้ำชี ทำให้เกิดอุทกภัยเป็นประจำ

ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
1	พัฒนาศักยภาพและขีด ความสามารถในด้าน การเกษตร	1.1 แนวทางการพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อการเกษตร 1.2 แนวทางการพัฒนาคุณภาพ สินค้าการเกษตร การตลาดและ วิสาหกิจชุมชน	เคหะและชุมชน บริหารงานทั่วไป	กองช่าง สำนักปลัด	อบจ.ชัยภูมิ ชลประทาน จังหวัดชัยภูมิ
2	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ	2.1 แนวทางการพัฒนาสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมรักษาถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ ของหมู่บ้านและเชื่อมโยงกับตำบล อื่น 2.2 แนวทางการพัฒนาขยายเขต ระบบประปา 2.3 แนวทางการพัฒนาขยายเขต ระบบไฟฟ้าสาธารณะ	เคหะและชุมชน	กองช่าง	อบจ.ชัยภูมิ
3	พัฒนาอุตสาหกรรม	3.1 แนวทางการพัฒนา อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรม ภายในครัวเรือน และ ผู้ประกอบการ	สังคมสงเคราะห์	สำนักปลัด	อบจ.ชัยภูมิ
4	พัฒนาการท่องเที่ยว	4.1 แนวทางการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการท่องเที่ยว	บริหารทั่วไป	สำนักปลัด	อบจ.ชัยภูมิ กกท.ชัยภูมิ
5	พัฒนาลังคมและ คุณภาพชีวิต	5.1 แนวทางการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต เด็ก เยาวชน สตรี 5.2 แนวทางการพัฒนาส่งเสริม สนับสนุน การศึกษาทุกระดับ 5.3 แนวทางการพัฒนาด้าน สาธารณสุขมูลฐาน 5.4 แนวทางการพัฒนาระบบจัด สวัสดิการสังคม และสนับสนุน สังคมสงเคราะห์แก่ ผู้สูงอายุ และ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม	การศึกษา การศึกษา สาธารณสุข สังคมสงเคราะห์	สำนักปลัด	พมจ.ชัยภูมิ อบจ.ชัยภูมิ

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
6	การบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี	<p>6.1 แนวทางการพัฒนาการ บริหารจัดการพัฒนาเทศบาลตาม หลักธรรมาภิบาล</p> <p>6.1 แนวทางการพัฒนาการ บริหารจัดการเทศบาลตำบลทุ่ง ทองให้เป็นเมืองน่าอยู่</p> <p>6.3 แนวทางการพัฒนาสร้าง ความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน</p> <p>6.4 แนวทางการพัฒนาส่งเสริม การมีส่วนร่วมของประชาชนใน การพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>6.5 แนวทางการพัฒนาอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม</p>	<p>บริหารงานทั่วไป งบกกลาง</p> <p>เคหะและชุมชน</p> <p>การรักษาความ สงบภายใน</p> <p>บริหารงานทั่วไป แผนงานศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ สาธารณสุข</p>	<p>สำนักปลัด</p> <p>กองช่าง</p> <p>สำนักปลัด</p> <p>สำนักปลัด</p> <p>สำนักปลัด</p>	อบจ.ชัยภูมิ
7	พัฒนาสังคมและ คุณภาพชีวิต	7.1 แนวทางการพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนการเรียนรู้และ เสริมสร้างทักษะด้านอาชีพของ ชุมชน	สังคมสงเคราะห์	สำนักปลัด	<p>พมจ.ชัยภูมิ</p> <p>อบจ.ชัยภูมิ</p>

รายละเอียดโครงการพัฒนาแบบ ผ. 02

(ข้อความเดิม)

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565)

เทศบาลตำบลทุ่งทอง อำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 3. การสร้างความมั่นคงเพื่อการพัฒนาจังหวัดสู่ความมั่นคงและยั่งยืน

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ 8. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีมีประสิทธิภาพ

6. ยุทธศาสตร์ 6. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

6.1 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการพัฒนาเทศบาลตามหลักธรรมาภิบาล

1.2 แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)	2565 (บาท)			
6.	โครงการอำเภอเคลื่อนที่ / จังหวัดเคลื่อนที่	- เพื่อบริการประชาชน - เพื่ออำนวยความสะดวกการให้บริการกับประชาชนแบบ one stop service	-โครงการหน่วยบำบัดทุกข์บำรุงสุข สร้างรอยยิ้มให้ประชาชน (โครงการจังหวัดเคลื่อนที่) -โครงการอำเภอยิ้ม (โครงการอำเภอเคลื่อนที่) ทุกหมู่บ้านในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลทุ่งทอง 1 โครงการ			150,000	150,000	150,000	ประชาชน 17 หมู่บ้าน ได้รับความสะดวกในการบริการ	-จัดเก็บภาษีครบทุกรายเพิ่มรายได้ -มีความสัมพันธ์อันดีระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชนในพื้นที่ -ประชาชนมีความพึงพอใจในการบริการแบบ one stop service	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนาแบบ ผ. 02

(ข้อความใหม่)

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565)

เทศบาลตำบลทุ่งทอง อำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 3. การสร้างความมั่นคงเพื่อการพัฒนาจังหวัดสู่ความมั่นคงและยั่งยืน

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ 8. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีมีประสิทธิภาพ

6. ยุทธศาสตร์ 6. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

6.1 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการพัฒนาเทศบาลตามหลักธรรมาภิบาล

1.2 แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)	2565 (บาท)			
6.	โครงการหน่วยบำบัดทุกข์ บำรุงสุข สร้างรอยยิ้มให้ประชาชน บูรณาการแบบองค์รวม	- เพื่อบริการประชาชน - เพื่ออำนวยความสะดวกการให้บริการกับประชาชนแบบบูรณาการแบบองค์รวม one stop service	-โครงการหน่วยบำบัดทุกข์ บำรุงสุข สร้างรอยยิ้มให้ประชาชน บูรณาการแบบองค์รวม ทุกหมู่บ้านในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลทุ่งทอง 1 โครงการ			150,000	150,000	150,000	ประชาชน 17 หมู่บ้าน ได้รับความสะดวกในการบริการ	-จัดเก็บภาษีครบทุกรายเพิ่มรายได้ -มีความสัมพันธ์อันดีระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชนในพื้นที่ -ประชาชนมีความพึงพอใจในการบริการแบบ one stop service	สำนักปลัด

ส่วนที่ 5

การติดตามและประเมินผล

1. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ข้อ ๒๘ และตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559 ข้อ 29 (3) รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นรายงานผลต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้กับประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าว และต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและเดือนตุลาคมของทุกปี นั้น

คณะกรรมการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาของเทศบาลตำบลทุ่งทอง ได้จัดทำรายงานผลการติดตามและประเมินผลผลการจัดทำและแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติของเทศบาลตำบลทุ่งทองประจำปีงบประมาณ 2559 ขึ้น เพื่อเป็นการรายงานผลการดำเนินงานรวมถึงติดตาม ประเมินผล การดำเนินงานของเทศบาลตำบลทุ่งทอง โดยประเมินผลตามยุทธศาสตร์ พร้อมออกแบบสำรวจความพึงพอใจของประชาชน มาเป็นเกณฑ์ในการติดตามประเมินผลโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาลตำบลทุ่งทอง

แบบประเมินผลแผนพัฒนาสามปี (input)

การประเมินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นโดยตนเอง เป็นแบบประเมินตนเองในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยจะทำการประเมินและรายงานทุก ๆ ครั้ง หลังจากที้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์แล้ว

การประเมินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เทศบาลตำบลทุ่งทองอำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ

ประเด็นการประเมิน	มี การ ดำเนินงาน	ไม่มี การ ดำเนินการ
ส่วนที่ 1 คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น	/	
1. มีการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	/	
2. มีการจัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	/	
3. มีการจัดประชุมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ	/	
4. มีการจัดตั้งคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	/	
5. มีการจัดประชุมคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	/	
6. มีคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประชาคมท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	/	
ส่วนที่ 2 การจัดทำแผนการพัฒนาท้องถิ่น	/	
7. มีการรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญของท้องถิ่นมาจัดทำฐานข้อมูล	/	
8. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผน	/	
9. มีการวิเคราะห์ศักยภาพของท้องถิ่น (swot) เพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาท้องถิ่น	/	
10. มีการกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น	/	
11. มีการกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	/	
12. มีการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	/	
13. มีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่น	/	
14. มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนา	/	
15. มีการกำหนดยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัด	/	
16. มีการอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	/	
17. มีการจัดทำบัญชีกลุ่มโครงการในแผนยุทธศาสตร์	/	
18. มีการกำหนดรูปแบบการติดตามประเมินผลแผนยุทธศาสตร์	/	
19. มีการทบทวนแผนยุทธศาสตร์หรือไม่	/	

2. การติดตามและประเมินผลโครงการ

ยุทธศาสตร์และจำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน และจำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ	
	จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน	จำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ
1. พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตร	21	7
2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปการ	54	36
3. พัฒนาอุตสาหกรรม	4	1
4. พัฒนาการท่องเที่ยว	1	-
5. พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต	39	22
6. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	61	37
7. เศรษฐกิจพอเพียง ชุมชนเข้มแข็ง	1	-
รวม	181	103

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตร

โครงการตามแผนพัฒนา ฯ จำนวน 21 โครงการ ปฏิบัติได้จริง จำนวน 7 โครงการ ปฏิบัติได้ 33% ของโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนา ฯ ถือว่าต่ำกว่า 50% ปฏิบัติได้ค่อนข้างน้อย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ

โครงการตาม แผนพัฒนา ฯ จำนวน 54 โครงการ ปฏิบัติได้จริง จำนวน 36 โครงการ ปฏิบัติได้ 67% ของโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนา ฯ ถือว่าปฏิบัติงานได้ตามแผนพัฒนา ฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาอุตสาหกรรม

โครงการตามแผนพัฒนา ฯ จำนวน 4 โครงการ ปฏิบัติได้จริง จำนวน 1 โครงการ ปฏิบัติได้ 25% ของโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนา ถือว่าต่ำกว่า 50% ปฏิบัติได้ค่อนข้างน้อย ถือว่าต่ำกว่าระดับการพัฒนาไม่มาก แต่คงต้องเน้นเรื่องนี้ด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยว

โครงการตามแผนพัฒนา ฯ จำนวน 1 โครงการ ปฏิบัติได้จริง จำนวน – โครงการ
ไม่มีการปฏิบัติตามแผนพัฒนา ฯ ถือว่า เป็นจุดอ่อนของการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

โครงการตามแผนพัฒนา ฯ จำนวน ๓๙ โครงการ ปฏิบัติได้จริง จำนวน 22 โครงการ
ปฏิบัติได้ 56% ของโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนา ฯ ถือว่าปฏิบัติงานได้ตามแผนพัฒนา ฯ

ยุทธศาสตร์ 6 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

โครงการตามแผนพัฒนา ฯ จำนวน 61 โครงการ ปฏิบัติได้จริง จำนวน 37 โครงการ
ปฏิบัติได้ 61% ของโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนา ฯ ถือว่าปฏิบัติงานได้ตามแผนพัฒนา ฯ

ยุทธศาสตร์ที่ 7 เศรษฐกิจพอเพียง ชุมชนเข้มแข็ง

โครงการตามแผนพัฒนา ฯ จำนวน 1 โครงการ ปฏิบัติได้จริง จำนวน – โครงการ
ไม่มีการปฏิบัติงานในยุทธศาสตร์ด้านนี้ ถือว่า เป็นจุดอ่อนของการพัฒนา

ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนา 3 ปี

จำนวนโครงการและงบประมาณตามแผนพัฒนา 3 ปีและแผนพัฒนาสามปีฉบับเพิ่มเติม

ยุทธศาสตร์	ปีที่ 1) 2559		ปีที่ 2) 2560		ปีที่ 3) 2561		รวม	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
1. พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตร	21	13,380,000	21	13,380,000	21	13,380,000	66	40,140,000
2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปการ	54	36,000,000	54	36,000,000	54	36,000,000	159	108,600,000
3. พัฒนาอุตสาหกรรม	4	650,000	4	650,000	4	650,000	12	1,950,000
4. พัฒนาการท่องเที่ยว	1	60,000	1	60,000	1	60,000	3	180,000
5. พัฒนาลังคมและคุณภาพชีวิต	39	18,712,200	39	18,712,200	39	18,712,200	117	56,136,600
6. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	61	16,342,000	61	16,342,000	61	16,342,000	183	49,026,000
7. เศรษฐกิจพอเพียง ชุมชนเข้มแข็ง	1	100,000	1	100,000	1	100,000	3	300,000
รวม	181	85,444,200	181	85,444,200	181	85,444,200	543	256,332,600

ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาปี 2559

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ ที่เสร็จ		จำนวนโครงการ ที่อยู่ระหว่าง ดำเนินการ		จำนวนโครงการ ที่ยังไม่ได้ ดำเนินการ		จำนวนโครงการ ที่มีการยกเลิก		จำนวนโครงการ ที่มีการเพิ่มเติม		จำนวนโครงการ ทั้งหมด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้าน การเกษตร	7	3.87	-	-	14	7.74	-	-	-	-	21	100%
2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปการ	36	19.89	-	-	17	9.40	-	-	1	0.55	54	100%
3. พัฒนาอุตสาหกรรม	1	0.55	-	-	3	1.66	-	-	-	-	4	100%
4. พัฒนาการท่องเที่ยว	-	-	-	-	1	0.55	-	-	-	-	1	100%
5. พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต	22	12.15	-	-	15	8.29	-	-	2	1.10	39	100%
6. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	37	20.44	-	-	23	12.71	-	-	1	0.55	61	100%
7. เศรษฐกิจพอเพียง ชุมชนเข้มแข็ง	-	-	-	-	1	0.55	-	-	-	-	1	100%
รวม	103	54.14	-	-	74	40.90	-	-	4	2.20	181	100%

ผลการดำเนินงานตามโครงการที่ได้รับเงินอุดหนุนเฉพาะกิจปี 2559

โครงการ	ผลการดำเนินงาน			งบประมาณ	
	ดำเนินการ เสร็จแล้ว	อยู่ใน ระหว่าง ดำเนินการ	ยังไม่ได้ ดำเนินการ	งบประมาณที่ ได้รับ	งบประมาณที่ เบิกจ่ายไป
1.ก่อสร้างระบบประปาผิวดินขนาดใหญ่ บ้านกุดฉนวน หมู่ที่ 9 เทศบาลตำบลทุ่งทอง อ.บ้านเขวาสีอุบล จ.ชัยภูมิ	√	-	-	3,585,000	3,570,000
2.ก่อสร้างระบบประปาผิวดินขนาดใหญ่ บ้านหนองแถม หมู่ที่ 16 เทศบาลตำบลทุ่งทอง อ.บ้านเขวาสีอุบล จ.ชัยภูมิ	√	-	-	3,585,000	3,570,000

3. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

3.1 การวัดผลเชิงปริมาณและคุณภาพ

ผลการดำเนินงาน

ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม

ความพึงพอใจ	พอใจ มาก	พอใจ	ไม่พอใจ
1) การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ / กิจกรรม	80%	20%	-
2) การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/ กิจกรรม	90%	10%	-
3) การเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/ กิจกรรม	80%	20%	-
4) การรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ / กิจกรรมต่อสาธารณะ	50%	50%	-
5) ความโปร่งใสในการดำเนินโครงการ / กิจกรรม	50%	50%	-
6) การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	70%	30%	-
7) ผลการดำเนินโครงการ / กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหา	50%	50%	-
8) การแก้ไขปัญหาและการตอบสนองความต้องการของประชาชน	40%	60%	-
9) ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ / กิจกรรม	80%	20%	-
รวม	65.60%	34.40%	-

4. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

4.1 ผลกระทบนำไปสู่นาคต

ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะน้อย โครงสร้างทางเศรษฐกิจไม่สามารถรองรับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน สถานการณ์ภายในประเทศก็ยังคงมีความผันผวนอยู่เสมอ ประชาชนของประเทศส่วนใหญ่ยังคงอยู่ในระดับฐานราก โครงสร้างประชากรที่มีวัยสูงอายุเพิ่มขึ้น ขณะที่ประชากรวัยเด็กและวัยแรงงานลดลง ปี พ.ศ. 2568 คาดการณ์ว่าประเทศไทยจะกลายเป็นประเทศสังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ การแข่งขันเพื่อแย่งชิงกำลังแรงงานจะเกิดขึ้นค่านิยมที่ติงานเลื่อมถอยและประเพณีดั้งเดิมถูกปิดเปื้อน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์

ผลกระทบนำไปสู่นาคตในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต ความต้องการด้านต่างๆเพิ่มมากขึ้น ไม่ทันต่อการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ ความเจริญก้าวหน้าเข้าสู่ชุมชนมากยิ่งขึ้นแต่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ความต้องการด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ มีมาก ควรมีการรองรับความต้องการโดยการจัดทำแผนพัฒนารองรับเพื่อจัดสรรงบประมาณลงสู่ท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง รวมไปถึงการส่งเสริมการสร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้ประชาชนเพื่อยกระดับการดำรงชีวิตให้ดีขึ้นอย่างยั่งยืนโดยการจัดทำแผนพัฒนาส่งเสริมด้านอาชีพ การส่งเสริมการปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ธรรมชาติ ให้อยู่คู่ชนรุ่นหลังก็เป็นสิ่งสำคัญเป็นการรักษาไว้ซึ่งธรรมชาติ แหล่งน้ำ ป่าไม้ หรือแม้กระทั่งภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของชุมชน โดยการจัดทำแผนพัฒนาให้ครอบคลุมทุกด้าน เช่น การจัดทำแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ หรือเชิงเกษตร เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่แท้จริงของชุมชนเกษตร ส่งเสริมการเกษตรแบบพอเพียงเพื่อเพิ่มศักยภาพด้านการเกษตรให้ยั่งยืนมีความเป็นอยู่ที่เพียงพอ อัตลักษณ์ความเป็นไทยคืออยู่แล้วก็คือชุมชนท้องถิ่นเป็นกลไกที่มีความสามารถในการบริหารจัดการ มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเชื่อมโยงกันเป็นสังคมสวัสดิการ ในท้องถิ่นมีทุกอย่างควรส่งเสริมให้ทุกคนรู้จักนำมาใช้ ให้เหมาะสมการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยให้ความสำคัญด้านการพัฒนาระบบเศรษฐกิจภาคการเกษตร พร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ที่มีความพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันคือการสร้างภูมิคุ้มกันในอนาคตต่าง ๆ เพื่อให้การพัฒนาประเทศมีความสมดุลและยั่งยืน โดยมีการนำทุนด้านต่างๆ ที่ประเทศมีอยู่มาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการและเกื้อกูลกัน พร้อมทั้งเสริมสร้างให้แข็งแกร่งเพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศ คือพัฒนาคนและสังคมไทยสู่สังคมคุณภาพ

4.2 ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลการพัฒนา

1. จำนวนงบประมาณมีจำกัดไม่เพียงพอในการดำเนินงานอย่างทั่วถึง
2. อุปสรรคทางธรรมชาติ และภัยพิบัติต่างๆ ทำให้การดำเนินงานไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
3. การขาดความเข้าใจระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในส่วนของการจัดสรรงบประมาณ
4. การกระจายงบประมาณตามยุทธศาสตร์ยังไม่เพียงพอและทั่วถึง
5. การจัดตั้งงบประมาณไม่เพียงพอ เพื่อรองรับปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติที่อาจจะเกิดขึ้น

ประกาศเทศบาลตำบลทุ่งทอง
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เปลี่ยนแปลงครั้งที่ ๑

ด้วยเทศบาลตำบลทุ่งทอง ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เปลี่ยนแปลงครั้งที่ ๑ ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๒/๒ ในกรณีการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่เกี่ยวกับโครงการพระราชดำริ งานราชพิธี รัฐพิธี นโยบายรัฐบาล และนโยบายกระทรวงมหาดไทยให้เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น นั้น

บัดนี้ เทศบาลตำบลทุ่งทองได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เปลี่ยนแปลงครั้งที่ ๑ เรียบร้อยแล้ว จึงขอประกาศให้ทราบและสามารถตรวจสอบรายละเอียดโครงการพัฒนาในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เปลี่ยนแปลงครั้งที่ ๑ ได้ที่สำนักงานเทศบาลตำบลทุ่งทอง ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายสมพงษ์ ยอดวงศ์)
นายกเทศมนตรีตำบลทุ่งทอง